

II

(Muut kuin lainsäätämismenettelyssä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/387,

annettu 17 päivänä maaliskuuta 2016,

lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä kesäkuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009 ⁽¹⁾ (jäljempänä 'perusasetus') ja erityisesti sen 15 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Vireillepano

- (1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani 11 päivänä maaliskuuta 2015 perusasetuksen 10 artiklan nojalla vireille tukien vastaisen tutkimuksen, joka koski Intiasta, jäljempänä 'asianomainen maa', peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuontia unioniin. Se julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* menettelyn vireillepanoa koskevan ilmoituksen ⁽²⁾, jäljempänä 'vireillepano-ilmoitus'.
- (2) Komissio pani tutkimuksen vireille sen jälkeen, kun Saint-Gobain PAM Group, jäljempänä 'valituksen tekijä', oli esittänyt 26 päivänä tammikuuta 2015 valituksen sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa yli 25 prosenttia pallografiittiraudasta valmistettujen putkien kokonaistuotannosta unionissa. Valituksessa esitetty alustava näyttö tuetusta tuonnista ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta oli riittävä tutkimuksen vireillepanoa varten.
- (3) Ennen menettelyn vireillepanoa komissio ilmoitti perusasetuksen 10 artiklan 7 kohdan mukaisesti Intian viranomaisille saaneensa asianmukaisesti asiakirjanäytöllä vahvistetun valituksen, jossa väitetään, että tiettyjen Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta valmistettujen putkien tuettu tuonti aiheuttaa merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Intian viranomaisia kehoitettiin aloittamaan neuvottelut valituksen sisällön selvittämiseksi ja molemminpuolisesti tyydyttävään ratkaisuun pääsemiseksi. Intian viranomaiset hyväksyivät neuvottelutarjouksen, minkä jälkeen neuvotteluja käytiin. Neuvottelujen aikana ei päästy molempia osapuolia tyydyttävään ratkaisuun.

1.2 Myöhempi menettely

- (4) Tämän jälkeen komissio ilmoitti kaikille osapuolille niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella se aikoi ottaa käyttöön lopullisen tasoitustullin Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta valmistettujen putkien tuonnissa unioniin. Lisäksi vielä yksi intialainen tuottaja, Tata Metaliks DI Pipes Limited, jäljempänä 'Tata', ilmoittautui ja toimitti huomautuksia.
- (5) Kaikille osapuolille annettiin määräaika, johon mennessä niillä oli mahdollisuus esittää huomautuksensa päätelmistä.

⁽¹⁾ EUVL L 188, 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ EUVL C 83, 11.3.2015, s. 4.

- (6) Kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa järjestettiin tapaaminen 28 päivänä tammikuuta 2016 Electrosteel Castings Limitedin pyynnöstä.

1.3 Rinnakkainen polkumyymintimenettely

- (7) Komissio julkaisi 20 päivänä joulukuuta 2014 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ilmoituksen ⁽³⁾ Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta valmistettujen putkien tuontia unioniin koskevan polkumyynnin vastaisen tutkimuksen vireillepanosta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ⁽⁴⁾, jäljempänä 'polkumyynnin vastainen perusasetus', mukaisesti.
- (8) Komissio otti 18 päivänä syyskuuta 2015 komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2015/1559 ⁽⁵⁾, jäljempänä 'väliaikaista polkumyymintullia koskeva asetus', käyttöön väliaikaisen polkumyymintullin, joka koski Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta valmistettujen putkien tuontia unioniin. Tutkimuksen lopullisista päätelmistä annetaan erillinen asetus ⁽⁶⁾.
- (9) Vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevat analyysit, jotka tehtiin tässä tukien vastaisessa ja rinnakkaisessa polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa ovat soveltuvin osin täysin samat, koska unionin tuotannonalan määritelmä, unionin tuottajien edustavuus ja tutkimusajanjakso ovat samat molemmissa tutkimuksissa.

1.4 Asianomaiset osapuolet

- (10) Komissio pyysi vireillepanoilmoituksessa asianomaisia osapuolia ottamaan siihen yhteyttä tutkimukseen osallistumista varten. Komissio ilmoitti tutkimuksen vireillepanosta erityisesti valituksen tekijälle, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille ja Intian viranomaisille, tiedossa oleville tuojille, tavarantoimittajille ja käyttäjille, kauppiaille sekä järjestöille, joita tutkimuksen vireillepanon tiedettiin koskevan, ja kehotti niitä osallistumaan tutkimukseen.
- (11) Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää saada tulla komission ja/tai kuulemisesta kauppaan liittyvissä menettelyissä vastaavan neuvonantajan kuulemiksi. Yksikään asianomainen osapuoli ei pyytänyt kuulemistä esittääkseen huomautuksia.

1.5 Otanta

- (12) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa asianomaisiin osapuoliin perusasetuksen 27 artiklan mukaista otantaa.

1.5.1 Unionin tuottajia ja tuojia koskeva otanta

- (13) Unionin tuottajien osalta otanta ei ollut tarpeen. Asianomaista tuotetta valmistaa unionissa vain kolme yritystä tai yritysyhmää, joista kaksi toimi yhteistyössä tutkimuksessa, ja niiden osuus unionin kokonaistuotannosta on noin 96 prosenttia.
- (14) Päätääkseen etuyhteydettömiä tuojia koskevan otannan tarpeellisuudesta ja valitakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa pyydetty tiedot. Yksikään etuyhteydetön tuoja ei ilmoittautunut vireillepanossa vahvistetuissa määräajoissa.

1.5.2 Intiassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta

- (15) Päätääkseen otannan tarpeellisuudesta ja valitakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia Intiassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa pyydetty tiedot. Lisäksi komissio pyysi Intian tasavallan Euroopan unionissa olevaa edustustoa ilmoittamaan muista mahdollisista vientiä harjoittavista tuottajista, jotka saattaisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.

⁽³⁾ EUVL C 461, 20.12.2014, s. 35.

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvasta tuonnista suojautumisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51).

⁽⁵⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1559, annettu 18 päivänä syyskuuta 2015, väliaikaisen polkumyymintullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa (EUVL L 244, 19.9.2015, s. 25).

⁽⁶⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/388, annettu 17 päivänä maaliskuuta 2016, lopullisen polkumyymintullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa (katso tämän virallisen lehden sivu 53).

- (16) Kolme asianomaisen maan vientiä harjoittavaa tuottajaa toimitti pyydetty tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Niiden osuus Intiasta tulevasta viennistä tutkimusajanjaksolla oli 100 prosenttia. Sen vuoksi komissio päätti, ettei otanta ollut tarpeen.

1.6 Kyselylomakevastaukset ja tarkastuskäynnit

- (17) Kyselylomakkeita lähetettiin kolmelle yhteistyössä toimineelle intialaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle tai tuottajaryhmälle, kolmelle unionin tuottajalle sekä käyttäjille, jotka ilmoittautuivat vireillepanoilmoituksessa asetetuissa määräaajoissa.
- (18) Kolmesta intialaisesta vientiä harjoittavasta tuottajasta kaksi toimitti vastaukset kyselylomakkeeseen. Sen vuoksi komissio katsoo, että kolmas vientiä harjoittava tuottaja kieltäytyi yhteistyöstä tutkimuksessa.
- (19) Vireillepanovaiheessa yhteistyössä toimineet unionin tuottajat ja käyttäjät sopivat, että rinnakkaisessa polkumyynnitutkimuksessa kerättyjä tietoja voidaan käyttää myös tässä menettelyssä. Kymmenet käyttäjät toimittivat tietoja niiden käyttäjien lisäksi, jotka olivat ilmoittautuneet jo rinnakkaisessa polkumyynnitutkimuksessa.
- (20) Komissio hankki ja tarkasti kaikki intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien toimittamat ja tuen alustavaa määrittämistä varten tarpeellisia pitämänsä tiedot. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

— Electrosteel Castings Ltd, Kolkata, Intia, jäljempänä 'ECL';

— Jindal Saw Limited, New Delhi, Intia, jäljempänä 'Jindal'.

1.7 Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso

- (21) Tukea ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2013 ja 30 päivän syyskuuta 2014 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttava kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2011 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

2. TARKASTELEVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 Tarkasteltavana oleva tuote

- (22) Tarkasteltavana oleva tuote on Intiasta peräisin olevat pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiitti-valurauta) valmistetut putket, jäljempänä 'pallografiittirautaputket', jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7303 00 10 ja ex 7303 00 90. Kyseiset CN-koodit ovat ainoastaan ohjeellisia.
- (23) Pallografiittirautaputkia käytetään vesijohdoissa, viemäreissä ja maatalousmaan kastelussa. Veden kuljetus pallografiittirautaputkien läpi voidaan toteuttaa paineen tai yksinomaan painovoiman avulla. Putkien koko on 60–2 000 mm, ja ne ovat pituudeltaan joko 5,5 tai 6 tai 7 taikka 8 metriä. Niiden sisäpinta on yleensä vuorattu sementtillaastilla tai muilla materiaaleilla, ja niiden ulkopinnassa on sinkkipinnoitus, maalaus tai teippikääre. Pääasialliset loppukäyttäjät ovat julkisia yrityksiä.
- (24) Jindal ja Intian viranomaiset väittivät, että pallografiittirautaputket, joita ei ole pinnoitettu sisä- tai ulkopuolelta, jäljempänä 'pinnoittamattomat putket', olisi jätettävä tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle, koska tällaiset putket ovat puolivalmiita tuotteita, joilla on erilaiset fyysiset, tekniset ja kemialliset ominaisuudet ja joita ei voida käyttää veden siirtämiseen ilman jatkojalostusta. Pinnoittamattomat putket eivät myöskään ole vaihdettavissa tarkasteltavana olevaan tuotteeseen, ja niillä on eri käyttötarkoitus.
- (25) Valituksen tekijä kiisti tämän väitteen ja väitti puolestaan, että kaikilla pallografiittirautaputkilla – sekä pinnoitetuilla että pinnoittamattomilla – on samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet ja sama käyttötarkoitus. Valituksen tekijä väitti lisäksi, että sisä- ja ulkopinnoitusta pidetään viimeistelytoimena, jonka osuus on vain enintään 20 prosenttia pallografiittirautaputkien tuotantokustannuksista ja joka ei muuta putkien

perusominaisuuksia. Valituksen tekijä korosti vielä, että pinnoittamattomilla putkilla sellaisenaan ei ole veden ja jäteveden kuljettamisen lisäksi varsinaisia loppumarkkinoita tai käyttötarkoitusta, eikä niitä myydä unionin markkinoilla, vaan ne on välttämättä pinnoitettava ennen markkinoille saattamista, jotta ne täyttävät EU:n vaatimukset. Lisäksi pallografiittiraudasta valmistetut pinnoittamattomat putket kuuluvat samaan tullikoodiin kuin pinnoitetut putket, joten niiden jättäminen tuotteen määritelmän ulkopuolelle voisi johtaa mahdollisten tukien vastaisten toimenpiteiden kiertämiseen ja heikentää tällaisten toimenpiteiden tehoa, kun otetaan huomioon intialaisten viejien merkittävä pinnoituskapasiteetti unionissa (n. 80 000 tonnia vuosittain). Valituksen tekijä väitti tähän liittyen, että pinnoittamattomien putkien tuonti Intiasta on lisääntynyt merkittävästi vuodesta 2013 ja että tämä tuonti oli vuonna 2015 lähes kolminkertainen vuoteen 2013 verrattuna. Valituksen tekijän mukaan suuntaus todennäköisesti jatkuu.

- (26) Tutkimuksessa kävi ilmi, että pinnoittamattomilla putkilla ei ole tosiasiallista markkina-asemaa eikä käyttötarkoitusta eikä niitä myydä sellaisenaan unionin markkinoilla. Näitä putkia on välttämättä jatkojalostettava eli ne on pinnoitettava sisä- ja ulkopuolelta ennen kuin niitä voidaan pitää markkinoilla ja ne täyttävät veden ja jäteveden siirtämistä koskevat EU:n vaatimukset. EU:n vaatimusten täyttäminen ei ole välttämättä ratkaiseva tekijä tuotteen määritelmää vahvistettaessa, mutta se, että pinnoittamattomat putket on jatkojalostettava ennen kuin ne voidaan saattaa tarkoitettuun loppukäyttöön, on tekijä, jota ei voida jättää huomiotta analysoitaessa, onko pinnoittamaton putki lopputuote vai vain puolivalmis tuote. Sen vuoksi komissio katsoo, että pallografiittiraudasta valmistettuja pinnoittamattomia putkia olisi pidettävä puolivalmiina pallografiittirautaputkina.
- (27) Puolivalmiita tuotteita ja lopullisia tuotteita voidaan kuitenkin pitää yhtenä tuotteena, jos i) niillä on samat olennaiset ominaisuudet ja ii) jatkojalostuskustannukset eivät ole merkittävät (?). On kiistatonta, että sisä- ja ulkopinnoitus lisää pinnoittamattomiin putkiin fyysisen ominaisuuden, joka antaa näille putkille niiden olennaisen ja perusominaisuuden, jota tarvitaan niiden olennaiseen käyttötarkoitukseen unionin markkinoilla eli veden ja jäteveden kuljettamiseen EU:n vaatimusten mukaisesti. On myös kiistatonta, että sisä- ja ulkopinnoitteen lisäämisestä pinnoittamattomiin putkiin aiheutuvat kustannukset ovat yleensä enintään 20 prosenttia pallografiittirautaputkien kaikista tuotantokustannuksista. Näin ollen jatkojalostusta on pidettävä merkittävänä.
- (28) Tästä seuraa, että puolivalmiita pinnoittamattomia pallografiittirautaputkia ei voida pitää samana tuotteena kuin viimeistelyjä (sisä- ja ulkopuolelta pinnoitettuja) pallografiittirautaputkia, minkä vuoksi ne olisi jätettävä tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle.
- (29) Komissio ei myöskään havainnut merkittävää kiertämisriskiä, jos pinnoittamattomat putket jätetään tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Pinnoittamattomia putkia tuo vain yksi Jindaliin etuyhteydessä oleva yritys, jonka pinnoituskapasiteetti unionissa on vähäinen, toisin kuin valituksen tekijä väitti. Komission tarkastettujen tietojen mukaan tosiasiallinen kapasiteetti on noin 15 000 tonnia vuosittain. Vaikka pinnoittamattomien putkien tuonti Intiasta vaikuttaa kasvaneen tutkimusajanjakson jälkeen, määrät ovat edelleen vähäisiä (alle 10 000 tonnia vuonna 2015) valituksen tekijältä saatujen tietojen mukaan. Kun otetaan huomioon etuyhteydessä olevan yrityksen vähäinen pinnoituskapasiteetti unionissa ja sen liiketoimintasuunnitelma tuleviksi vuosiksi pinnoittamattomien putkien osalta (15 000–21 000 tonnia vuoteen 2017 mennessä), on epätodennäköistä, että tämä tuotantopaikka muuttuisi pinnoittamattomien putkien massiivisen tuonnin tulopaikaksi, jossa ainoana tavoitteena olisi pinnoittaa putket, jotta voitaisiin välttää viimeistellyistä putkista maksettavat tullit unionissa, mikä voisi mahdollisesti olla ongelma polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 23 artiklan nojalla.
- (30) Jindal pyysi, että pallografiittiraudasta valmistetut laippaputket olisi jätettävä tuotteen määritelmän ulkopuolelle.
- (31) Toisin kuin pinnoittamattomat putket, laippaputket ovat pallografiittiraudasta valmistettuja putkia, joissa on sisä- ja ulkopinnoite. Laippaputket soveltuvat näin ollen veden ja jäteveden siirtämiseen ilman jatkojalostusta. Ne leikataan pituussuunnassa täysimittaisista pallografiittirautaputkista ja niihin sovitetaan laipat, jotka liitetään pulteilla ja muttereilla, kun muissa pallografiittirautaputkissa käytetään liitosmuhveja. Pituusleikkauksesta ja laippojen lisäämisestä aiheutuvia jalostuskustannuksia ei voida pitää sellaisina, että ne muuttaisivat pallografiittirautaputkien perusominaisuutta, joka on veden ja jäteveden siirtäminen, eivätkä kyseessä ole merkittävät jalostuskustannukset. Sen vuoksi komissio katsoi niiden muodostavan yhden tuotteen, vaikka laippaputkien valmistamiseen pallografiittirautaputkista vaaditaankin hieman lisäjalostusta, ja pyyntö tuotteen jättämisestä määritelmän ulkopuolelle hylätään.
- (32) Edellä esitetyt seikat huomioon ottaen tarkasteltavana olevan tuotteen lopullinen määritelmä on Intiasta peräisin olevat pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistetut putket, jäljempänä 'pallografiittirautaputket', jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7303 00 10 ja ex 7303 00 90, lukuun ottamatta pallografiittirautaputkia, joissa ei ole sisä- ja ulkopinnoitetta, jäljempänä 'pinnoittamattomat putket'.

(?) Neuvoston asetus (EY) N:o 1784/2000 lopullisen polkumyynnitullin käyttöön otosta Brasiliasta, Japanista, Kiinan kansantasavallasta, Korean tasavallasta, Thaimaasta ja Tšekin tasavallasta peräisin olevien tempervalurautaisten putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa, kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EYVL L 208, 18.8.2000, s. 10).

2.2 Samankaltainen tuote

- (33) Tutkimuksessa kävi ilmi, että edellä määritellyllä Intiassa valmistetulla ja myydyllä tarkasteltavana olevalla tuotteella sekä unionissa valmistetulla ja myydyllä tuotteella on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet, minkä vuoksi ne ovat perusasetuksen 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

3. TUET

- (34) Valitukseen sisältyvien tietojen sekä Intian viranomaisten ja vientiä harjoittavien tuottajien komission kyselylomakkeeseen toimittamien vastausten perusteella tutkittiin seuraavia tukikäytäntöjä ja niihin liittyviä erityistoinenpiteitä (järjestelmiä), joihin esitettyjen väitteiden mukaan liittyy tukien myöntämistä:

I Varojen suora siirto ja varojen mahdollinen suora siirto (perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta)

- Lainatakuut Intian valtionpankista
- Teräskelitysrahastosta myönnettyt lainat
- Tutkimus- ja kehittämistoiminnan edistäminen rauta- ja terästeollisuudessa
- Maanhankintaprosessin helpottaminen (Rajasthanin osavaltio)
- Tullinpalautusjärjestelmä (Duty Drawback Scheme)

II Julkisista tuloista, jotka muuten olisi maksettava, luovutaan tai niitä ei kanneta (perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta)

- Vientiin suuntautuneiden yksikköjen järjestelmä (Export Oriented Units Scheme)
- Tärkeimmille tuotteille tarkoitettu järjestelmä (Focus Product Scheme)
- Tärkeimmille markkinoille vientiä varten tarkoitettu järjestelmä (Focus Market Scheme)
- Tullittoman tuonnin lupajärjestelmä (Duty Free Import Authorisation Scheme)
- Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)
- Ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorisation Scheme)
- Viennin lisäämisen kannustinjärjestelmä (Incremental Exports Incentivisation Scheme)
- Vapautus tai alennus arvonlisäverosta (Gujaratin osavaltio)

III Tavaroiden tai palvelujen toimittaminen riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan (perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohta)

- Louhintaoikeuksien myöntäminen (hiili)
- Louhintaoikeuksien myöntäminen (rautamalmi)
- Maan tarjoaminen (Rajasthanin osavaltio)
- Rautamalmiin sovellettava vientivero

3.1 Järjestelmät, joiden osalta ei saatu näyttöä tuesta

3.1.1 Järjestelmät, joista ei koitunut etua yrityksille

— **Lainatakuut Intian valtionpankista**

- (35) Valituksen tekijä väitti, että Intian viranomaiset myönsivät aiemmin lainatakuita Intian valtionpankin kautta terässektorin tuottajille. Koituneen etuuden väitetään olevan valtion takaamasta lainasta maksetun määrän ja ilman valtion takausta samanlaisesta lainasta maksettavan määrän välinen erotus. Tuen todetaan koostuvan sen koron tai preemion, joka yrityksen olisi täytynyt maksaa kaupallisilla perusteilla saadusta lainasta vertailuarvojen mukaisesti, ja sen summan, jonka se tosiasiallisesti maksoi Intian viranomaisten takaamasta lainasta, välisestä erotuksesta.

(36) Kaksi intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa sai lainoja useista pankeista, myös Intian valtionpankista. Intian viranomaiset eivät kuitenkaan taanneet näitä lainoja. Lisäksi maksetut korot olivat muiden pankkien samanlaisista lainoista veloittamien markkinaperusteisten korkojen mukaiset.

(37) Tämän vuoksi komissio ei havainnut mitään näyttöä tämän järjestelmän mukaisesta tuesta.

— **Teräskelitysrahastosta myönnettyt lainat**

(38) Valituksen tekijä väitti, että Intian viranomaiset myöntävät lainoja tutkimus- ja kehittämishankkeiden rahoitukseen rauta- ja terässektorilla teräskelitysrahaston kautta. Koituneen etuuden väitetään olevan teräskelitysrahastosta myönnettyistä lainoista veloitetun koron ja kaupallisesta lainasta markkinaehtojen mukaisesti veloittettavan koron välinen erotus.

(39) Kaksi intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa eivät saaneet lainoja teräskelitysrahastosta tutkimusajanjaksolla.

(40) Tämän vuoksi komissio ei havainnut mitään näyttöä tämän järjestelmän mukaisesta tuesta.

— **Tutkimus- ja kehittämistoiminnan edistäminen rauta- ja terästeollisuudessa**

(41) Valituksen tekijä väitti, että Intian viranomaiset myöntävät varoja tutkimus- ja kehittämishankkeiden edistämiseen rauta- ja terässektorilla. Etuuden väitetään vastaavan myönnetyn rahoituksen määrää (50 % T&K-toiminnasta aiheutuneista kustannuksista).

(42) Kyseiset kaksi intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa eivät saaneet varoja tästä järjestelmästä tutkimusajanjaksolla.

(43) Tämän vuoksi komissio ei havainnut mitään näyttöä tämän järjestelmän mukaisesta tuesta.

— **Maanhankintaprosessin helpottaminen ja maan tarjoaminen riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan (Rajasthanin osavaltio)**

(44) Valituksen tekijä väitti, että yksi intialainen vientiä harjoittava tuottaja oli tukikelpoinen tässä järjestelmässä. Järjestelmässä helpotetaan maan ostoja hankkeissa, joiden suunnitellut investoinnit ovat vähintään 1 miljardi rupiaa ja jos rakennuttaja ostaa itse maasta 25 prosenttia. Etuuden väitetään olevan Rajasthanin osavaltion viranomaisten maksama 75 prosenttia maan arvosta.

(45) Kyseiset kaksi intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa eivät saaneet varoja tästä järjestelmästä tutkimusajanjaksolla.

(46) Tämän vuoksi komissio ei havainnut mitään näyttöä tämän järjestelmän mukaisesta tuesta.

— **Vientiin suuntautuneiden yksikköjen järjestelmä (Export Oriented Units Scheme)**

(47) Valituksen tekijä väitti, että tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavat tuottajat ovat tukikelpoisia tässä järjestelmässä ja että on oletettava, että ne ovat hakeneet tätä etuutta, koska ne vievät valtaosan tuotannostaan.

(48) Vientiin suuntautuneeksi yksiköksi rekisteröityneellä yrityksellä on oikeus saada vapautus ja/tai palautus useista tulleista ja veroista. Etuuden väitetään olevan viranomaiselle kuuluvien tulojen määrä, josta on luovuttu.

(49) Kyseiset kaksi intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa eivät olleet rekisteröityneet vientiä harjoittavaksi yksiköksi tutkimusajanjaksolla.

(50) Tämän vuoksi komissio ei havainnut mitään näyttöä tämän järjestelmän mukaisesta tuesta tutkimusajanjaksolla.

— **Tärkeimmille markkinoille vientiä varten tarkoitettu järjestelmä (Focus Market Scheme)**

- (51) Valituksen tekijä väitti, että tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavat tuottajat ovat tukikelpoisia tässä järjestelmässä, joka antaa oikeuden tullihyvityksiin, jotka vastaavat tiettyä prosenttiosuutta joihinkin maihin suuntautuvan viennin FOB-arvosta. Tullihyvityksiä voidaan käyttää tuontitullien maksamiseen, mikä vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin.
- (52) Kyseiset kaksi intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa eivät saaneet tullihyvityksiä tästä järjestelmästä tutkimusajanjaksolla.
- (53) Tämän vuoksi komissio ei havainnut mitään näyttöä tämän järjestelmän mukaisesta tuesta tutkimusajanjaksolla.

— **Tullittoman tuonnin lupajärjestelmä (Duty Free Import Authorisation Scheme)**

- (54) Valituksen tekijä väitti, että tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavat tuottajat ovat tukikelpoisia tässä järjestelmässä, joka mahdollistaa tuotantoprosessissa käytettävien tuotantopanosten, polttoaineen, öljyn, energialähteiden ja katalyyttien tullittoman tuonnin tietyin edellytyksin. Etuuden väitetään olevan viranomaiselle kuuluvien tulojen määrä, josta on luovuttu.
- (55) Kyseiset kaksi intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa eivät saaneet etuutta tästä järjestelmästä tutkimusajanjaksolla.
- (56) Tämän vuoksi komissio ei havainnut mitään näyttöä tämän järjestelmän mukaisesta tuesta tutkimusajanjaksolla.

— **Ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorisation Scheme)**

- (57) Valituksen tekijä väitti, että tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavat tuottajat ovat tukikelpoisia tässä järjestelmässä, joka mahdollistaa tietyn tuotteen tai tuoteryhmän tuotantoon tarkoitettujen tuotantopanosten tullittoman tuonnin tai välituotteiden viennin tai pitämisen vietyinä. Etuuden väitetään olevan viranomaiselle kuuluvien tulojen määrä, josta on luovuttu.
- (58) Kyseiset kaksi intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa eivät saaneet etuutta tästä järjestelmästä tutkimusajanjaksolla.
- (59) Tämän vuoksi komissio ei havainnut mitään näyttöä tämän järjestelmän mukaisesta tuesta tutkimusajanjaksolla.

— **Viennin lisäämisen kannustinjärjestelmä (Incremental Exports Incentivisation Scheme)**

- (60) Valituksen tekijä väitti, että tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavat tuottajat ovat tukikelpoisia tässä järjestelmässä, joka on samanlainen kuin Focus Market Scheme -järjestelmä ja joka antaa oikeuden tullihyvityksiin, jotka vastaavat tiettyä prosenttiosuutta varainhoitovuonna 2012–2013 saavutetusta lisäkasvusta verrattuna varainhoitovuoteen 2011–2012. Tullihyvityksiä voidaan käyttää tuontitullien maksamiseen, mikä vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin.
- (61) Kyseiset kaksi intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa eivät saaneet etuutta tästä järjestelmästä tutkimusajanjaksolla.
- (62) Tämän vuoksi komissio ei havainnut mitään näyttöä tämän järjestelmän mukaisesta tuesta tutkimusajanjaksolla.

— **Vapautus tai alennus arvonlisäverosta (Gujaratin osavaltio)**

- (63) Valituksen tekijä väitti, että tarkasteltavana olevan tuotteen yksi vientiä harjoittava tuottaja (jolla on toimintaa Gujaratin osavaltiossa) on tukikelpoinen tässä järjestelmässä ja on todennäköisesti saanut siitä etuutta; järjestelmä mahdollistaa alv-vapautuksen sellaisten tavaroiden ostoista, joita käytetään viennin yhteydessä. Vapautuksen väitetään edustavan taloudellista avustusta, koska se vähentää valtion alv-tuloja. Koitunut etuus vastaa viranomaiselle kuuluvien tulojen määrää, josta on luovuttu.
- (64) Kyseiset kaksi intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa eivät saaneet etuutta tästä järjestelmästä tutkimusajanjaksolla tarkasteltavana olevan tuotteen osalta.

- (65) Tämän vuoksi komissio ei havainnut mitään näyttöä tämän järjestelmän mukaisesta tuesta tutkimusajanjaksolla.

3.1.2 Hiilen ja rautamalmin louhintaoikeuksien myöntäminen

- (66) Valituksen tekijä väitti, että Intian viranomaiset tarjoavat hyödykkeitä teräksen tuottajille tarjoamalle niille rautamalmia ja hiiltä myöntämällä louhintaoikeuksia (eli oikeuksia, jotka antavat teräksen tuottajille mahdollisuuden louhia rautamalmia ja hiiltä omaan sisäiseen käyttöönsä).
- (67) Valituksen tekijä viittasi rautamalmin ja hiilen louhintaa koskevaan Intian lainsäädäntöön ja sen tuoreeseen kehitykseen ja mainitsi, että joillakin tarkasteltavana olevan tuotteen intialaisilla tuottajilla on omat kaivokset.
- (68) Valituksen tekijä katsoo, että rautamalmin louhimisessa kytköskäyttöön on kyse tosiasiallisesti erityisestä järjestelmästä, koska se rajattu tiettyihin yrityksiin, kuten teräksen tuottajiin, ja että hiilen louhimisessa kytköskäyttöön on kyse oikeudellisesti erityisestä järjestelmästä, koska hiiliesiintymät myönnetään ensisijaisesti teräksen tuottajille, joiden vuotuinen tuotantokapasiteetti on yli miljoona tonnia.
- (69) Valituksen tekijä katsoi, että kytköskäyttöön tarkoitettujen hiilen louhintalisensseistä tarkasteltavana olevan tuotteen intialaisille tuottajille koitua etuus on louhintalisenssistä maksettujen maksujen, louhintakustannusten ja vaaditulle laatutasolle tarvittavan jalostuksen kustannusten yhteisumman sekä australialaisen koksikivihiilen vertailuhinnan (CIF-hinta intialaisessa satamassa) välinen erotus.
- (70) Kytköskäyttöön tarkoitettujen rautamalmin louhintalisensseistä koitua etu olisi valituksen tekijän mukaan arvioitava joko i) ottamalla huomioon maailmanmarkkinoilla vallitsevat rautamalmin kauppaehdot perusasetuksen 6 artiklan d alakohdan ii alakohdan mukaisesti tai ii) Intiassa vallitsevien kauppaehtojen perusteella tekemällä oikaisuja, joissa otetaan huomioon rautamalmin sovellettavan vientiveron vaikutus, koska se on tavanomaisia markkinaolosuhteita vääristävä tekijä.
- (71) Valituksen tekijä huomautti, että Yhdysvaltojen kauppaministeriö (USDOC) on tutkinut kytköskäyttöön tarkoitettujen rautamalmin ja hiilen louhintaohjelmia useissa Intiasta peräisin olevia kuumavalssattuja hiiliteräslevy-tuotteita koskevissa tutkimuksissa ja todennut ne tasoitustoimenpiteiden käyttöön oton mahdollistaviksi.
- (72) Intian viranomaiset ilmoittivat oikeusperustat, joiden nojalla louhintaoikeuksia käsitellään ja myönnetään hakijoille:
- The Mines and Minerals Development and Regulation (MMDR) Act No. 67 of 1957, sellaisena kuin se on muutettuna;
 - The MMDR Amendment Ordinance Act No. 3 of 2015;
 - The Mining Concession Rules (MCR) of 1960;
 - The Mineral Conservation and Development Rules (MCDR) of 1988;
 - The Coal Bearing Areas Acquisition and Development Act of 1957;
 - The Coal Mine (Nationalisation) Act of 1973;
 - The Coal Mine (Special Provisions) Second Ordinance of 2014;
 - The Competitive Bidding of Coal Mines Amendment Rules, 2012.
- (73) Intian viranomaiset selittivät, että rautamalmimarkkinoita ei ole koskaan säännelty Intiassa ja että hiilimarkkinoiden sääntely lakkautettiin tammikuusta 2000 lähtien.
- (74) Toiselle intialaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle myönnettiin rautamalmin (muttei hiilen) louhintaoikeudet. Kyseisestä kaivoksesta louhittua rautamalmia ei kuitenkaan käytetä tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon (sen alhaisen rautapitoisuuden vuoksi) vaan yritysryhmän muuhun liiketoimintaan. Kyseinen tuottaja hankki tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon tarvittavaa rautamalmia etuyhteydettömiltä tavarantoimittajilta Intiassa.

- (75) Toiselle intialaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle myönnettiin hiilen (muttei rautamalmin) louhintaoikeudet. Vuosittain louhittu hiilen määrä ei riitä tyydyttämään sen tarvetta, minkä vuoksi tuottaja ostaa hiiltä myös etuyhteydettömiltä tavarantoimittajilta Australiassa.
- (76) Kyseinen vientiä harjoittava tuottaja osoitti, että Intian korkeimman oikeuden vuonna 2014 antaman tuomion jälkeen kaikki aiemmin myönnetyt hiilen louhintaoikeudet oli peruutettu ja Intiassa on käytössä tarjouskilpailumenettely hiilen louhintaoikeuksien saamiseksi. Kyseinen tuottaja ei näin ollen enää hanki hiiltä kytköskäyttöön tarkoitettujen louhintaoikeuksien kautta. Sama tuottaja osoitti myös, että Intian viranomaisten käyttöönotettaman louhintaoikeuksien myöntämistä koskevan uuden menettelyn mukaisesti sillä ei ole lain mukaan oikeutta saada louhintaoikeuksia menettelyyn liittyvien rajoitusten vuoksi.
- (77) Tämän vuoksi komission ei tarvitse tutkia järjestelmää tarkemmin.

3.2 Järjestelmät, joiden osalta saatiin näyttöä tuesta

3.2.1 Focus Product -järjestelmä (FPS)

a) Oikeusperusta

- (78) FPS:n yksityiskohtainen kuvaus sisältyy Foreign Trade Policy -asiakirjan FTP 2009–2014 kohtaan 3.15 sekä Handbook of Procedure -käsikirjan HOP 2009–2014:n kohtaan 3.9.

b) Tukikelpoisuus

- (79) FTP 09–14 -asiakirjan kohdan 3.15.2 mukaan HOP I 09–14 -käsikirjan lisäyksessä 37D mainittujen tuotteiden viejät ovat tukikelpoisia.

c) Käytännön toteutus

- (80) Tässä järjestelmässä HOP-käsikirjan lisäyksessä 37D lueteltujen tuotteiden vientiin voidaan myöntää tullihyvitystä, jonka suuruus on 2 prosenttia niiden FOB-arvosta. Pallografiittirautaputkiin sovellettava tullihyvitys nostettiin 5 prosenttiin vuonna 2012. Näin ollen pallografiittirautaputket ovat tukikelpoisia tullihyvitykseen.
- (81) FPS-järjestelmän tullihyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä, ja ne ovat voimassa 24 kuukautta hyvitykseen oikeuttavan todistuksen myöntämispäivästä. Niitä voidaan käyttää minkä tahansa myöhemmin tapahtuvan tuotantopanosten tai hyödykkeiden tuonnin tullien maksamiseen, tuotantohyödykkeet mukaan lukien.
- (82) Hyvitykseen oikeuttava todistus annetaan satamasta, josta tavarat on viety, sen jälkeen kun tavarat on lähetetty. Intian viranomaiset eivät vaikuta tullihyvitysten myöntämiseen, kunhan hakija toimittaa viranomaisille kopiot kaikista asiaan liittyvistä vientiasiakirjoista (esim. vientitilauksesta, laskuista, lähetyksiäsiakirjoista ja pankkitositteista).
- (83) Molemmat yritykset käyttivät tätä järjestelmää tutkimusajanjakson aikana.

d) FPS-järjestelmää koskevat päätelmät

- (84) FPS-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. FPS-tullihyvityksissä on kyse Intian viranomaisten antamasta taloudellisesta tuesta, sillä hyvitystä käytetään aikanaan tuontitullien maksamiseen, mikä vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi FPS-tullihyvityksestä koituu etua viejälle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.
- (85) Lisäksi FPS-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuvainen, joten perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti se on erityistä ja tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa tukea.

- (86) Järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i alakohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tiukkojen edellytysten mukainen. Viejää ei veloiteta tosiasiallisesti käyttämään tullitta tuotuja tavaroita tuotantoprosessissa, eikä hyvityksen määrää lasketa tosiasiallisesti käytettyjen tuotantopanosten perusteella. Käytössä ei ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa, mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko tuontitulleja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitettulla tavalla. Viejä voi saada FPS-järjestelmän edut, vaikkei se toisi maahan lainkaan tuotantopanoksia. Edun saamiseen riittää pelkästään se, että asianomainen viejä vie tavaroita, eikä sen tarvitse osoittaa, että tuotantopanoksia on tuotu maahan. Näin ollen myös viejät, jotka hankkivat kaikki tuotantopanoksensa kotimarkkinoilta eivätkä tuo maahan mitään tuotantopanoksina käytettäviksi kelpaavia tuotteita, voivat saada FPS-järjestelmän etuuksia. Viejä voi käyttää FPS-tullihyvityksiä tuodakseen tuotantohyödykkeitä, vaikkakaan tuotantohyödykkeet eivät kuulu tällaisten sallittujen tullinpalautusjärjestelmien piiriin, kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa säädetään, koska niitä ei kuluteta vientituotteiden tuotannossa.

e) **Uudesta Foreign Trade Policy -asiakirjasta 2015–2020 aiheutuvat muutokset**

- (87) Uudessa viisivuotisessa ulkomaankauppapolitiikassa vuosiksi 2015–2020 otetaan käyttöön uusi intialaisten tuotteiden vientijärjestelmä MEIS (Merchandise Exports from India Scheme), joka korvaa useita aiempia järjestelmiä, mukaan luettuna FPS. Koska FPS- ja MEIS-järjestelmän tukikelpoisuusperusteet ovat käytännössä samat, on selvää, että FPS-järjestelmää ei lakkautettu vaan se vain nimettiin uudelleen ja että FPS-järjestelmästä koitunut etuus saadaan nyt uudesta järjestelmästä. Näin ollen FPS-järjestelmästä saatu etuus on edelleen tasoitus-toimenpiteiden käyttöönoton mahdollistava.
- (88) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen ECL väitti, että MEIS-järjestelmää ei voida automaattisesti pitää FPS:n muunnoksena tai sen korvaavana järjestelmänä. Komissio hylkäsi tämän väitteen, koska FPS:n ja MEIS:n tukikelpoisuusperusteet ja edunsaajat ovat samat sikäli kuin pallografiittirautaputkien tuottajat ovat kyseessä. Kyselyvastauksessaan Intian viranomaiset itse totesivat, että FPS on sulautettu uuteen järjestelmään [MEIS] ⁽⁸⁾. Tämän vuoksi väite hylättiin.
- (89) Näistä kahdesta järjestelmästä saatavan etuuden määrässä on kuitenkin ero. MEIS-järjestelmän tarjoama tullihyvitys on 2 prosenttia viennin FOB-arvosta (FPS:ssä se oli 5 % tutkimusajanjaksolla).
- (90) Intialaiset kaksi tuottajaa väittivät ennen lopullisten päätelmien ilmoittamista ja sen jälkeen, että tämän alemman arvon olisi oltava parametri määrittäessä mahdollisten tasoitus-toimenpiteiden alaisen etuuden määrää. ECL viittasi komission ohjeisiin tuen määrän laskemiseksi tasoitus-tulleja koskevissa tutkimuksissa ⁽⁹⁾ ja esimerkiksiin 1, jossa tutkimusajanjakson jälkimmäiseen osaan sovellettavaa tarkistettua etuutta olisi sovellettava, jos muutos on luonteeltaan pysyvä. Saman väitteen esittivät myös Intian viranomaiset lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen.
- (91) Komissio hylkäsi väitteen seuraavasta syystä. Perusasetuksen 5 artiklan mukaan "tasoitus-toimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä lasketaan vastaanottajan saaman sellaisen edun perusteella, jonka on todettu esiintyneen tutkimusajanjakson aikana". Tutkimusajanjaksolla vientiä harjoittavien tuottajien saama etu oli 5 prosentin tullihyvitys tarkasteltavana olevan tuotteen FOB-vientiarvosta.
- (92) Perusasetuksen 11 artiklan mukaan tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei yleensä oteta huomioon. Tämä tarkoittaa sitä, että tutkimusajanjakson jälkeiset kehitysuunnat voidaan ottaa huomioon vain poikkeuksellisissa olosuhteissa, esimerkiksi kun niiden huomiotta jättäminen olisi ilmeisen asiaankuulumatonta ⁽¹⁰⁾. Tämä vaatimus täyttyi esimerkiksi kun kymmenen uutta jäsenvaltiota liittyi Euroopan unioniin vuonna 2004, jolloin komissiolla oli velvollisuus tutkia, olivatko tutkimuksen aikana saadut tiedot edelleen edustavia laajentuneen EU:n osalta ⁽¹¹⁾.
- (93) Vaatimus ei kuitenkaan täyty tässä tapauksessa. Tukijärjestelmä oli voimassa tutkimusajanjakson jälkeen, ja viejät saivat etua 5 prosentin hyvityksestä tutkimusajanjaksolla. Olettamusta, jonka mukaan tutkimusajanjakson jälkeinen alennettu 2 prosentin hyvitys on pysyvä luonteeltaan, ei voida vahvistaa, koska valtio voi muuttaa

⁽⁸⁾ Intian viranomaisten vastaus tukien vastaiseen kyselylomakkeeseen, 15.5.2015, s. 24.

⁽⁹⁾ EYVL C 394, 17.12.1998, s. 6.

⁽¹⁰⁾ Unionin yleinen tuomioistuin, asia T-462/04, Kok. 2008 II-3685, 67 kohta.

⁽¹¹⁾ Unionin yleinen tuomioistuin, asia T-462/04, Kok. 2008 II-3685, 68–74 kohta.

prosenttiosuutta ohjelmassa milloin tahansa ⁽¹²⁾. Tällaiset muutokset eivät ole luonteeltaan vain hypoteettisia, kuten käytäntö aiemmassa ohjelmassa osoittaa. Aiempi FPS-järjestelmä otettiin lailla käyttöön vuonna 2009, ja valtio muutti hyvitysprosentin 2:sta 5:een 31 päivästä joulukuuta 2012 ⁽¹³⁾. Kaikki nämä tekijät huomioon ottaen komissio päätelee, että 5 prosentin hyvityksen asettaminen tasoitustoimenpiteiden alaiseksi FPS-järjestelmän osalta tutkimusajanjaksolla ei ole ilmeisen asiaankuulumatonta. Jos nykyinen 2 prosentin hyvitys osoittautuu pitkäaikaiseksi, viejät voivat pyytää välivaiheen tarkastelua ja osoittaa olosuhteiden pysyvän muutoksen tämän tukijärjestelmän osalta.

f) **Tuen määrän laskeminen**

- (94) Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin sen edun perusteella, joka vastaanottajalle todettiin koituneen tutkimusajanjakson aikana, siten kuin yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja oli sen kirjannut suoritusperusteisena tulona tileihin vientihetkellä. Tuen määrä (osoittaja) on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin liikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.
- (95) Tämän järjestelmän osalta tutkimusajanjaksolla vahvistettu tukiprosentti ECL:n ja sen tytäryhtiön Srikalahasti Pipes Limitedin, jäljempänä 'ECL-ryhmä' osalta oli 4,35 prosenttia ja Jindal Saw Indian osalta 3,11 prosenttia.

3.2.2 Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (*Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS*)

a) **Oikeusperusta**

- (96) EPCGS:n yksityiskohtainen kuvaus sisältyy FTP 2009–2014:n lukuun 5 sekä HOP 2009–2014:n lukuun 5.

b) **Tukikelpoisuus**

- (97) Tämän järjestelmän mukaista tukea voivat hakea valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat "sidoksissa" valmistajiin ja palveluntarjoajiin.

c) **Käytännön toteutus**

- (98) Tiettyihin vientivelvoitteisiin sitoutunut yritys voi tuoda (uusia ja käytettyjä, enintään kymmenen vuotta vanhoja) tuotantohyödykkeitä alennetulla tullilla. Vientivelvoite on velvoite viedä tavaroita vähimmäisarvon verran, joka vastaa valitun alajärjestelmän mukaan kuudesta kahdeksaan kertaa säästetyn tullin määrää. Intian viranomaiset antavat tätä varten pyynnöstä maksullisen EPCGS-lisenssin. Järjestelmässä on sovellettu kaikkiin sen mukaisesti tuotuihin tuotantohyödykkeisiin alennettua 3 prosentin tuontitullia. Maahantuotuja tuotantohyödykkeitä on vientivelvoitteen täyttämiseksi käytettävä tietyn vientituotteiden määrän tuottamiseen tietynä aikana. FTP 2009–2014 -asiakirjan mukaan tuotantohyödykkeitä voi tuoda nollatullilla EPCGS-järjestelmän nojalla, mutta tällöin ajanjakso vientivelvoitteen täyttämistä varten on lyhyempi.
- (99) EPCGS-lisenssin haltija voi hankkia tuotantohyödykkeet myös kotimarkkinoilta. Tällöin tuotantohyödykkeiden kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi tuoda tullitta maahan kyseisten tuotantohyödykkeiden valmistuksessa tarvittavia aineksia. Vaihtoehtoisesti kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi saada vientiin rinnastettavassa toiminnassa saatavat edut toimittaessaan tuotantohyödykkeitä EPCGS-lisenssin haltijalle.

⁽¹²⁾ Uuden FTP-asiakirjan kohdassa 3.13 todetaan, että valtiolla on oikeus asettaa rajoituksia/muuttaa prosenttiosuutta/asettaa yläraja tämän luvun mukaisen tullihyvityksen osalta.

⁽¹³⁾ Public Notice No 42(RE2012)/2009–14 of the Directorate-General for Foreign Trade of India.

- (100) Kahden asianomaisen yrityksen havaittiin saaneen tutkimusajanjaksolla EPCGS-järjestelmästä etuja, jotka liittyivät tarkasteltavana olevaan tuotteeseen.

d) EPCGS-järjestelmää koskevat päätelmät

- (101) EPCGS-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Tullinalennus on Intian viranomaisten antamaa taloudellista tukea, koska kyseinen etu vähentää Intian valtion tuloja tulleistä, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi tullinalennuksesta koituu etua viejälle, koska tullien kantamatta jättäminen tuonnin yhteydessä lisää yrityksen maksuvalmiutta.
- (102) EPCGS-järjestelmä on myös oikeudellisesti vientituloksesta riippuvainen, koska lisenssejä ei voi saada ilman sitoumusta viedä tuotteita. Tämän vuoksi sen katsotaan olevan perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti erityistä ja tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa tukea.
- (103) EPCGS-järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Tuotantohyödykkeet eivät kuulu tällaisten sallittujen järjestelmien piiriin, kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa säädetään, koska niitä ei kuluteta vientituotteiden tuotannossa.
- (104) Uudessa viisivuotisessa FTP-asiakirjassa 2015–2020 säilytettiin tämä järjestelmä, joskin siinä tarjotaan vain nollatullivaihtoehto. Koska tukikelpoisuusperusteet ovat käytännössä samat, ei voida sanoa, että EPCGS-järjestelmä on lakkautettu eikä sitä pitäisi enää pitää tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavana.

e) Tuen määrän laskeminen

- (105) Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuotantohyödykkeiden tuonnissa kantamattomien tullien perusteella jakamalla se ajanjaksolle, joka vastaa näiden tuotantohyödykkeiden tavanomaista poistoaikaa kyseisellä teollisuudenalalla. Näin laskettua tutkimusajanjaksolle kohdennettua määrää on oikaistu lisäämällä siihen kyseisen ajanjakson korko, jotta se ilmentäisi rahan arvoa koko ajalta. Tutkimusajanjaksolla Intiassa voimassa ollutta kaupallista korkoa pidettiin soveltuvana korkona tähän tarkoitukseen.
- (106) Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tutkimusajanjakson asiaa koskevan viennin liikevaihtoon (asiaa koskeva nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.
- (107) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen ECL väitti, että EPCGS-järjestelmää käytetään pallografiittirautaputkien kaikessa tuotannossa eikä vain vientiin tarkoitettujen tuotteiden tuotannossa. Sen vuoksi se pyysi, että tuki laskettaisiin koko liikevaihdon perusteella eikä vientiliikevaihdon perusteella.
- (108) Komissio hylkäsi tämän väitteen, koska kuten jo edellä todettiin, tuki on riippuvainen pelkästään vientituloksesta. Lähestymistapa on myös johdonmukainen samaa järjestelmää koskevan komission käytännön kanssa ⁽¹⁴⁾.
- (109) Sama vientiä harjoittava tuottaja pyysi, että etuudessa ei pitäisi ottaa huomioon kohtia ja koneita, joista on tehty poistot jo kauan ennen tutkimusajanjaksoa. Komissio hyväksyi pyynnön ja ilmoitti asiasta yritykselle.
- (110) Tämän järjestelmän osalta tutkimusajanjaksolla vahvistettu tukiprosentti ECL-ryhmän osalta oli 0,03 prosenttia ja Jindal Saw Indian osalta 0,38 prosenttia.

⁽¹⁴⁾ Ks. komission asetus (EU) N:o 115/2012, annettu 9 päivänä helmikuuta 2012, väliaikaisen tasoitustullin käyttöönotosta tiettyjen Intiasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kiinnikkeiden ja niiden osien tuonnissa (EUVL L 38, 11.2.2012, s. 6); johdanto-osan 64 kappale.

3.2.3 Tullinpalautusjärjestelmä (Duty Drawback Scheme, DDS)

a) **Oikeusperusta**

- (111) Tullinpalautusjärjestelmän yksityiskohtainen kuvaus sisältyy tullien ja valmisteverojen palautusjärjestelmää koskeviin vuoden 1995 sääntöihin, sellaisina kuin ne ovat muutettuna myöhemmillä tiedonannoilla.

b) **Tukikelpoisuus**

- (112) Tämän järjestelmän mukaista tukea voivat hakea kaikki valmistajaviejät ja kauppiasviejät.

c) **Käytännön toteutus**

- (113) Tukikelpoinen viejä voi hakea palautuksia, jotka lasketaan prosenttiosuutena järjestelmän mukaisesti vietyjen tuotteiden FOB-arvosta. Intian viranomaiset ovat vahvistaneet tällaiset palautusprosenttiosuudet useille tuotteille, myös tarkasteltavana olevalle tuotteelle. Ne määritetään tuotteen valmistuksessa tuotantopanoksina käytettyjen materiaalien keskimääräisen määrän tai arvon ja tuotantopanoksista maksettujen keskimääräisten tullien perusteella. Niitä sovelletaan riippumatta siitä, onko tuontitulleja tosiasiallisesti maksettu. Tarkasteltavana olevan tuotteen DDS-prosentti tutkimusajanjaksolla oli 1,9 prosenttia FOB-arvosta.
- (114) Jotta yritys voi saada etuutta tästä järjestelmästä, sen on harjoitettava vientiä. Kun lähetystä koskevat yksityiskohtaiset tiedot syötetään tullin serverille (ICEGATE), tämä tarkoittaa, että vienti tapahtuu DDS-järjestelmän mukaisesti, ja DDS-summa vahvistetaan peruuttamattomasti. Kun varustamo on tehnyt yleisen vienti-ilmoituksen (Export General Manifest, EGM) ja tulli on verrannut asiakirjaa lähetyksiin ja hyväksynyt sen, kaikki palautussumman maksun hyväksymisen edellytykset täyttyvät ja se voidaan maksaa joko suoraan viejän pankkitilille tai sekkinä.
- (115) Viejän on esitettävä näyttö viennin toteutumisesta pankkitositteella (Bank Realisation Certificate, BRC). Asiakirja voidaan antaa sen jälkeen kun palautussumma on maksettu, mutta Intian viranomaiset perivät maksetun summan takaisin, jos viejä ei toimita BRC-tositetta annetussa määräajassa.
- (116) Palautussumma voidaan käyttää mihin tarkoitukseen hyvänsä.
- (117) Intian kirjanpitonormien mukaisesti tullinpalautussummat on vientivelvoitteen täytyttyä mahdollista kirjata tileihin suoriteperusteisena tulona.
- (118) Kahden asianomaisen intialaisen yrityksen havaittiin saaneen tutkimusajanjaksolla DDS-järjestelmästä etuja.

d) **DDS-järjestelmää koskevat päätelmät**

- (119) DDS-järjestelmästä myönnetään perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Nk. tullipalautuksessa on kyse Intian viranomaisten taloudellisesta tuesta, koska siinä Intian viranomaiset suorittavat varojen suoran siirron. Näiden varojen käytölle ei ole mitään rajoituksia. Tullinpalautuksesta koituu myös etua viejälle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.
- (120) Vientiin sovellettavan tullinpalautuksen prosenttiosuuden määrittävät Intian viranomaiset tuotekohtaisesti. Vaikka tukeen viitataan tullinpalautuksena, järjestelmää ei kuitenkaan voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Viejille suoritettu käteismaksu ei liity raaka-aineiden tuontitullien tosiasiallisiin maksuihin, eikä se ole tullihyvitys raaka-aineiden aiemman tai tulevan tuonnin tuontitullien korvaamiseksi.

- (121) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Intian viranomaiset väittivät ensin, että komissio ei ollut toimittanut vaatimuksia, joita se piti välttämättöminä, jotta DDS-järjestelmää voitaisiin pitää legitimiinä tullinpalautusjärjestelmänä, tai esittänyt perusteita sen määrittämiselle. Toiseksi Intian viranomaisten mukaan palautusprosenttiosuukien ja raaka-aineista maksettavien tullien välillä on riittävä yhteys. Intian viranomaiset ottavat huomioon tuotteen valmistuksessa tuotantopanoksina käytettävien materiaalien keskimääräisen määrän tai arvon sekä tuotantopanoksista maksetut keskimääräiset tullit määrittäessään tullinpalautuksen prosenttiosuutta. ECL esitti samanlaisia väitteitä kuin Intian viranomaiset.
- (122) Komissio hylkäsi nämä väitteet seuraavista syistä. Ensimmäisen väitteen osalta komissio totesi päätelmistä ilmoittavassa asiakirjassa syyt, minkä vuoksi se ei pitänyt järjestelmää sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se selvensi, että viejille suoritettu käteismaksu ei liity raaka-aineiden tuontitullien tosiasiallisiin maksuihin, eikä se ole tullihyvitys raaka-aineiden aiemman tai tulevan tuonnin tuontitullien korvaamiseksi.
- (123) Toisen väitteen osalta komissio ei katso, että väitetty yhteys tullinpalautuksen prosenttiosuukien ja raaka-aineista maksettujen tullien välillä olisi riittävä, jotta järjestelmä täyttäisi perusasetuksen liitteessä I olevan i kohdassa, liitteessä II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteessä III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) annetut säännöt. Erityisesti hyvityksen määrää ei lasketa tosiasiallisesti käytettyjen tuotantopanosten perusteella. Käytössä ei myöskään ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa, mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko tuontitulleja maksettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitetulla tavalla. Sen vuoksi myös tämä väite hylättiin.
- (124) Tämän vuoksi Intian viranomaisten suorana varojen siirtona suoritettavaa maksua viejille vientitapahtuman jälkeen on pidettävä Intian viranomaisten suorana tukena, joka on vientituloksesta riippuvainen, minkä vuoksi sen katsotaan olevan perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti erityistä ja tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa tukea.
- (125) Edellä esitetyn perusteella päätellään, että DSS-järjestelmä mahdollistaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton.

e) Tuen määrän laskeminen

- (126) Perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan mukaisesti komissio laski tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän sen edun mukaan, joka vastaanottajalle todettiin koituneen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Tässä yhteydessä komissio katsoi, että etu koituu vastaanottajalle sillä hetkellä, kun vientitapahtuma suoritetaan järjestelmän mukaisesti. Kyseisellä hetkellä Intian viranomaisten on siis maksettava palautussumma, mikä on perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettua taloudellista tukea. Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa tuen myöntämiseen sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat antaneet viennin lähetyksiäkirjan, josta muun muassa käy ilmi kyseiselle vientitapahtumalle myönnettävä palautussumma. Edellä mainitun perusteella komissio katsoi, että on asianmukaista pitää DDS-järjestelmästä saatua etua järjestelmän mukaisista vientitapahtumista tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana saatujen palautusten summana.
- (127) Komissio suhteutti tuen määrän perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevan tuotteen viennin kokonaisliikevaihtoon (nimittäjä) tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.
- (128) Toinen asianomaista yrityksistä laski tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa käytettyjen raaka-aineiden osuuden, joka tuotiin ja josta se maksoi tulleja. Tämä yritys väitti myöhemmin – sekä ennen lopullisten päätelmien ilmoittamista että sen jälkeen – että jos komissio ottaa tasoitustoimenpiteet käyttöön DDS-järjestelmästä saadun edun osalta, sen ei pitäisi soveltaa tasoitustoimenpiteitä saadun DDS-edun koko määrään vaan vain siihen määrään, joka ylittää tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa käytettyjen tuotantopanosten tuonnista tosiasiallisesti maksetut tullit. Yrityksen väitettä tukivat myös Intian viranomaiset lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen toimittamisissaan huomautuksissa.
- (129) Komissio ei hyväksynyt tätä väitettä, koska kuten kohdassa ”d) DDS-järjestelmää koskevat päätelmät” selitettiin, tullinpalautukseen viitattavasta nimestään huolimatta järjestelmässä on kyse varojen suorasta siirrosta pikemminkin

kuin menetetyistä tulosta. Viejille suoritettu käteismaksu ei liity raaka-aineiden tuontitullien tosiasiallisiin maksuihin, eikä se ole tullihyvitys raaka-aineiden aiemman tai tulevan tuonnin tuontitullien korvaamiseksi. Sen vuoksi ei ole mitään varmuutta siitä, että pallografiittirautaputkien tuotantoon tuodun ja käytetyn raaka-aineen osuus pysyy muuttumattomana.

- (130) Tämän järjestelmän osalta tutkimusajanjaksolla vahvistettu tukiprosentti ECL-ryhmän osalta oli 1,66 prosenttia ja Jindal Saw Indian osalta 1,37 prosenttia.

3.2.4 Rautamalmin tarjoaminen riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan

3.2.4.1 Johdanto

- (131) Valituksen tekijä väitti, että rautamalmin (tarkasteltavana olevan tuotteen pääraaka-aineen) hinnat Intiassa ovat vääristyneet, koska rautamalmin peritään vientiveroa ja rautatiekuljetuksiin sovelletaan kahden eri rahtimaksun politiikkaa, jonka tavoitteena ja vaikutuksena on tarkasteltavana olevan tuotteen intialaisten tuottajien tukeminen. Tällaisten toimien väitetään alentavan tämän raaka-aineen kustannuksia Intiassa verrattuna muihin markkinoihin, joihin Intian viranomaisten toimet eivät vaikuta.
- (132) Valituksen tekijä lisäsi, että toteuttamalla toimia rautamalmin markkinoilla Intian viranomaiset eivät suoraan tarjoa rautamalmin riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan, mutta ne valtuuttavat tai määräävät rautamalmin louhivat yritykset tekemään niin.
- (133) Valituksen tekijän mukaan valtio valtuuttaa tai määrää kaikki valtion ja yksityisessä omistuksessa olevat rautamalmin louhivat yritykset Intiassa tarjoamaan rautamalmin riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan osana strategiaa, jolla autetaan rauta- ja terästeollisuutta.

3.2.4.2 Analyysi

- (134) Jotta voidaan vahvistaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen esiintyminen, tarvitaan kolme tekijää: a) taloudellinen tuki, b) etu ja c) järjestelmän erityisyys (perusasetuksen 3 artikla).

a) **Taloudellinen tuki**

- (135) Perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan toisen luetelmakohdan mukaan tuen katsotaan olevan kyseessä jos viranomaiset "valtuuttavat tai määräävät yksityisen tahon huolehtimaan yhdestä tai useammasta i, ii ja iii alakohdassa tarkoitettua tavanomaisesti julkisille viranomaisille kuuluvasta tehtävästä, ja noudatettava käytäntö ei todellisuudessa eroa julkisten viranomaisten tavallisesti noudattamasta käytännöstä". Kyseisen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa kuvattu tehtävä tulee kyseeseen, kun "viranomaiset antavat käyttöön muita kuin yleisiin perusrakenteisiin kuuluvia hyödykkeitä tai palveluita tai ostavat hyödykkeitä [...]". Nämä säännökset vastaavat tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO-sopimuksen 1.1 (a) (1) (iv) ja (iii) artiklaa, ja niitä olisi tulkittava ja sovellettava asiaa koskevan WTO:n oikeuskäytännön mukaisesti.
- (136) Vientirajoituksia koskevassa WTO-asiassa EU tarjosi kolmantena osapuolena paneelille alustavaa tulkintaansa näistä määräyksistä, joita ei siihen mennessä ollut tulkittu⁽¹⁵⁾. Päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat osapuolet viittasivat näihin ehdotuksiin.
- (137) WTO-paneeli katsoi, että tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO-sopimuksen 1.1 (a) (1) (iv) artiklassa olevat termit "valtuuttaa" ja "määrätä" edellyttävät, että viranomaisten toimiin on sisällyttävä delegoinnin käsite (valtuuttamisen tapauksessa) tai käskemisen käsite (määräämisen tapauksessa)⁽¹⁶⁾. Paneeli hylkäsi Yhdysvaltojen syy ja seuraus-väitteet ja vaati nimenomaista ja selkeää delegointia tai käskyä⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁵⁾ Panel Report, DS 194, liite B-3, kohta 4.

⁽¹⁶⁾ Panel Report of 29 June 2001, DS 194 United States – Measures treating export restraints as subsidies, kohta 8.29.

⁽¹⁷⁾ Panel Report, DS 194, kohta 8.44.

- (138) Eräissä myöhemmässä asiassa valituselin katsoi, että termien "valtuuttaa" ja "määrätä" korvaaminen termeillä "delegoida" ja "käskeä" on liian joustamatonta⁽¹⁸⁾. Valituselimen mukaan "valtuuttamista" tapahtuu, kun viranomaiset antavat vastuun yksityiselle elimelle ja "määrääminen" viittaa tilanteeseen, jossa viranomaiset harjoittavat auktoriteettiaan yksityiseen elimeen nähden⁽¹⁹⁾. Molemmissa tapauksissa viranomaiset käyttävät yksityistä elintä sijaisena taloudellisen tuen antamiseksi, ja useimmissa tapauksissa yksityisen elimen valtuuttamiseen tai määräämiseen voidaan odottaa liittyvän jonkinlaista uhkailua tai yllyttämistä⁽²⁰⁾. Samaan aikaan iv kohta ei anna jäsenille mahdollisuutta soveltaa tasoitustoimenpiteitä tuotteisiin, jos viranomaiset vain harjoittavat yleistä sääntelyvaltaansa⁽²¹⁾ tai jos viranomaisten toimilla saattaa olla tietty seuraus pelkästään tiettyjen tosiasiallisten olosuhteiden ja markkinatoimijoiden vapaan valinnan harjoittamisen perusteella⁽²²⁾. Valtuuttamisessa ja määräämisessä on kyse viranomaisten aktiivisemmista toimista eikä vain kannustamisesta⁽²³⁾.
- (139) Tästä seuraa, että valituselimen vahvistama näyttökynnys ja etenkin sen päätelmä, jonka mukaan useimmissa tapauksissa yksityisen elimen valtuuttamiseen tai määräämiseen voidaan odottaa liittyvän jonkinlaista uhkailua tai yllyttämistä, on vähemmän tiukka kuin alkuperäinen EU:n kanta, joka tuotiin esiin asiassa "US – Export Restraints". Sama koskee EU:n kantaa, jonka mukaan yksityinen elin suorittaisi tehtäviä, jotka normaalisti kuuluisivat viranomaisille, vain jos yksityiselle elimelle ei anneta valinnanvaraa, jos viranomaiset valtuuttavat tai määräävät sitä, esimerkiksi jos viranomaiset vahvistavat hinnat, joilla yksityisen elimen on myytävä.
- (140) Tämän vuoksi EU on muuttanut tulkintaansa valituselimen asiasta antamien suuntaviivojen mukaiseksi.
- (141) Näiden WTO-päätösten mukaisesti kaikki viranomaisten toimenpiteet, joista saattaa koitua etua, eivät ole perusasetuksen 3 artiklan ja tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO-sopimuksen 1.1. (a) artiklan mukaista taloudellista tukea. On oltava näyttöä viranomaisten politiikasta tai ohjelmasta, jolla edistetään tutkimuksen kohteena olevaa tuotannonalaa (tässä tapauksessa pallografiittirautaputkien tuotannonalaa) käyttämällä valtaa julkisiin tai yksityisiin elimiin (tässä tapauksessa rautamalmia louhiviin yrityksiin) tai antamalla niille vastuuta, jotta ne tarjoaisivat rautamalmia riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan pallografiittirautaputkien tuotannonalalle.
- (142) WTO:n viisivaiheisen testin⁽²⁴⁾ mukaisesti komissio on tarkastellut erittäin huolellisesti viranomaisten toimien luonnetta (onko kyseessä rautamalmia louhivien yritysten valtuuttaminen vai määrääminen), valtuutettujen elinten luonnetta (ovatko louhintayritykset yksityisiä elimiä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan mukaisesti) ja valtuuttamisen tai määräämisen kohteena olevien elinten toimia (tarjosivatko valtuuttamisen tai määräämisen kohteena olevat rautamalmia louhivat yritykset rautamalmia pallografiittirautaputkien tuotannonalalle riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan ja toimivatko ne viranomaisten sijaisena). Lisäksi komissio on tarkistanut, kuuluisiko hoidettu tehtävä normaalisti viranomaisten hoidettavaksi (onko rautamalmin tarjoaminen Intian tuotantoyrityksille riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan normaalia viranomaisten toimintaa) ja poikkeako tällainen tehtävä käytännössä viranomaisten normaalisti noudattamista käytännöistä (poikkeako louhintayritysten rautamalmin tarjonta käytännössä siitä, mitä viranomaiset olisivat tehneet).
- i) Rautamalmia louhivien yritysten valtuuttaminen Intian viranomaisten taholta
- (143) Edellä esitettyjen valituselimen päätelmien perusteella komissio analysoi ensin, onko Intian viranomaisten tuki pallografiittirautaputkien tuotannonalalle tosiasiallisesti viranomaisten politiikan tavoite eikä vain yleisen sääntelyvallan harjoittamisen sivuvaikutus. Tutkimuksessa tarkasteltiin erityisesti, olivatko havaitut hintojen vääristymät osa viranomaisten tavoitteita vai olivatko rautamalmin alemmat hinnat vain yleisen valtion sääntelyn tahaton sivutuote.
- (144) Useat asiakirjat osoittivat, että Intian viranomaisten nimenomaisena tavoitteena oli pallografiittirautaputkien tuotannonalan tukeminen.

⁽¹⁸⁾ Appellate Body Report of 21 February 2005, DS296 United States – Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMs) from Korea, kohdat 110–111.

⁽¹⁹⁾ Appellate Body Report, DS 296, kohta 116.

⁽²⁰⁾ Appellate Body Report, DS 296, kohta 116.

⁽²¹⁾ Appellate Body Report, DS 296, kohta 115.

⁽²²⁾ Appellate Body Report, DS 296, kohta 114; tältä osin samaa mieltä kuin Panel Report, DS 194, kohta 8.31.

⁽²³⁾ Appellate Body Report, DS 296, kohta 115.

⁽²⁴⁾ Panel Report, DS 194, kohta 8.25.

- (145) Vuonna 2005 terästeollisuudesta vastaavan ministeriön perustama asiantuntijaryhmä, jonka tehtävänä oli laatia suuntaviivat kaivoslupien edullisesta myöntämisestä, antoi raportin (nk. Dang-raportti), johon sisältyi useita havaintoja ja suosituksia. Jo tuolloin todettiin, että intialaisen teräksen yhtenä tärkeänä kilpailuetuna – henkilöresurssien lisäksi – on kotimaisen rautamalmin varma tarjonta maailmanmarkkinahintoja edullisemmilla hinnoilla. Raportin mukaan etu on säilytettävä ja sitä on kehitettävä ja hyödynnettävä täysimääräisesti ⁽²⁵⁾ (alleviivaus lisätty).
- (146) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Intian viranomaiset ja ECL väittivät, että komissio käytti oikeusperustana ainoastaan Dang-raporttia. Ne lainasivat paneelin raporttia, jossa paneeli päätteli, että se ei ole vakuuttunut siitä, että Dang-raportissa oleva yksi viittaus kytköskäyttöön tarkoitettuja kaivoslupia koskevaan politiikkaan antaisi tukea sen päättelemiselle, että käytössä on rautamalmin kytköskäyttöön tarkoitettu loughintaohjelma ⁽²⁶⁾. ECL totesi myös, että Dang-raportin laati riippumaton asiantuntija, eikä raportilla ole oikeudellista arvoa eikä siinä pystytä asettamaan poliittisia tavoitteita Intialle.
- (147) Ensinnäkin komissio huomauttaa, että valtion poliittiset tavoitteet eivät välttämättä sisälly laillisesti sitoviin teksteihin. Niitä voi olla hyvin erilaisissa viranomaisten asiakirjoissa ja poliittisissa julkilausumissa, kuten parlamentille esitetyissä raporteissa, puheissa ja lausunnoissa, julistuksissa jne.
- (148) Toiseksi osapuolten esittämät väitteet ovat tosiasiallisesti virheellisiä. Kuten (153)–(169) kappaleessa esitetään, Dang-raportin lisäksi komissio otti huomioon useita muita asiakirjoja ja säädöksiä voidakseen päätellä, että Intian viranomaisten poliittisena tavoitteena oli pallografiittirautaputkien tuotannonalan tukeminen.
- (149) Kolmanneksi paneelin raporttia koskevan väitteen osalta on aiheellista siteerata asiaan liittyvää kohtaa 7.211 kokonaisuudessaan:
- ”Paneeli ei ole vakuuttunut siitä, että Dang-raportissa oleva yksi viittaus kytköskäyttöön tarkoitettuja kaivoslupia koskevaan politiikkaan antaisi tukea sen päättelemiselle, että käytössä on rautamalmin kytköskäyttöön tarkoitettu loughintaohjelma. Paneeli pitää erittäin merkityksellisenä sitä, että vaikka Dang-raportissa kuvataan Intian rautamalmitteollisuutta ja siihen sovellettavaa politiikkaa, siinä ei viitata mihinkään ohjelmaan tai politiikkaan, joka hyödyttäisi kytköskäyttöön tarkoitettua loughintaa. Raportissa ei myöskään ole mitään viitteitä siitä, että teräksen tuottajille olisi annettu kaivoslupia erilaisilla ehdoilla kuin muille loughinnan harjoittajille. Onkin täysin mahdollista, että viittaus kytköskäyttöön tarkoitettuja kaivoslupia koskevaan politiikkaan, johon Yhdysvallat nojautuu, oli tarkoitettu pikemminkin viittaukseksi siihen, että kaivoslupia myönnetään terästehtaille ja että kaivoslupia pitäisi edelleen myöntää teräksen tuottajille.” (korostus lisätty, alaviite poistettu) ⁽²⁷⁾.
- (150) Lainauksen perusteella on ilmeistä, että paneeli ei kiistänyt sitä tosiseikkaa, että Dang-raportissa kuvataan Intian rautamalmitteollisuutta ja siihen sovellettavaa politiikkaa. Asiantuntijaryhmän jäseniä ⁽²⁸⁾ olivat muun muassa viranomaisten ja tuotannonalan edustajat, ja on kohtuullista olettaa, että ne ovat hyvin perillä voimassa olevasta valtion politiikasta ja tuotannonalan tilanteesta. Lisäksi toisin kuin kytköskäyttöön tarkoitettujen kaivostoiminnan osalta raportissa tuodaan nimenomaisesti esiin poliittinen tavoite tuottaa etua Intian teräksen tuottajille (kotimaisen rautamalmin varma tarjonta maailmanmarkkinahintoja edullisemmilla hinnoilla) ja se, että tämä etu on säilytettävä ja sitä on edistettävä.
- (151) Edellä esitetyn perusteella komissio hylkäsi nämä väitteet.
- (152) Intian viranomaiset toteuttivat seuraavat kaksi toimenpidettä pannakseen täytäntöön edellä mainitun tavoitteen (rautamalmin viennin torjuminen).

⁽²⁵⁾ The report of the ”Expert Group” on preferential grant of mining leases for iron ore, manganese and chrome ore, submitted to the Ministry of Steel, 26.8.2005, s. 36. Raportti on terästeollisuudesta vastaavan ministeriön verkkosivulla, jolla vierailtiin viimeksi 23 päivänä marraskuuta 2015: <http://steel.gov.in/GRANT%20OF%20MINING%20LEASES.pdf>.

⁽²⁶⁾ Panel Report of 14 July 2014, DS436 United States – Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products from India, kohta 7.211.

⁽²⁷⁾ Panel Report, DS 436, kohta 7.211.

⁽²⁸⁾ Dang-raportin sivulla 1 todetaan, että asiantuntijaryhmän puheenjohtajana toimi Shri R.K Dang, entinen kaivostoiminnasta vastaava ministeri, ja jäseniin kuului ministeriöiden ja valtionhallinnon edustajia, tuotannonalan ja sen järjestöjen edustajia sekä ympäristö- ja kaivosalan asiantuntijoita.

- (153) Ensimmäinen toimenpide on 1 päivänä maaliskuuta 2007 tehty päätös perii vientiveroa rautamalmin aluksi 300 INR tonnilta ⁽²⁹⁾, mitä myöhemmin on muutettu ajoittain. Maaliskuussa 2011 vero kohotettiin 20 prosenttiin ⁽³⁰⁾ ja joulukuussa 2011 30 prosenttiin ⁽³¹⁾; huhtikuussa 2015 matalan laatuluokan rautamalmin (rautapitoisuus alle 58 %) vientivero alennettiin 10 prosenttiin ⁽³²⁾. On syytä huomata, että matalan laatuluokan rautamalmin ei ole Intiassa juurikaan käyttöä, minkä vuoksi sitä ei ole tarpeen pitää saatavilla intialaisia rautamalmin käyttäjiä varten.
- (154) Yleensä jatkojalostusteollisuuden tukeminen voi olla tärkeänä perusteena vientirajoitusten ja etenkin vientiverojen käyttöönotossa. Myös OECD:n raportissa ”The Economic Impact of Export Restrictions on Raw Materials” ⁽³³⁾, jäljempänä ’OECD-raportti’, vahvistettiin, että vientirajoitusten (ja merkittävien vientiverojen) tärkeimpänä tavoitteena on suojata ja edistää kotimaisen jatkojalostusteollisuuden toimintaa tarjoamalla sille edullisia raaka-aineita ja tuotantopanoksia.
- (155) Toinen toimenpide on rautatieliikenteestä vastaavan ministeriön 22 päivänä toukokuuta 2008 käyttöönottama kahden eri rahtimaksun politiikka (Dual Freight Policy, DFP) ⁽³⁴⁾. DFP:ssä otettiin käyttöön rahtimaksujen ero sen mukaan, kuljetetaanko rautamalmin kotimarkkinoiden kulutukseen vain vientiin. Keskimääräinen ero on kolminkertainen ⁽³⁵⁾. Rautatierahdilla on erittäin merkittävä osuus rautamalmin kokonaiskustannuksista ⁽³⁶⁾.
- (156) Ennen lopullisten päätelmien ilmoittamista ja sen jälkeen ECL väitti, että DFP oli lakkautettu vuonna 2009. Intian viranomaisten ja vientiä harjoittavan tuottajan toimittamien tietojen perusteella komissio kuitenkin vahvisti, että laatimiansa maksuja koskevien yleiskirjeiden kautta Intian viranomaiset sovelsivat tutkimusajanjaksolla ja sen jälkeen eri rahtimaksuja kotimaiseen ja ulkomaiseen kulutukseen tarkoitetun rautamalmin kuljetukseen kotimaisen kulutuksen eduksi ⁽³⁷⁾. Vientiin sovelletaan etäisyyteen perustuvaa maksua, kun taas kotimainen kulutus on tietyin edellytyksin vapautettu tästä maksusta. Siksi komissio hylkäsi tämän väitteen.
- (157) Yhdessä nämä kaksi toimenpidettä muodostavat kohdennetun vientirajoitteen, joka perustettiin varainhoitovuonna 2007/2008 ja jota laajennettiin vuoden 2011 maaliskuu- ja joulukuussa korottamalla rautamalmin vientiveroa. Seuraavat asiakirjat osoittavat, että poliittisena tavoitteena on tukea pallografiittirautaputkien tuotannonalaa ja että Intian viranomaiset ovat tyytyväisiä tavoitteen saavuttamiseen tähän mennessä:
- (158) Terästeollisuuden 12. viisivuotissuunnitelmaa käsittelevän työryhmän marraskuussa 2011 julkaistussa raportissa ⁽³⁸⁾ todetaan nimenomaisesti seuraavaa:

— Ministeriö on toteuttanut toimia torjuakseen vientiä ottamalla käyttöön korkeammat tariffit ja erityisverot (s. 16).

— Tällä hetkellä rautamalmin vientiä torjutaan korkeammilla tariffeilla. On keskeisen tärkeää jatkaa tätä politiikkaa, ja tarvittaessa veroa voidaan korottaa edelleen. Samaan aikaan on tarvetta seurata tiiviisti rautamalmin vientiä, jotta

⁽²⁹⁾ Kyseisen kauden rautamalmin keskimääräisen kotimarkkinahinnan perusteella tämä vastaisi 12–15 prosenttia.

⁽³⁰⁾ Tullitiedonanto nro 27/2011, 1.3.2011. Tiedonanto on valtiovarainministeriön verkkosivulla, jolla vierailtiin viimeksi 23 päivänä marraskuuta 2015: <http://indiabudget.nic.in/ub2011-12/cen/cus2711.pdf>

⁽³¹⁾ Toinen tullitariffitaulukko, julkaisija keskustulliviranomaiset (Central Board of Excise and Customs). Asiakirjaan tutustuttiin viimeksi 23 päivänä marraskuuta 2015 sivulla <http://www.cbec.gov.in/resources//htdocs-cbec/customs/cs-tariff2015-16/sch2-exptariff.pdf>

⁽³²⁾ Tullitiedonanto nro 30/2015, 30.4.2015, julkaisija keskustulliviranomaiset (Central Board of Excise and Customs). Asiakirjaan tutustuttiin viimeksi 23 päivänä marraskuuta 2015 sivulla <http://www.cbec.gov.in/resources//htdocs-cbec/ub1516/do-ltr-jstru1-post-budget.pdf>

⁽³³⁾ OECD Trade Policy Studies, The Economic Impact of Export Restrictions on Raw Materials, julkaistu 16.11.2010. Asiakirjaan tutustuttiin viimeksi 23 päivänä marraskuuta 2015 sivulla <http://www.oecd.org/publications/the-economic-impact-of-export-restrictions-on-raw-materials-9789264096448-en.htm>

⁽³⁴⁾ Office of the Comptroller and Auditor General (CAG) of India, audit report on dual freight policy for transportation of iron ore traffic in Indian Railways, päivätty 8.5.2015. Tiedot löytyvät CAG:n verkkosivustolta, ja niihin tutustuttiin viimeksi 23 päivänä marraskuuta 2015 osoitteessa <http://www.saiindia.gov.in/english/home/public/In%20Media/14of2015.pdf>

⁽³⁵⁾ Government of India, Ministry of Finance, Department of Economic Affairs, Working Paper No 3/2014-DEA, ”India’s Merchandise Exports: some important issues and policy suggestions”, s. 40. Asiakirja löytyy valtiovarainministeriön verkkosivustolta, jolla vierailtiin viimeksi 23 päivänä marraskuuta 2015: <http://finmin.nic.in/workingpaper/Working%20Paper%20on%20Trade%2028082014.pdf>

⁽³⁶⁾ Artikkel ”India hikes rail freight rates on iron ore exports”, The Wall Street Journal, 16.3.2010; sivulla vierailtiin viimeksi 23 päivänä marraskuuta 2015 <http://www.wsj.com/articles/SB10001424052748703734504575125151243861216>

⁽³⁷⁾ Viimeinen muutos rautamalmin sovellettaviin rahtimaksuihin oli lisäys nro 16 maksuja koskevaan yleiskirjeeseen nro 36/2009, päivätty 1.9.2015, hyväksyjä rautatieministeriö, Intian valtio. Ks. http://www.indianrailways.gov.in/railwayboard/uploads/directorate/traffic_comm/Freight_Rate_2k15/RC_36_09_Addendum-16.pdf, sivuun tutustuttu viimeksi 26 päivänä tammikuuta 2016.

⁽³⁸⁾ Ministry of Steel, report of the working group on steel industry for the twelfth five year plan (2012–2017), marraskuu 2011. Raportti on Intian viranomaisten suunnittelukomitean verkkosivulla, jolla vierailtiin viimeksi 23 päivänä marraskuuta 2015: http://planningcommission.gov.in/aboutus/committee/wrkgrp12/wg_steel2212.pdf.

voidaan varmistaa, että korkeammilla tariffeilla voidaan tehokkaasti suojella resursseja kotimarkkinoiden käyttöön. Voidaan myös harkita lisätoimenpiteitä, kuten vientirahdin korkeammat maksut ja sisämaan rahtimaksujen korotus, ja muita hallinnollisia toimenpiteitä (kohta 3.6.3.3, s. 46);

- Vuosina 2010–2011 rautamalmin vienti väheni pääasiassa Karnatakan asettaman vientikiellon ja rautamalmin viennin rajoittamiseksi keskushallinnon toteuttamien verotoimenpiteiden vuoksi. Viennin suuri kysyntä useina viime vuosina on lisännyt tuotantopohjaa maassa ja johtanut tuotantotasoon, joka ylittää huomattavasti kotimaisen kysynnän. Valtio on toteuttanut useita merkittäviä aloitteita torjuakseen liiallista lounhintaa kasvavien vientimarkkinoiden tyydyttämiseksi. Näihin ovat tähän mennessä sisältyneet verotoimenpiteiden käyttöönotto, kuten vientitulli, ja viennin rautatierahdin korottaminen (kohdat 4.2.5.2 ja 4.2.5.4, s. 57);
- Pitkän aikavälin poliittisilla toimenpiteillä rautamalmin viennin rajoittamiseksi olisi pyrittävä houkuttelemaan investointeja teräksenvalmistuskapasiteettiin, jotta edistetään lisäarvoa ja lopputuotteiden vientiä. Lyhyellä aikavälillä samaan voidaan päästä turvautumalla asianmukaisiin verotoimenpiteisiin. Tällä hetkellä rautamalmin vientiä maasta torjutaan seuraavilla: i) rautamalmin arvoon perustuva 20 %:n vientitulli ja ii) merkittävästi korkeampi rautatierahti vientiin tarkoitettu rautamalmita. Näillä toimenpiteillä on edistetty rautamalmin hintojen laskua kotimarkkinoilla verrattuna kansainvälisiin markkinoihin, ja ne ovat olleet keskeisessä asemassa, jotta rautamalmia on voitu tarjota kotimaiselle teollisuudelle kilpailukykyisillä hinnoilla. Jotta voidaan tehokkaasti torjua rautamalmin vientiä maasta, suositellaan, että suunnitellaan asianmukaisia verotoimenpiteitä, joita kalibroidaan jatkuvasti – sekä kotimaisten että kansainvälisten – rautamalmimarkkinoiden vaatimusten mukaisesti (kohta 4.2.6.5, s. 60) (alleviivaus lisätty).

(159) Terästeollisuuden 12. viisivuotissuunnitelmassa ⁽³⁹⁾ (2012–2017) vahvistetaan työryhmän raportin poliittiset toteamukset:

- Joidenkin luonnonvarojen, kuten hyvälaatuisen hiilen ja rautamalmin, tarjonta on vähentynyt maailmantaloudessa, kun kysyntä kasvavissa talouksissa, etenkin Kiinassa ja nyttemmin Intiassa, on kasvanut. Joidenkin näiden raaka-aineiden kotimainen saatavuus tarjoaa meille kilpailuedun, jota meidän olisi hyödynnettävä sellaisen kotimaisen teollisuuden rakentamiseksi, joka lisää arvoa näihin resursseihin ja luo näin lisää työpaikkoja ja parantaa kauppatasettamme. Ylempänä arvoketjussa valtion politiikka ja tullien rakenne olisi suunniteltava niin, että kannustetaan teräksen lisäarvoa pikemminkin kuin teräksen vientiä raaka-ainemuodossa. (s. 67, kohta 13.72) (alleviivaus lisätty).

(160) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen ECL esitti vastalauseita komission viittauksesta edellä esitettyihin asiakirjoihin. Ensinnäkin se väitti, että terästeollisuutta käsittelevän työryhmän raportilla ei ole mitään oikeudellista arvoa, koska se on vain joidenkin yksilöiden mielipide tai arvio eikä viranomaisten vahvistama asiakirja. Toiseksi se totesi, että 12. viisivuotissuunnitelmaa lainattiin virheellisesti, koska siihen sisältyy esimerkiksi suositus, jonka mukaan rautamalmin laajamittainen vienti on aiheuttanut vakavaa huolta sen tulevasta saatavuudesta. Suunnitelman mukaan on myös kiireesti puututtava esimerkiksi ympäristön pilaantumiseen, siirtymään joutuneeseen väestöön ja kuljetuksen pullonkauloihin liittyviin ongelmiin.

(161) Ensimmäisestä väitteestä komissio katsoo, että vaikkakaan viranomaiset eivät ole laatineet terästeollisuutta käsittelevän työryhmän raporttia, siinä kuvataan Intian rautamalmiteollisuuden tilaa ja valtion siihen soveltaa politiikkaa. Asiantuntijaryhmä koostui muun muassa viranomaisten ja tuotannonalan edustajista ⁽⁴⁰⁾, ja on kohtuullista olettaa, että ne ovat hyvin perillä voimassa olevasta valtion politiikasta ja tuotannonalan tilanteesta.

(162) Toisen väitteen osalta komissio toteaa, ettei se ole koskaan väittänyt, että viisivuotissuunnitelma rajoittuisi rautamalmia koskeviin poliittisiin tavoitteisiin ja suosituksiin, joita se lainasi. Suositukset, joihin vientiä harjoittava tuottaja viittaa, liittyvät laitonta lounhintaa ja ympäristörikkomuksia koskeviin väitteisiin; nämä olivat suuri ongelma raportin laatimishetkellä. Tätä on käsitelty lukuisissa tuomioistuimen päätöksissä, jotka koskevat kaivosten sulkemista Karnatakan, Odishan ja Goan osavaltioissa. Vaikka politiikalla pyritään myös ympäristöta-voitteeseen, se ei mitätöi ensisijaista taloudellista tavoitetta. On täysin hyväksyttävää, että valtion politiikalla pyritään samaan aikaan kahteen tavoitteeseen. Tämän vuoksi komissio hylkäsi nämä väitteet.

(163) ECL totesi myös, että vuodesta 1950 lähtien olemassa ollut Intian suunnittelukomitea, joka muotoili viisivuotis-suunnitelmat, hajotettiin 1 päivänä tammikuuta 2015, eikä viisivuotissuunnitelmia enää laadita.

⁽³⁹⁾ 12. viisivuotissuunnitelmassa (2012–2017, talouden sektorit, osa II, luku 13, kohta 13.72, s. 67). Suunnitelma (päivätty 10.5.2013) on Intian viranomaisten suunnittelukomitean verkkosivulla, jolla vierailtiin viimeksi 23 päivänä marraskuuta 2015: http://planningcommission.gov.in/plans/planrel/12thplan/pdf/12fyp_vol2.pdf.

⁽⁴⁰⁾ Ks. alaviite 38, s. 185.

- (164) Annetulta verkkosivustolta ⁽⁴¹⁾ käy ilmi, että suunnittelukomitea on tosiaan hajotettu ⁽⁴²⁾. Viisivuotissuunnitelmien mahdollinen päätyminen vuoden 2017 jälkeen ei kuitenkaan vaikuta siihen, että suunnitelma on voimassa siihen asti.
- (165) ECL lainasi vielä työryhmän raportin toista osaa, jossa todettiin, että valtio ei puutu rautamalmin hintoihin, vaan markkinavoimat määrittävät ne, ja että kotimaiset rautamalmin hinnat ovat yleisesti vaihdelleet kansainvälisten hintojen mukaisesti ⁽⁴³⁾.
- (166) Kohdennetut vientirajoitteet eivät poista markkinavoimia täysin Intian kotimarkkinoilta, mutta niillä on vakavia vaikutuksia: ne vähentävät vientiä ja kannustavat markkinatoimijoita myymään tuotteitaan alemmilla hinnoilla kuin ne voisivat saada, jos tätä politiikkaa ei olisi. Tämä ei ole ristiriidassa raportissa esitetyn toteamuksen kanssa, jonka mukaan kotimaiset rautamalmin hinnat ovat yleensä vaihdelleet kansainvälisten hintojen mukaisesti. Intian vientiä ja tuontia ei ole kielletty kokonaan. Sen vuoksi kansainväliset hinnat vaikuttavat väistämättä jossakin määrin Intian kotimarkkinahintoihin. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että kotimarkkinahinnat ovat samalla tai korkeammalla tasolla kuin kansainväliset hinnat. Tästä syystä tämä väite hylättiin.
- (167) Tällaisten kohdennettujen vientirajoitteiden (etenkin vientiverojen ja kahden eri rahtimaksun politiikan) käyttöönotolla Intian viranomaiset asettavat intialaiset rautamalmia louhivat yritykset taloudellisesti irrationaliseen tilanteeseen, jossa niitä kannustetaan myymään tuotteitaan alemmilla hinnoilla kuin mitä ne voisivat saada ilman tätä politiikkaa.
- (168) Intian viranomaisten toimissa on kyse viranomaisten aktiivisemmista toimista eikä vain kannustamisesta, kuten valituselin edellyttää ⁽⁴⁴⁾. Intian viranomaisten toteuttamat toimenpiteet rajoittavat rautamalmia louhivien yritysten toimintavapautta rajaamalla käytännössä niiden liiketoimintapäätöksiä siltä osin, missä ne voivat myydä tuotteitaan ja millä hinnoilla. Yritykset eivät voi maksimoida tulojaan, koska nämä toimenpiteet alentavat rajusti niiden tuottoja.
- (169) Vuoden 2005 Dang-raportin toteamus, jonka mukaan kotimaisen rautamalmin varma tarjonta maailmanmarkkinahintoja edullisemmilla hinnoilla on säilytettävä ja sitä on kehitettävä ja hyödynnettävä täysimääräisesti (ks. (145) kappale), ja myöhemmin 12. viisivuotissuunnitelman päätelmä, jonka mukaan joidenkin raaka-aineiden kotimainen saatavuus tarjoaa Intialle kilpailuedun ⁽⁴⁵⁾, osoittavat myös, että Intian viranomaiset eivät odota rautamalmia louhivien yritysten vähentävän jyrkästi kotimaan tuotantoa vaan odottavat niiden säilyttävän kotimaista rautamalmin tarjonnan vakaana. Nämä odotukset täyttyivät, kuten Intian viranomaiset totesivat 12. viisivuotissuunnitelmaa koskevassa raportissa ((158) kappaleen neljäs luetelmakohta) ja terästeollisuudesta vastaavan ministeriön lausunnoissa ((174)–(176) kappale). Mikään asiakirjoissa ei tue sitä, että Intian viranomaiset antaisivat rautamalmin tuottajien mukauttaa vapaasti tuotantoaan kysynnän mukaan, koska siihen vaikuttavat Intian viranomaisten kohdennetut vientirajoitteet. On päinvastoin tunnettua, että vapailla markkinoilla toimittaessa on kohtuullista olettaa, että rautamalmia louhivat yritykset eivät tekisi tyhjiksi merkittäviä alkuvaiheen investointeja ja korkeita kiinteitä kustannuksia alentamalla tuotantoa vain välttääkseen ylitarjonnan ja siitä seuraavan kotimaan hintojen alenemisen Intian viranomaisten toimenpiteiden mukaisesti. Näin ollen Intian viranomaiset kannustavat rautamalmin tuottajia pitämään yllä tuotantoa kotimarkkinoiden tyydyttämiseksi, vaikka rationaalinen toimittaja mukauttaisi tuotantoaan tilanteeseen, jossa vientiä ei kannusteta.
- (170) Näillä toimenpiteillä Intian viranomaiset kannustavat näin ollen rautamalmia louhivia yrityksiä säilyttämään rautamalmin Intiassa, koska ne eivät voi myydä paremmilla hinnoilla, jotka vallitsisivat Intiassa ilman näitä toimenpiteitä.
- (171) Tässä mielessä valtio "valtuuttaa" tuotantopanosten tuottajat tarjoamaan tavaroita kotimaisille rautamalmin käyttäjille eli teräksen valmistajille, mukaan luettuna pallografiittirautaputkien valmistajat, riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Rautamalmia louhivien yritysten vastuulla on luoda keinotekoiset, lokeroituneet ja matalahintaiset kotimarkkinat Intiaan.
- (172) Soveltaessaan kohdennettuja vientirajoituksia Intian viranomaiset tietävät, miten rautamalmin tuottajat vastaavat toimenpiteisiin ja mitä seurauksia niistä on. Nämä tuottajat saattavat alentaa kotimaista tuotantoaan hieman vastatakseen vientirajoituksiin, mutta ne eivät lopeta sitä täysin tai laske sitä erittäin alhaiselle tasolle. Tuotannon mukauttaminen louhintasektorilla on vähäistä, kuten (169) kappaleessa selitetään, minkä tuloksena kotimaan

⁽⁴¹⁾ <http://niti.gov.in/content/index.php>, sivulla vierailtu 27 päivänä tammikuuta 2016.

⁽⁴²⁾ Asia vahvistetaan komitean vanhalla verkkosivulla: <http://planningcommission.gov.in/>, sivulla vierailtu 27 päivänä tammikuuta 2016.

⁽⁴³⁾ Ks. alaviite 38, s. 57.

⁽⁴⁴⁾ Ks. edellä oleva (138) kappale.

⁽⁴⁵⁾ Ks. alaviite 39.

hinnat laskevat. Näin ollen vaikutukset määräytyvät ennakkoon eivätkä jälkikäteen, minkä vuoksi ne eivät ole tahattomia. On selvä osoitettavissa oleva yhteys määritetyn politiikan ja niiden asiaan liittyvien yksityisten elinten toiminnan välillä, jotka toimivat valtion sijaisena ja toteuttavat sen politiikkaa tarjoamalla rautamalmia riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan pallografiittirautaputkien tuotannonalalle.

- (173) Intian viranomaiset ovat tunnustaneet kohdennettuja vientirajoituksia koskevan politiikkansa onnistumisen. Terästeollisuudesta vastaavan ministeriön alainen pysyvä hiili- ja teräskomitea antoi vuonna 2013 38. raporttinsa, jossa käsiteltiin rautamalmin vientipolitiikan tarkistusta ⁽⁴⁶⁾.
- (174) Terästeollisuudesta vastaava ministeriö ilmoitti vastauksena komitean esittämään kysymykseen, että vaikka rautamalmin kulutus kotimaisessa teollisuudessa onkin osoittanut kasvavaa suuntausta vuosista 2004–2005 lähtien, rautamalmin tuotanto on aina ollut paljon suurempaa kuin kotimainen kulutus rautamalmin tuotannon vientivetoisuuden vuoksi. Jotta kuitenkin voitaisiin parantaa rautamalmin saatavuutta kotimaisessa rauta- ja terästeollisuudessa ja säästää rautamalmia tulevaa pitkän aikavälin kotimaista tarvetta varten, on toteutettu verotoimenpiteitä, joilla torjutaan rautamalmin vientiä, ja tällä hetkellä peritään arvoon perustuva 30 prosentin tulli kaikista rautamalmin lajeista (pellettejä lukuun ottamatta), minkä tuloksena vienti on vähentynyt merkittävästi vuosina 2011–2012 ja kuluvana vuonna (kohta 2.7, s. 14).
- (175) Terästeollisuudesta vastaava ministeriö toimitti valittuja kohtia FTP-asiakirjasta rautamalmin viennin osalta (kohta 4.13, s. 23), mukaan luettuna seuraava:
- Sellaisen rautamalmin vienti, jonka rautapitoisuus on yli 64 prosenttia, kanavoidaan MMTC:n (Metal and Mineral Trading Company) kautta, ja se on sallittua DGT:n (Directorate general for Foreign Trade) myöntämällä lisensseillä;
 - Korkean laatuluokan rautamalmin (rautapitoisuus yli 64 %) vienti Bailadilasta (Chhattisgarh) on sallittua tietyin määrällisin rajoituksin, jotta täytetään ensisijaisesti kotimainen kysyntä. Vuotuinen vientimäärä ei saa olla yli 1,81 miljoonaa tonnia (paloina) ja 2,71 miljoonaa tonnia (rikasteena);
- (176) Terästeollisuudesta vastaava ministeriö raportoi komitealle, että *kun arvoon perustuva vientitulli korotettiin 20 prosenttiin 1 päivänä maaliskuuta 2011, rautamalmin vienti väheni noin 37 prosenttia eli 61,74 miljoonaa tonniin vuosina 2011–2012 kun se vuosina 2010–2011 oli 97,66 miljoonaa tonnia. Kun arvoon perustuva rautamalmin vientitulli korotettiin 30 prosenttiin 30 päivästä joulukuuta 2011, vienti väheni entisestään. Varainhoitovuoden 2012–2013 ensimmäisellä puoliskolla vienti väheni yli 50 prosenttia eli 14,4 miljoonaa tonniin, kun se samalla kaudella edellisenä vuotena oli 30,75 miljoonaa tonnia. Terästeollisuudesta vastaava ministeriö on ottanut asian säännöllisesti esiin valtiovarainministeriön kanssa, jotta rautalmista perittäisiin asianmukainen vientitulli, jolla torjuttaisiin tehokkaasti sen vientiä ja parannettaisiin rautamalmin saatavuutta kotimaisessa rauta- ja terästeollisuudessa kohtuuhinnoin* (kohta 4.19, s. 26).
- (177) Päätelmänä voidaan todeta, että komissio totesi viranomaisten valtuuttaneen kaivosyritykset toteuttamaan politiikkaansa, jolla luodaan lokeroituneet kotimarkkinat ja tarjotaan rautamalmia kotimaiselle rauta- ja terästeollisuudelle riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan.
- ii) Yksityisten elinten valtuuttaminen perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan mukaisesti
- (178) Komissio arvioi, ovatko Intian viranomaiset valtuuttaneet rautamalmia louhivia yrityksiä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitetulla tavalla.
- (179) Asianomaiset kaksi intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa ostivat valtaosan rautalmista yksityisiltä yrityksiltä, lukuun ottamatta pientä määrää, joka ostettiin NMDC:ltä (National Mineral Development Corporation), joka on yksi markkinoiden suurimmista toimijoista ja Intian valtion omistuksessa.
- (180) Ottamatta kantaa siihen, harjoittavatko Intian viranomaiset merkittävää valvontaa NMDC:ssä perusasetuksen 2 artiklan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla, mikä ei ole merkityksellistä tämän tutkimuksen kannalta, komissio katsoi, että kaikki rautamalmia louhivat yritykset, riippumatta siitä, ovatko ne julkisessa omistuksessa, ovat yksityisiä elimiä, joita Intian viranomaiset valtuuttivat perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitetulla tavalla, jotta ne tarjoaisivat rautamalmia riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan.

⁽⁴⁶⁾ Ministry of Steel, Standing Committee on coal and steel (2012–2013), review of export of iron ore policy, thirty-eight report. Raportti on Intian ympäristöportaalilla, jolla vierailtiin viimeksi 23 päivänä marraskuuta 2015: <http://admin.indiaenvironmentportal.org.in/files/file/Review%20of%20Export%20of%20Iron%20Ore%20Policy.pdf>.

iii) Rautamalmia louhivien yritysten tarjoama rautamalmi riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan

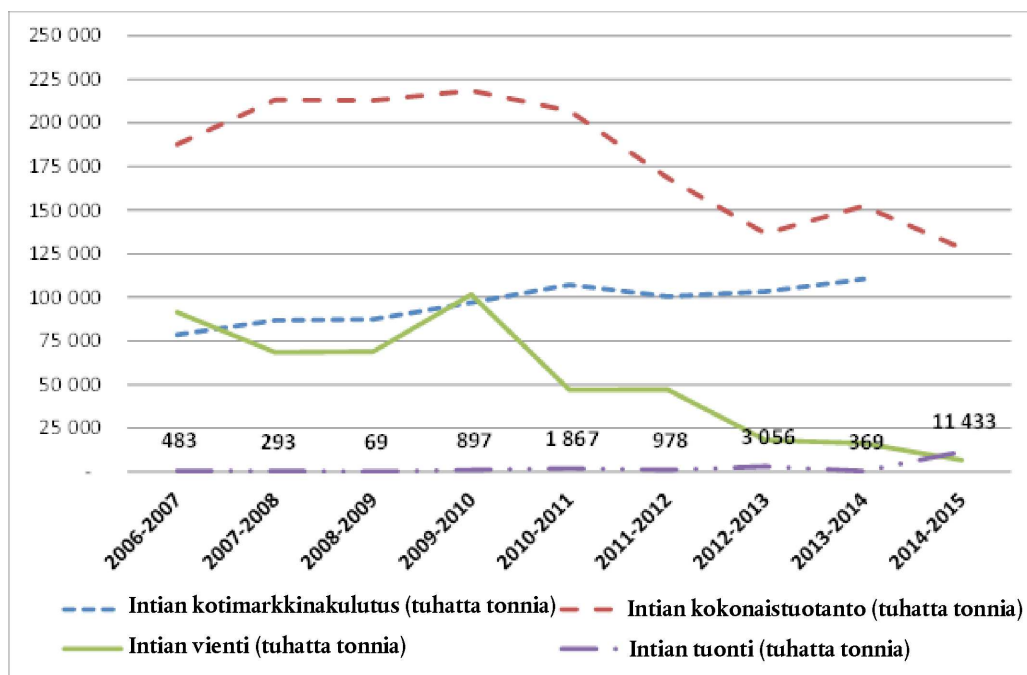
(181) Seuraavaksi komissio tarkasti, ovatko rautamalmia louhivat yritykset tosiasiallisesti toteuttaneet edellä esitettyä valtion politiikkaa ja tarjonneet rautamalmia riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Tätä varten oli analysoitava yksityiskohtaisesti Intian markkinoiden kehittymistä asianmukaisten vertailuarvojen perusteella.

(182) Kohdennettujen vientirajoitusten ja muiden asiaan liittyvien toimenpiteiden kautta Intian viranomaiset kannustivat louhintayrityksiä myymään paikallisesti alemmilla hinnoilla kuin muutoin (eli ilman näitä toimenpiteitä louhintayritykset olisivat vieneet rautamalmia korkeammilla hinnoilla). Louhintayritykset eivät kuitenkaan tehneet näin Intian viranomaisten politiikan vuoksi, jolla suositetaan jatkojalostusteollisuutta, mukaan luettuna pallografiittirautaputkien tuotannonala.

(183) Rautamalmin tuotantoa, kulutusta, tuontia ja vientiä koskevat tiedot kehittyivät vuosien mittaan seuraavasti ⁽⁴⁷⁾:

	2006–2007	2007–2008	2008–2009	2009–2010	2010–2011	2011–2012	2012–2013	2013–2014	2014–2015
Tuotanto (tuhatta tonnia)	187 696	213 250	212 960	218 553	207 157	168 582	136 618	152 433	128 187
Kulutus (tuhatta tonnia)	78 601	86 816	86 816	96 955	107 220	100 572	103 399	110 500	Ei tiedossa
Tuonti (tuhatta tonnia)	483	293	69	897	1 867	978	3 056	369	11 433
Vienti (tuhatta tonnia)	91 425	68 473	68 904	101 531	46 890	47 153	18 122	16 302	7 492

(184) Suuntaukset näkyvät jäljempänä olevassa kaaviossa:

(185) Tiedot osoittavat vientirajoitusten vaikutuksen rautamalmin kotimarkkinoihin Intiassa.

⁽⁴⁷⁾ Lähde: Indian Bureau of Mines <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951> ja Intian viranomaisten kyselyvastaukset. Tiedot ilmoitetaan varainhoitovuodelta eli vuoden x 1 päivän huhtikuuta ja vuoden x+1 31 päivän maaliskuuta väliseltä ajalta.

- (186) Poliitiikan näkyvin vaikutus on rautamalmin vientimäärän merkittävä väheneminen sen jälkeen, kun kohdennetut vientirajoitukset otettiin käyttöön vuonna 2007 ja kun niitä laajennettiin vuonna 2011. Näin ollen kohdennetuilla vientirajoituksilla saavutettiin Intian viranomaisten tavoite eli viennin torjuminen ja rautamalmin pitäminen kotimaisen jatkojalostusteollisuuden saatavilla alhaisemmilla hinnoilla.
- (187) Rautamalmin tuotannon suuntaukset osoittavat, että kotimainen tuotanto oli melko vakaata vuoteen 2011 asti, jolloin se alkoi vähentyä. Vähentyminen ei vaikuta olevan seurausta siitä, että rautamalmia louhivat yritykset olisivat mukauttaneet tuotantoaan vientirajoitusten mukaan, vaan sitä pikemminkin selittävät lukuisat tuomioistuimen päätökset sulkea kaivoksia väitetyn laittoman louhinnan ja ympäristörikkomusten vuoksi, esimerkiksi Karnatakan, Odishan ja Goan osavaltioissa.
- (188) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen ECL väitti, että jos Intian viranomaisten tavoitteena oli varmistaa rautamalmin ylitarjonta, jotta rautamalmia olisi saatavilla edullisilla hinnoilla kotimarkkinoiden käyttäjille, vaikuttaa olevan tämän vastaista, että korkein oikeus ja paikalliset tuomioistuimet kielsivät kaivostoiminnan edellä mainituissa osavaltioissa. Intian viranomaiset olisivat voineet riitauttaa louhosten sulkemiset.
- (189) Komissio toteaa, että Intian oikeusjärjestelmä on riippumaton Intian viranomaisista ja sitä sitoo vain lainsäädäntö. Samaan aikaan komission käytettävissä olevien tietojen perusteella on ilmeistä, että louhosten sulkemiset johtuivat kansallisen ympäristö- ja louhintaoikeuslainsäädännön rikkomuksista. Vaikuttaa siltä, että valtion rautamalmipolitiikalla oli samanaikaisesti taloudellisia ja ympäristöön liittyviä tavoitteita (ks. (162) kappale). Tästä seuraa, että vaikka viranomaiset eivät riitauttaneet politiikan ympäristöpilariin liittyviä tuomioistuimen päätöksiä, se ei tarkoita sitä, että ne olisivat hylänneet taloudellisen pilarin. Tämän vuoksi väite hylättiin.
- (190) Rautamalmin tuotannon vähenemisestä huolimatta Intian markkinoilla on jatkuva ja selittämätön ylikapasiteetti, kun verrataan kotimaista kulutusta ja vientiä, josta on vähennetty tuonti. Tämä on johtanut kotimarkkinoilla rautamalmin ylitarjontaan, jonka Intian viranomaiset ovat hyväksyneet ja johon ne ovat pyrkineet.
- (191) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen ECL väitti – viitaten (183) kappaleessa esitettyyn taulukkoon – että komissio ei ollut analysoinut sitä seikkaa, että Intiasta vietiin rautamalmia suuria määriä myös sen jälkeen, kun rautamalmin vientivero oli nostettu 30 prosenttiin joulukuussa 2011.
- (192) Komissio korosti, että rautamalmin vientiveron tavoitteena ei ollut lopettaa vientiä kokonaan vaan vähentää sitä ja lisätä samalla rautamalmin saatavuutta kotimarkkinoilla. Sen vuoksi on kohtuutonta odottaa, että vienti loppuisi kokonaan vientiveron käyttöönoton jälkeen. Komissio kuitenkin havaitsi, että heti vientiveron käyttöönoton jälkeen sillä oli merkittävä vaikutus vientiin. Vuosina 2012–2013 vientimyynti laski yli 60 prosenttia verrattuna vuosiin 2011–2012 ja jatkoi merkittävää laskua niin, että pudotusta oli 84 prosenttia vuosina 2014–2015 verrattuna vuosiin 2011–2012. Samaan aikaan tuotanto väheni vain 24 prosenttia vuosien 2011–2012 ja 2014–2015 välillä (187) kappaleessa selitetyistä syistä. Näin ollen rautamalmin saatavuus kotimarkkinamyyntiin pysyi vakaana samalla kaudella. Tämä osoittaa selvästi, että vientiverolla saavutettiin sen tavoite eli rautamalmin viennin hillitseminen.
- (193) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen ECL totesi, että komission olisi pitänyt verrata myös kytköskäyttöön ja muuhun kuin kytköskäyttöön tarkoitettua rautamalmin tuotantoa Intiassa. ECL:n mukaan kytköskäyttö on aina ollut merkittävää, kun taas muuhun käyttöön tarkoitettu rautamalmin tuotanto väheni 41 prosenttia vuosien 2009–2010 ja 2013–2014 välillä, mikä myös selittää osittain muuhun kuin kytköskäyttöön tarkoitettua rautamalmin tuottajien viennin vähenemistä vuosista 2009–2010.
- (194) Tämä väite ei ole asiasisällöltään oikea, kuten seuraavasta taulukosta ⁽⁴⁸⁾ näkyy:

	2009–2010	2010–2011	2011–2012	2012–2013	2013–2014	2014–2015
Kytkösmarkkinat (tuhatta tonnia)	43 797	44 761	42 967	44 961	50 099	43 885
<i>Indeksi</i>	100	102	98	103	114	100

⁽⁴⁸⁾ Lähde: Indian Bureau of Mines <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951> ja Intian viranomaisten kyselyvastaukset. Tiedot ilmoitetaan varainhoitovuodelta eli vuoden x 1 päivän huhtikuuta ja vuoden x+1 31 päivän maaliskuuta väliseltä ajalta.

	2009–2010	2010–2011	2011–2012	2012–2013	2013–2014	2014–2015
Muu kuin kytköskäyttö (tuhatta tonnia)	174 756	162 396	125 615	91 657	102 334	84 302
<i>Indeksi</i>	100	93	72	52	59	48
Kokonaistuotanto (tuhatta tonnia)	218 553	207 157	168 582	136 618	152 433	128 187

- (195) Muu kuin kytköskäyttöön tarkoitettu tuotanto väheni varainhoitovuodesta 2011–2012. Kuten edellä on selitetty, väheneminen johtui pääasiassa louhosten sulkemisesta tällä kaudella. Muun kuin kytköskäyttöön tarkoitettua tuotannon vähenemistä ei kuitenkaan voida pitää syynä viennin vähenemiseen. Kuten (183)kappaleessa olevasta taulukosta käy selvästi esiin, vienti väheni 59 prosenttia vuosien 2012–2013 (jolloin korkeampi 30 prosentin vientivero alkoi vaikuttaa) ja 2014–2015 välillä, kun taas muu kuin kytköskäyttöön tarkoitettu tuotanto väheni vain 8 prosenttia samalla kaudella. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.
- (196) ECL väitti myös, että komission olisi pitänyt ottaa huomioon erot eri rautamalmilaatujen kehityksessä. Erityisesti pallografiittirautaputkien valmistajien eniten käyttämien rautamalmilaatujen osalta vuosien 2010–2011 ja 2013–2014 välillä 60–62-prosenttisen rautamalmirikasteen tuotanto väheni 44 prosenttia ja vuosien 2009–2010 ja 2013–2014 välillä 62–65-prosenttisen rautamalmirikasteen tuotanto väheni 30 prosenttia.
- (197) Korkealaatuisen rautamalmin tuotanto kehittyi samalla tavalla edellä vahvistettujen rautamalmin tuotannon yleisten suuntausten kanssa. Sen vuoksi komissio katsoi, että tämä ei muuta (183)–(187) kappaleessa esitettyjä päätelmiä.
- (198) Rautamalmin tuonti Intiaan on aina ollut määrältään ja arvoltaan mitättömän vähäistä. Tuonti kohosi hieman verovuonna 2012–2013, mutta putosi taas seuraavana vuonna. Vuosina 2014–2015 tuonti kohosi jälleen – historiansa korkeimmalle tasolle – mutta oli edelleen alle 10 prosenttia Intian kotimaisesta tuotannosta.
- (199) Tutkimusajanjakson jälkeinen kehitys johtuu poikkeuksellisen alhaisista kansainvälisistä hinnoista, jotka johtuvat rautamalmin tarjonnan lisääntymisestä (tärkeimmät tuottajamaat Australia, Brasilia ja Etelä-Afrikka ovat kaikki lisänneet tuotantoaan) ja samanaikaisesta rautamalmin kysynnän vähenemisestä, joka johtuu Kiinan kasvun hidastumisesta ja maailmantalouden tilanteesta.
- (200) Lisäksi komissio arvioi Intian viranomaisten vientirajoituksista johtuvan rautamalmin ylitarjonnan mahdollisen vaikutuksen rautamalmin kotimarkkinahintaan Intiassa.
- (201) Komissio laski rautamalmin keskimääräisen kotimarkkinahinnan Intiassa IBM:n (Indian Bureau of Mines) kuukausittain maa- ja osavaltiokohtaisesti julkaisemien tietojen perusteella erikseen luokan (paloina tai rikasteena) ja rautapitoisuuden osalta ⁽⁴⁹⁾.
- (202) Hinnat perustuvat tuottoihin, jotka kaivannaisyriykset ovat ilmoittaneet IBM:lle asiaa koskevien sääntöjen mukaisesti (Indian Mineral Conservation and Development Rules), minkä vuoksi niitä pidetään edustavampina kuin alan lehdissä yksittäisten yritysten osalta (kuten National Mineral Development Corporation – NMDC) tai yksittäisten Intian alueiden osalta julkaistuja hintoja.
- (203) Komissio analysoi sellaisen rautamalmirikasteen, jonka rautapitoisuus on 60–65 prosenttia, keskimääräisen hinnan suuntauksen, koska tarkasteltavana olevan tuotteen intialaiset tuottajat käyttävät useimmiten tämän laatuluokan rautalmia. Näin tarkkoja erittelytietoja laatuluokittain oli saatavilla vasta vuoden 2009 puolivälistä lähtien. Sen vuoksi sitä edeltäviltä vuosilta komissio hyödynsi rautamalmin kaikkien laatuluokkien ja

⁽⁴⁹⁾ Indian Bureau of Mine's monthly average sales price of minerals; Intian viranomaisten toimittama linkki; sivulla vierailtu viimeksi 23 päivänä marraskuuta 2015 <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951>

tyyppien keskimääräisiä Intian kotimarkkinahintoja (jotka sisältävät keskimäärin 14 %:n palkkiot, 2 %:n verot ja 900 INR/tonni kuljetuksen) koskevia tietoja tekemättä eroa tyyppin (palat vai rikaste) tai rautapitoisuuden osalta. Keskimääräiset kuljetuskustannukset perustuivat kahden vientiä harjoittavan tuottajan ilmoittamiin kustannuksiin. Komissio myös lisäsi 25 INR kaivoksen ja junan/kuorma-auton välisten käsittely- ja lastauskustannusten kattamiseksi yhden vientiä harjoittavan tuottajan tarkastettujen kustannusten perusteella. Palkkioiden ja verojen laskentamenetelmä perustui Intian viranomaisten toimittamiin tietoihin, ja se ilmoitettiin vientiä harjoittaville tuottajille.

- (204) Sellaisen rautamalmirikasteen, jonka rautapitoisuus oli 60–65 prosenttia, keskimääräistä kotimarkkinahintaa verrattiin Kiinaan tuodun rautamalmirikasteen, jonka rautapitoisuus on 62 prosenttia ⁽⁵⁰⁾, keskimääräiseen hintaan (kulut ja rahti maksettuina Tianjinin satamassa), jonka Kansainvälinen valuuttarahasto on julkaissut ⁽⁵¹⁾. Koska Kiina on rautamalmin suurin tuojia, Kiinan tuontihintaa pidetään tämän hyödykkeen viitehintaan.
- (205) Kansainvälisen rahdin kustannusten poistamiseksi keskimääräistä kotimarkkinahintaa verrattiin myös Australiasta viedyn rautamalmin FOB-hintaan. Australia on rautamalmin suurin tuottaja, joten sen FOB-vientihinta on myös kansainvälisiä hintoja edustava. Intian kotimarkkinahintojen tavoin Australiasta on saatavilla tietoja vain aggregoidulla tasolla (palat ja rikaste) ⁽⁵²⁾. Australiasta on lisäksi saatavilla FOB-vientihinnat toisesta lähteestä, mutta vain rikasteen osalta ⁽⁵³⁾.
- (206) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen ECL pyysi, että Australian FOB-hintoja (vapaasti aluksessa) ja Kiinan CFR-hintoja (kulut ja rahti maksettuina) olisi oikaistava alaspäin kosteuden puutteen (2 % palojen ja 8 % rikasteen) ja käsittelyhävikin (2 %) osalta, jotka ovat väitteen mukaan suurempia vientihintojen kuin kotimarkkinahintojen osalta. Vientiä harjoittava tuottaja pyysi myös Australian FOB-hinnan lisäoikaisua ahtauskustannusten ⁽⁵⁴⁾ osalta, koska ne sisältyvät automaattisesti Australian FOB-hintoihin, mutta niitä ei aiheudu Intiassa, kun rautalmi myydään kotimarkkinoilla.
- (207) Komissio hyväksyi pyynnön Australian FOB-hinnan oikaisemisesta alaspäin kosteuden puutteen osalta, koska Intian tilastotiedot perustuvat kosteutta sisältävään rautamalmiin. Lisäksi kosteuspitoisuuden erot rautamalmirikasteen ja -palojen välillä voitiin tarkastaa valituksen tekijältä saaduista tiedoista. Australian FOB-hinnat ovat saatavilla aggregoidulla tasolla, ja Australian viranomaisten (Australia's Department of Industry, Innovation and Science) ilmoittaman palojen ja rikasteen välisen eron perusteella oikaisu tehtiin painotetun keskiarvon perusteella koko "rikaste- ja palakorista" (– 6,75 %).
- (208) Komissio päätti myös vähentää ahtauskustannukset Australian FOB-hinnoista. Useimmat ahtaukseen satamassa sisältyvät palvelut liittyvät rautamalmin käsittelyyn satamassa ja sen lastamiseen laivaan. Tällaisia kustannuksia ei esiinny sen jälkeen, kun rautalmi on purettu kuorma-autosta intialaiseen tehtaaseen, ja tämän vuoksi ne vähennettiin Australian FOB-hinnasta. Näin voitiin verrata tasapuolisesti intialaisesta kaivoksesta intialaiseen tehtaaseen tuodun (muttei tehtaassa puretun) rautamalmin Intian kotimarkkinahintoja ja kaivoksesta satamaan (muttei satamassa puretun) rautamalmin Australian kotimarkkinahintoja.
- (209) Komissio kuitenkin hylkäsi pyynnön käsittelyhävikkiä koskevasta oikaisusta, koska se ei pystynyt vahvistamaan varmasti eri lähteistä, että FOB-hinnat sisältävät käsittelyhävikit ja että hävikit ovat 2 prosenttia suurempia kuin käsittelyhävikit, joita mahdollisesti aiheutuu, kun rautalmia myydään kotimarkkinoilla.
- (210) ECL väitti myös, että Australian vientihintaan sisältyy 22,5 prosentin vero kaivostoiminnan voitoista, minkä vuoksi Australian hinnat eivät ole verrattavissa Intian rautalmihintoihin. Verkkosivulta, johon vientiä harjoittava tuottaja viittasi, käy kuitenkin selvästi ilmi, että tämä vero korvaa louhintayritysten lisenssistä maksamat maksut, ja kaikkia ennen sen voimaantuloa maksettuja maksuja alennetaan ⁽⁵⁵⁾. Koska Intian hinnat sisältävät lisenssimaksut, kuten edellä esitetään, on kohtuullista pitää tämä vero Australian hintaan sisältyvänä, jotta varmistetaan tasapuolinen vertailu.

⁽⁵⁰⁾ Viitehintaa perustuu tähän rautapitoisuuteen.

⁽⁵¹⁾ International Monetary Fund, primary Commodity prices; sivulla vierailtu viimeksi 23 päivänä marraskuuta 2015: http://www.imf.org/external/np/res/commod/External_Data.xls

⁽⁵²⁾ <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/default.aspx>, last; sivulla vierailtu 1 päivänä helmikuuta 2016.

⁽⁵³⁾ Australian Government Department of Industry, Innovation and Science, China Resources Quarterly Southern spring ~ Northern autumn 2015, <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/Westpac-Industry-Science-China-Resources-Quarterly.aspx#>; sivulla vierailtu viimeksi 1 päivänä helmikuuta 2016.

⁽⁵⁴⁾ ECL:n toimittamien tietojen mukaan vientiin tarkoitettujen rautamalmirikasteen ahtauskustannuksiin sisältyvät mm. vuokran maksu varastoinnista satamassa, erikoislaitteiden käytöstä satamassa aiheutuvat kustannukset ja rautamalmin laivaan lastamisesta aiheutuvat lisäkustannukset.

⁽⁵⁵⁾ Ks. <http://www.mining-tax.com.au>; sivulla vierailtu 29 päivänä tammikuuta 2016.

(211) Tällä perusteella komissio laski Australian oikaistun FOB-hinnan, joka vastasi parhaiten vääristymätöntä Intian kotimarkkinahintaa. Eri tietojoukkojen vertailu esitetään taulukossa 4 ja sitä seuraavassa kaaviossa:

	2006–2007	2007–2008	2008–2009	2009–2010	2010–2011	2011–2012	2012–2013	2013–2014	2014–2015
Intian kotimarkkinahinnat (kaikki luokat ja tyypit) ⁽¹⁾	1 803	2 197	2 480	2 330	3 143	3 564	3 712	3 363	3 903
Intian kotimarkkinahinnat (60–65-prosenttinen rikaste) ⁽¹⁾	1 803	2 197	2 480	2 931	3 038	3 914	3 569	3 117	3 676
Kiinan tuonti, 62-prosenttinen rikaste, CFR Tianjin, Australiasta ⁽²⁾	1 545	1 716	2 966	4 481	7 229	7 582	7 121	7 948	5 017
Australia FOB IODEX (vain 62-prosenttinen rikaste) ⁽³⁾	Ei tiedossa	Ei tiedossa	2 758	4 167	6 723	7 193	6 692	7 138	4 557
Australia FOB (kaikki laadut ja tyypit) 62-prosenttinen ⁽⁴⁾	1 884	2 365	3 448	3 359	5 225	7 083	6 152	6 755	5 130
Oikaistu Australia FOB (kaikki laadut ja tyypit) 62-prosenttinen ⁽⁵⁾	1 396	1 844	2 854	2 771	4 510	6 241	5 374	5 936	4 421

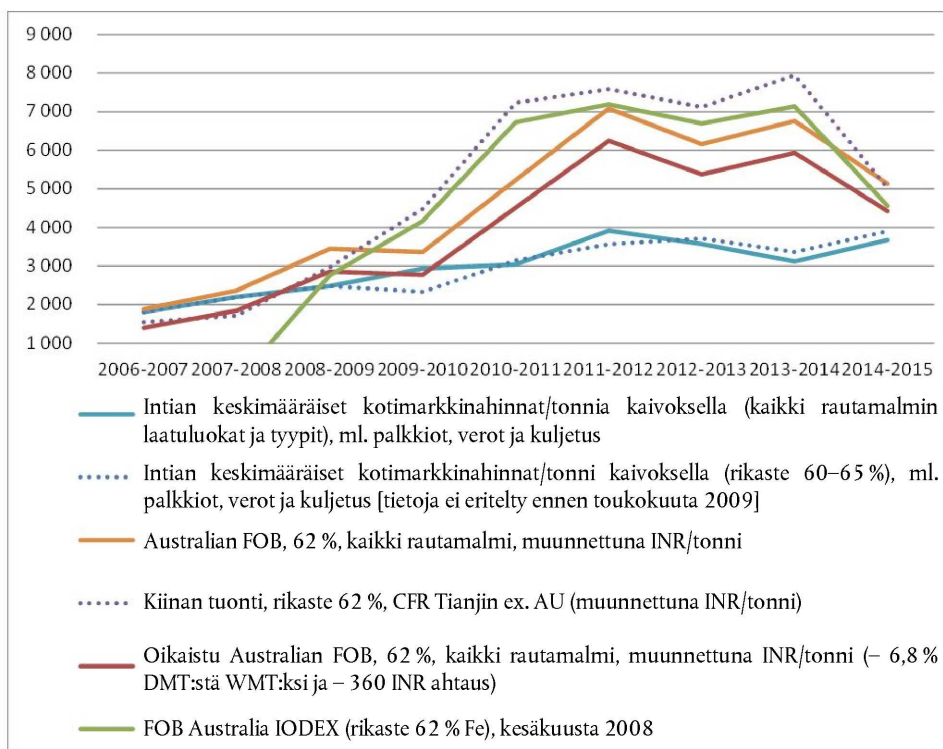
⁽¹⁾ Indian Bureau of Mine's monthly average sales price of minerals; Intian viranomaisten toimittama linkki: <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951>; sivulla vierailtu viimeksi 23 päivänä marraskuuta 2015.

⁽²⁾ International Monetary Fund, primary Commodity prices, http://www.imf.org/external/np/res/external/External_Data.xls; sivulla vierailtu viimeksi 23 päivänä marraskuuta 2015.

⁽³⁾ Australian Government Department of Industry, Innovation and Science, China Resources Quarterly Southern spring ~ Northern autumn 2015, <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/Westpac-Industry-Science-China-Resources-Quarterly.aspx#>; sivulla vierailtu viimeksi 1 päivänä helmikuuta 2016.

⁽⁴⁾ <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/default.aspx>, last; sivulla vierailtu 1 päivänä helmikuuta 2016.

⁽⁵⁾ Perustuu seuraavalta sivulta saatuihin tietoihin: <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/Resources-and-energy-quarterly.aspx#>; sivulla vierailtu viimeksi 1 päivänä helmikuuta 2016; oikaistu i) kosteuspitoisuuden osalta (painotettu keskiarvo – 6,75 %) ja ii) ahtauskustannusten osalta (360 INR).

- (212) Vertailusta näkyy, että Intian viranomaisten rautamalmin koskevilla toimilla, jotka johtivat rautamalmin viennin jyrkkään vähenemiseen ja ylitarjontaan Intiassa, oli vaikutus myös rautamalmin kotimarkkinahintoihin. Vuodesta 2008 lähtien rautamalmin kotimarkkinahinnat Intiassa ovat olleet jatkuvasti alemmat kuin kansainväliset hinnat. Rautamalmin kansainväliset hinnat kohosivat merkittävästi vuodesta 2008 vuoteen 2011 – jotka vastasivat vientirajoitusten käyttöönoton (2007/2008) ja laajentamisen (2011) ajankohtia – mutta Intian kotimarkkinahintojen suuntaus pysyi melko vakaana, ikään kuin ne olisivat erillään muun maailman tilanteesta eikä tämä tilanne vaikuttaisi niihin.
- (213) Intian viranomaisten kohdennetuilla vientirajoituksilla saavutettiin tavoite rautamalmin asettamisesta kotimaisten tuotannonalojen saataville alemmilla hinnoilla pitämällä rautamalmin kotimarkkinahinnat Intiassa vakaina, vaikka ne kohosivat merkittävästi maailmanmarkkinoilla. Siihen, että Intian hinnat eivät seuranneet kansainvälisten hintojen suuntausta, ei ole mitään muuta syytä kuin Intian viranomaisten käyttöön ottamat kohdennetut vientirajoitukset ja muut toimenpiteet. Intian rautamalmin tuottajat olisivat hyötynet kannattavammasta myynnistä korkeammilla kansainvälisillä hinnoilla ilman kohdennettuja vientirajoituksia. Sen sijaan niitä kannustettiin jatkamaan tuotantoa ja tarjoamaan rautamalmin paikallisesti alemmilla hinnoilla.
- (214) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen ECL väitti, että Intiaan tulevan tuonnin merkittävä lisääntyminen vuosina 2014–2015 osoittaa, että Intian kotimarkkinahinnat eivät olleet täysin irrallaan kansainvälisistä hinnoista. Jos Intian viranomaiset todella olisivat halunneet tarjota rautamalmin riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan, ne olisivat valtuuttaneet ja määränneet rautamalmin tuottajat laskemaan hintoja vieläkin alemmas. Lisäksi Intian rautamalmin tuottajat, kuten NMDC ja Rundta, ovat väitetyksi pitäneet yllä rautamalmin hintoja, jotka olivat paljon korkeammat kuin kansainväliset hinnat, kuten valituksessa todettiin.
- (215) Komissio havaitsi, että Intian kotimarkkinahinnat pysyivät kansainvälisiä hintoja alemmina koko sen ajan, kun tuontivero oli voimassa, ja olivat lähes muuttumattomat vuodesta 2013 lähtien, kun taas kansainväliset hinnat laskivat merkittävästi samaan aikaan. Lisäksi mikään asiakirja-aineistossa ei tue väitettä, jonka mukaan NMDC:n ja Rundtan rautamalmin hinnat olisivat olleet kansainvälisiä hintoja korkeammat. Tämän vuoksi väite hylättiin.
- (216) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Jindal kiisti myös komissio päätelmän valtuuttamisesta, koska rautamalmin tuottajat voivat tehdä päätöksen tuotannon vähentämisestä, kuten ne väitetyksi tekivät, ja hinta muilla markkinoilla voi alentua, kuten se väitetyksi teki.
- (217) Väitteestä, jonka mukaan rautamalmin tuottajat päättivät vähentää tuotantoa (ks. (187) kappale), komissio havaitsi, että tuotannon vähennys aiemmin johtui pääasiassa väitetyksi laittomien kaivosten sulkemisesta. Toiseksi louhintayritykset eivät vähentäisi tuotantoa, kun otetaan huomioon merkittävät alkuinvestoinnit, jotka ne tekevät tuotantoon (ks. (169) kappale). Tämän vuoksi väite hylättiin.
- (218) Mitä tulee hintojen alenemiseen muilla markkinoilla, komissio hylkäsi väitteen samoista syistä kuin (269) kappaleessa.
- (219) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että rautamalmin louhivat yritykset Intiassa valtuutettiin tarjoamaan rautamalmin kotimaiselle pallografittirautaputkien tuotannonalalle riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan.
- iv) Tavanomaisesti julkisille viranomaisille kuuluva tehtävä ja käytäntö, joka ei todellisuudessa eroa julkisten viranomaisten tavallisesti noudattamasta käytännöstä
- (220) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen ECL väitti, että komissio oli arvioinut vain ensimmäisen viidestä merkityksellisestä perusteesta (valtuuttaminen ja määrääminen) eikä neljää muuta. Komissio hylkäsi tämän väitteen, koska se oli käsitellyt louhintayritysten luonnetta ((178)–(180) kappale) ja niiden hoitamia tehtäviä ((181)–(219) kappale) erittäin yksityiskohtaisesti jo aiemmin. Sen jälkeen se esitti vielä näkökantansa neljännessä ja viidennessä perusteesta.
- (221) ”Tavanomaisesti kuuluvia tehtäviä” koskevasta perusteesta, jota paneeli ei ole vielä selventänyt tarkemmin ⁽⁵⁶⁾, komissio katsoi, että maassa sijaitsevien raaka-aineiden toimittaminen kansallisille yrityksille on tehtävä, joka kuuluu tavanomaisesti viranomaisille. Yleisen kansainvälisen lainsäädännön mukaan valtioilla on suvereeni oikeus

⁽⁵⁶⁾ Panel Report, DS 194, kohta 8.59.

luonnonvaroihinsa. Niillä on suuri harkintavalta siinä, miten ne järjestävät luonnonvarojen hyödyntämisen, mutta yleensä ne käyttävät tässä valtion sääntelyvaltaa. Tässä yhteydessä on merkityksetöntä, harjoittavatko viranomaiset tavanomaisesti tätä tehtävää⁽⁵⁷⁾. Sen vuoksi komissio katsoi, että Intian maaperällä sijaitsevan rautamalmin tarjoaminen Intian terästeollisuudelle on tavanomaisesti viranomaisille kuuluva tehtävä.

- (222) Mitä tulee perusteeseen "ei todellisuudessa eroa", komissio huomauttaa, että teksti on peräisin paneelin vuoden 1960 raportista, joka koski XVI:5 artiklan nojalla tehtyä tarkastelua, ja jossa samalla tavalla muotoiltua tekstiä käytettiin tuottajan rahoittamista maksuista, joiden ei todellisuudessa katsottu eroavan verotukseen ja tukeen liittyvistä viranomaisten käytännöistä⁽⁵⁸⁾. Tätä taustaa vasten peruste edellyttää positiivista havaintoa siitä, että valtuutettujen yksityisten elinten harjoittama tavaroiden tarjoaminen ei todellisuudessa eroa mahdollisesta tilanteesta, jossa viranomaiset olisivat tarjonneet nämä tavarat itse.
- (223) ECL väitti, että rautamalmin tarjoamiseen liittyvä käytännön ero Intian viranomaisten ja Intian louhintayritysten välillä saattaisi olla hinnammäärityksen tasolla. Viranomaiset ovat saattaneet päättää, että ne vahvistavat halvan hinnan, jolla rautamalmia tarjotaan kotimaisille teräsyrityksille, mutta louhintayrityksillä ei ole valtaa tehdä näin.
- (224) Oletamus, jonka mukaan valtio olisi puuttunut markkinoiden toimintaan vahvistamalla hintoja, ei kuitenkaan todellisuudessa aiheuta mitään eroa tilanteeseen. Tässä tapauksessa valtio on päättänyt valtuuttaa yksityiset yritykset tarjoamaan rautamalmia riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan tasolla, joka vaihtelee. Tämä ei eroa käytännöstä, jossa valtio olisi tarjonnut rautamalmia suoraan Intian raudantuottajille vaihtelevilla hintatasoilla, jotka se olisi voinut vahvistaa päivittäin tai kuukausittain tiettyjen indikaattoreiden pohjalta, jotka liittyvät Intian kotimarkkinoiden kysyntään ja tarjontaan. Tästä seuraa, että käytännössä ei ole mitään eroa sen välillä, puututaanko markkinoiden toimintaan suoraan tarjoamalla rautamalmia jatkuvasti muuttuvilla valtion hinnoilla, vai valtuutetaanko louhintayritykset tarjoamaan rautamalmia riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Näin ollen komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan valtion ennalta määrittämissä ehdoissa olisi tosiasiaa eroa sen välillä, tarjotaanko rautamalmia suoraan tai välillisesti Intian pallografiittirautaputkien tuotannonalalle.
- (225) Komissio havaitsi lisäksi, että käytäntöä, jossa puututaan välillisesti markkinoiden toimintaan vientirajoituksilla, noudattavat useat valtiot maailmanlaajuisesti. Pelkästään Intiassa kuitenkin esiintyy valtavasti erilaisia vientiveroja. Sen vuoksi komissio piti itsestään selvänä, että kyseessä oli "viranomaisten tavallisesti noudattama käytäntö".

v) Päätelmät

- (226) Intian viranomaiset kannustivat kohdennetuilla vientirajoituksilla (ks. (157) kappale) kotimaisia rautamalmia louhivia yrityksiä myymään rautamalmia paikallisesti ja "valtuuttivat" ne tarjoamaan tätä raaka-ainetta Intiassa riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Kyseisillä toimenpiteillä saavutettiin haluttu vaikutus eli vääristettiin rautamalmin kotimarkkinoita Intiassa ja painettiin hinnat keinotekoisena matalalle jatkojalostusteollisuuden eduksi. Rautamalmin tarjoaminen riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan on yleensä viranomaisten hoitama tehtävä eikä käytäntö, jossa louhintayritykset hoitavat sen, käytännössä poikkeaa viranomaisten normaalista noudattamista käytännöistä. Näin ollen komissio päätteli, että Intian viranomaiset tarjosivat välillistä taloudellista tukea perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv ja iii alakohdan mukaisesti, sellaisena kuin se on tulkittuna ja sovellettuna tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO-sopimuksen 1.1 (a) (iv) ja (iii) artiklan mukaisesti.
- (227) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Intian viranomaiset ja vientiä harjoittavat kaksi tuottajaa kiistivät komission arvion, jonka mukaan yksilöityjä kohdennettuja vientirajoituksia voidaan pitää valtion antamana taloudellisen avustuksena. Ne katsoivat, että komissio oli analysoinut käyttöön otetun toimenpiteen aikaan saamaa reaktiota (tai vaikutuksia) sen sijaan että se olisi tarkastellut valtion kannustavia toimia tai käyttöön otetun toimenpiteen luonnetta taloudellisen avustuksen määrittämiseksi. ECL katsoi lisäksi, että komissio ei ollut vahvistanut sellaisen toimen esiintymistä, jolla olisi annettu vastuu rautamalmin tuottajille tai painokkaasti määrätty niiden toimintaa. Samat osapuolet vastustivat myös sitä, että komissio oli käyttänyt perustana viittauksia erillisissä raporteissa, ja väittivät, että niitä ei voida pitää riittävänä näyttönä tai tukena Intian viranomaisten antaman taloudellisen avustuksen määrittämiseksi.

⁽⁵⁷⁾ Panel, DS 194, kohta 8.59, jossa kiistetään Kanadan kohdassa 8.56 esittämä väite.

⁽⁵⁸⁾ Panel, Review Pursuant to Article XVI.5, L/1160, 24.5.1960 (BISD 9S/188), kohta 12.

(228) Komissio ei ollut samaa mieltä osapuolten näkemyksestä, jonka mukaan se oli analysoinut vain käyttöön otettujen vientirajoitusten vaikutuksia. Kuten aiemmin tässä jaksossa selitettiin, komission analyysissä oli useita eri vaiheita. Ensinnäkin se vahvisti harjoitetun politiikan tavoitteen, joka oli rautamalmin viennin torjuminen. Toiseksi komissio vahvisti, että rautamalmin vientiveropoliitiikan ja kahden eri rahtimaksun politiikan kautta voimassa on säädöksiä, joilla kannustetaan rautamalmin tuottajia myymään Intian kotimarkkinoilla halvemmilla hinnoilla kuin ne olisivat muutoin myyneet. Tämän jälkeen komissio vahvisti, että valtio kannusti Intian rautamalmia louhivia yrityksiä tarjoamaan rautamalmia pallografiittirautaputkien tuotannonalalle riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Lisäksi rautamalmin tarjoaminen riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan on yleensä viranomaisten hoitama tehtävä eikä käytäntö, jossa louhintayritykset hoitavat sen, käytännössä poikkea viranomaisten normaalista noudattamista käytännöistä.

(229) Näin ollen komissio käytti perustana useita raportteja ja poliittisia kannanottoja eikä tukeutunut vain yksilöityjen toimenpiteiden vaikutuksiin vaan pikemminkin analysoi kaikki tarvittavat tekijät voidakseen vahvistaa perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii ja iv alakohdan mukaisen välillisen taloudellisen avustuksen esiintymisen.

b) *Etuus*

(230) Perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan mukaisesti komissio laski tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän sen edun mukaan, joka vastaanottajalle todettiin koituneen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana.

(231) Ensin komissio laski kahden intialaisen tuottajan ostaman rautamalmin painotetun keskimääräisen ostohinnan tutkimusajanjaksolla. Painotettu keskiarvo laskettiin kuukausikohtaisesti ja toimitettuna louhoksesta tehtaaseen Intiassa.

(232) Keskimääräinen ostohinta perustui yritysten toimittamissa liiketoimikohtaisissa laskuluetteloiden ilmoitettuihin hintoihin (ilman alv:tä) ja määriin, jotka tarkastettiin tarkastuskäynnin aikana. Jos ostetun rautamalmin rautapitoisuus oli muu kuin 62 prosenttia, ostohintaa mukautettiin laatu- ja (hinta)erojen huomioon ottamiseksi.

(233) Tätä keskimääräistä hintaa oli verrattava asianmukaiseen viitehintaan. Perusasetuksen 6 artiklan d alakohdan mukaan vastikkeen riittävyys on määritettävä suhteessa kyseisen hyödykkeen markkinoilla vallitseviin olosuhteisiin maassa, jossa toimitus tapahtuu. Tämä vastaa tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO-sopimuksen 14 (d) artiklaa, ja sitä olisi tulkittava ja sovellettava sen mukaisesti.

(234) Komissio totesi, että viranomaisten kohdennetut vientirajoitukset vaikuttavat kaikkiin markkinaehtoihin Intiassa. Yksikään rautamalmin liittyvä liiketoimi ei säästy siltä seikalta, että Intian markkinat ovat lokeroituneet ja hinnat niillä ovat alhaiset. Tämän vuoksi oli mahdotonta määrittää rautamalmin vääristymättömät kustannukset intialaisille pallografiittirautaputkien tuottajille tai muutoin Intian markkinoilla. Intiassa ei näin ollen ollut kotimarkkinahintoja, joita olisi voitu käyttää asianmukaisena viitearvona.

(235) Tämän jälkeen komissio yritti perusasetuksen 6 artiklan d alakohdan toisen alakohdan i alakohdan mukaisesti tarkistaa Intiassa vallitsevia ehtoja ja olosuhteita tosiasiallisten kustannusten, hintojen ja muiden kyseisessä maassa käytettävissä olevien tekijöiden perusteella. Toisin sanoen komissio tarkasteli, mikä olisi ollut rautamalmin hinta Intiassa ilman viranomaisten kohdennettuja vientirajoituksia. Menetelmällä olisi voitu osoittaa luonnollinen suhteellinen etu, joka Intialla saattaa olla, kun se tarjoaa rautamalmia kotimaisille tuottajille, niin että samalla olisi poistettu kohtuuton lisäetu, joka saadaan Intian viranomaisten toteuttamista toimenpiteistä.

(236) Menetelmällä ei kuitenkaan saatu asianmukaista viitearvoa. Erityisesti oli mahdotonta laskea, mitkä rautamalmin oston normaalit kustannukset Intiassa olisivat olleet ilman vientirajoitusjärjestelmää, koska nämä kustannukset määräytyvät useiden muiden tekijöiden perusteella, jotka eivät ole komission tiedossa. Vaikka komission käytössä oli tiedot siitä, miten tuotanto ja kysyntä kehittyivät kohdennettujen vientirajoitusten ollessa voimassa varainhoitovuodesta 2007/2008 lähtien, sillä ei ollut mitään luotettavaa lähdettä, jonka perusteella se olisi voinut mallintaa rautamalmin tarjonnan ja kysynnän kehitystä Intian markkinoilla ilman näitä vientirajoituksia. Kohdennettujen vientirajoitusten käyttöönottoa edeltävien vuosien (eli minkä tahansa vuotta 2007 edeltävän vuoden) rautamalmin kustannusten käyttäminen olisi johtanut mielivaltaiseen ja epäluotettavaan tulokseen. Vuoden 2004 tai 2005

kustannusten käyttämistä tutkimusajanjakson kustannuksia vastaavina ei pidetty asianmukaisena, koska kustannuksissa voi 10 vuoden aikana esiintyä merkittäviä eroja. Vastaavasti oli myös mahdotonta laskea, minkälaiset putkien valmistajan hypoteettiset kustannukset Intiassa olisivat olleet ilman markkinoiden vääristymistä. Myöskään Intiassa vallitsevia tarkistettuja ehtoja ja olosuhteita ei voitu käyttää asianmukaisena viitearvona.

- (237) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen ECL vastusti sitä, että komissio ei käyttänyt Intian kotimarkkinahintoja viitearvona, ja väitti, että komissio ei ollut analysoinut muiden kuin kytkösmarkkinoiden toimittajia, kauppiaiden merkitystä tai yksittäisten tuottajien kuten ECL:n harjoittamaa rautamalmin tuontia. Lisäksi komission olisi pitänyt esittää positiivista näyttöä siitä, että yksityiset hinnat ovat vääristyneet.
- (238) Komissio ei kyennyt määrittämään, minkälaista toimittajien tai kauppiaiden käyttäytyminen olisi ollut ilman vientiveroa ja kahden eri rahtimaksun politiikkaa. Kuten tavaroiden tarjoamista riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan käsittelevässä jaksossa osoitetaan, komissio esitti lisäksi useita tekijöitä, joiden mukaan vientivero on vääristänyt kaikkia Intian kotimarkkinahintoja.
- (239) ECL totesi lisäksi, että komission olisi pitänyt oikaista Intiassa vallitsevia hintoja Intiasta peräisin olevan viennin FOB-hintojen perusteella. Kuten edellä jo todettiin, Intian vientihintoja ei voida pitää asianmukaisena viitearvona, koska intialaisten viejien on sisällytettävä kansainvälisiltä asiakkailtaan veloittamiin hintoihin Intian sisäisistä kuljetuksista aiheutuvat lisäkustannukset samoin kuin Intian rajalla veloittava vientivero. Tässä on merkittävä ero niihin aiempiin tapauksiin verrattuna, joihin ECL viittasi ja joissa komissio käytti vertailuarvona saman viejään raaka-aineen (pääasiassa kaasun) vientihintaa⁽⁵⁹⁾. Kuulemisessa, joka järjestettiin 28 päivänä tammikuuta 2016 (ks. (6) kappale), myös kuulemisesta vastaava neuvonantaja katsoi, että Intian vientivero todennäköisesti vääristää Intian FOB-vientihintoja, joita näin ollen ei voida käyttää luotettavana vertailuarvona. Sen vuoksi myös tämä väite hylättiin.
- (240) Lopuksi komissio päätyi käyttämään perusasetuksen 6 artiklan d alakohdan toisen alakohdan ii alakohdan mukaisesti tuen vastaanottajan käytettävissä olevia toisen maan markkinoilla vallitsevia ehtoja ja olosuhteita.
- (241) Komissio pyrki yksilöimään jonkin edustavan toisen maan kaivoksessa tuotetun rautamalmin vääristymättömän hinnan ja simuloimaan, että tällainen kaivos sijaitsisi Intiassa. Tässä tapauksessa vaikuttaa siltä, että suurin osa rautamalmista maailmanlaajuisesti viedään Australiasta Kiinaan. Tämän vuoksi päätettiin tarkastella Australian kaivoksella -hintoja. Komission käytettävissä ei kuitenkaan ollut tällaisia Australian kaivoksella -hintoja. Koska Intian hinnat sisältävät kuljetuskustannukset kaivokselta tehtaaseen, pidettiin asianmukaisena ottaa huomioon myös kuljetuskustannukset, jotka tulisivat maksettavaksi australialaiselta kaivokselta australialaiselle rautamalmin ostajalle niin, että vertailu tapahtuu samassa kaupan portaassa. Koska tällaisiakaan tietoja ei ollut saatavilla, komissio käytti sen sijaan kuljetuskustannuksia australialaiselta kaivokselta johonkin australialaiseen satamaan.
- (242) Komissio rinnasti kuljetuskustannukset australialaisesta kaivoksesta satamaan ja kuljetuskustannukset australialaisesta kaivoksesta australialaiselle ostajalle seuraavista syistä. Vaikka jokin tietty kaivos Australiassa saattaa sijaita lähempänä tiettyä asiakasta kuin lähintä satamaa, toinen kaivos saattaa sijaita lähempänä lähintä satamaa kuin tiettyä asiakasta. Näin ollen koko maata koskevalla tasolla on kohtuullista olettaa, että kuljetuskustannukset australialaisesta kaivoksesta australialaiseen satamaan heijastavat asianmukaisia toimituskustannuksia asiakkaalle.
- (243) Komissio otti huomioon myös valituselimen päätöksen, jonka mukaan toimitusmaksujen oikaisuissa on otettava huomioon yleisesti sovellettavat toimitusmaksut kyseisen tavarantoimittajan osalta toimitusmaassa⁽⁶⁰⁾. Kun otetaan huomioon, että Intia on suureksi osaksi omavarainen rautamalmin suhteen ja että Intiaan ei tullut merkittävää rautamalmin tuontia, koska intialaiset tuottajat eivät tarvitse tuontia Intian ylikapasiteetin ja alhaisten hintojen vuoksi, ei ollut asianmukaista lisätä kansainvälisiä rahtikustannuksia Australian satamassa -hintaan (FOB-tasolla). Kansainvälisten toimitusmaksujen lisääminen ei olisi näin ollen edustanut yleisesti sovellettavia rautamalmin toimitusmaksuja Intiassa.
- (244) Tämän vuoksi komissio käytti viitearvona Australian FOB-hinnan likiarvoa, joka kuvastaa Intian rautamalmin käyttäjien käytettävissä olevia ehtoja ja olosuhteita, ikään kuin rautalmi olisi toimitettu intialaisesta kaivoksesta tehtaaseen ilman kohdennettuja vientirajoituksia.

⁽⁵⁹⁾ Ks. esimerkiksi neuvoston asetus (EY) N:o 661/2008, annettu 8 päivänä heinäkuuta 2008, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen (EUVL L 185, 12.7.2008, s. 1).

⁽⁶⁰⁾ Appellate Body Report, DS 436, kohta 4.317.

- (245) Tarkemmin ottaen komissio käytti 62-prosenttisen rautamalmin Australian FOB-hintaa, joka on julkaistu vuonna 2015 (China Resources Quarterly Southern winter ~ Northern summer 2015 ⁽⁶¹⁾); ks. johdantokappaleen 211 taulukko).
- (246) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen ECL vastusti sitä, että komissio oli käyttänyt Australian FOB-hintoja ja pyysi, että sen sijaan käytettäisiin Brasilian FOB-hintoja, jotka olivat keskimäärin 10–15 prosenttia Australian FOB-hintoja alemmat.
- (247) Komissio piti Australian FOB-hintoja soveltuvampana viitearvona, koska Australian osuus maailman rautamalmin viennistä on noin 50 prosenttia, kun taas Brasilian osuus kansainvälisestä vientimyynnistä on vain noin 26 prosenttia. Siksi komissio hylkäsi tämän väitteen.
- (248) Tämän jälkeen komissio vertasi intialaisten tuottajien rautamalmin ostoista maksamaa hintaa (joka sisältää Intian sisäiset kuljetuskustannukset) Australian FOB-hintaan (joka sisältää Australian sisäiset kuljetuskustannukset).
- (249) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen ECL pyysi, että Australian FOB-hintoja olisi verrattava oikaistuihin Intian kotimarkkinahintoihin FOB-tasolla. Jos komissio vertaisi Australian FOB-hintoja Intian kotimarkkinahintoihin, sen pitäisi lisätä Intian hintaan käsittely- ja lastauskustannukset louhoksesta satamaan ja satamassa sekä ahtauskustannukset satamassa. Lisäksi Australian FOB-hintoja olisi oikaistava alaspäin kosteuden puutteen (2 % paloien ja 8 % rikasteen) ja käsittelyhävikin (2 %) osalta, jotka ovat suurempia vientihintojen kuin kotimarkkinahintojen osalta.
- (250) Edellä (205)–(210) kappaleessa esitetyn arviointinsa mukaisesti komissio toteaa, että etuuden laskemista varten oli tehtävä myös joitakin lisäoikaisuja, jotta voidaan soveltaa samanlaisia toimitusmaksuja sekä Intian kotimarkkinahintoihin että Australian FOB-hintoihin.
- (251) Useimmat ahtaukseen satamassa sisältyvät palvelut liittyvät rautamalmin käsittelyyn satamassa ja sen lastaamiseen laivaan. Tällaisia kustannuksia ei esiinny sen jälkeen, kun rautalmi on purettu kuorma-autosta intialaiseen tehtaaseen, ja tämän vuoksi ne vähennettiin Australian FOB-hinnasta. Koska ahtauskustannukset sisältävät myös rautamalmin purkamisesta satamassa aiheutuvat kustannukset, komissio päätti poistaa tällaiset käsittelykustannukset myös rautamalmin Intian hinnoista. Näin voitiin verrata tasapuolisesti intialaisesta kaivoksesta intialaiseen tehtaaseen tuodun (muttei tehtaassa puretun) rautamalmin Intian kotimarkkinahintoja ja kaivoksesta satamaan (muttei satamassa puretun) rautamalmin Australian kotimarkkinahintoja.
- (252) Tämän vuoksi Australian FOB-hintaa oikaistiin alaspäin kosteuden puutteen vuoksi. Komissio käytti perustana koko ”rikaste- ja palakorin” osalta painotettua keskiarvoa, jonka se laski yksilöllisesti kummallekin vientiä harjoittavalle tuottajalle (eikä (207) kappaleessa esitettyä painotettua keskiarvoa).
- (253) Samoista syistä kuin (208) ja (209) kappaleessa todettiin, komissio päätti myös vähentää Australian FOB-hinnasta ahtauskustannukset muttei tehnyt oikaisua käsittelyhävikkien osalta.
- (254) Komissio hylkäsi pyynnön oikaista Intian kotimarkkinahinnat FOB-tasolle, koska tämä tarkoittaisi sitä, että vientiä harjoittavat tuottajat eivät toimita rautalmia tehtaalle. Vahvistaakseen rautamalmin hinnan tehtaalle toimitettuna komissio näin ollen lisäsi – keskimääräisten kuljetuskustannusten lisäksi – myös summan, joka kattaa käsittelyn ja lastauksen kaivoksen ja junan/kuorma-auton välillä, yhdeltä vientiä harjoittavalta tuottajalta saatujen tarkastettujen kustannustietojen perusteella.
- (255) Näin komissio pystyi vertaamaan tasapuolisesti intialaisesta kaivoksesta intialaiseen tehtaaseen tuodun (muttei tehtaassa puretun) rautamalmin Intian kotimarkkinahintoja ja kaivoksesta satamaan (muttei satamassa puretun) rautamalmin Australian kotimarkkinahintoja.
- (256) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Jindal väitti, että komission ei olisi pitänyt käyttää Intian keskimääräisiä kaivoksesta tehtaalle -kuljetuskustannuksia, jotka saatiin yhdeltä vientiä harjoittavalta tuottajalta, vaan Jindalin ilmoittamia tosiasiallisia kustannuksia.

⁽⁶¹⁾ Australian Government, Department of Industry and Science, China Resources Quarterly, Southern winter – Northern Summer 2015, s. 20. <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Documents/crq/CRQ-Winter-2015.pdf>; sivulla vierailtu viimeksi 23 päivänä marraskuuta 2015.

- (257) Komissio kuitenkin katsoi, että sen olisi käytettävä painotettuja keskimääräisiä vakiokuljetuskustannuksia kaivoksesta tehtaalte, jotta voidaan laskea etu puolueettomasti ja syrjimättömästi kummankin vientiä harjoittavan tuottajan osalta. Kun vertailukohtana on Intian ulkopuolinen vertailuhinta, mikä muu tahansa menetelmä johtaisi keinotekoiseen etuun tai haittaan yrityksen kannalta, riippuen tosiasiallisista logistiikkakustannuksista ja maantieteellisestä etäisyydestä vientiä harjoittavan tuottajan ja sen kaivoksen välillä, josta se on rautamalmin ostanut.
- (258) Komissio kertoi näiden kahden keskimääräisen hinnan erotuksen rautamalmin määrällä, jonka intialaiset tuottajat olivat tosiasiallisesti ostaneet tutkimusajanjakson aikana.
- (259) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen ECL väitti, että komission ei olisi pitänyt käyttää kaikkia tosiasiallisesti ostetun rautamalmin määriä vaan vain sitä osaa, joka käytettiin pallografiittirautaputkien valmistukseen tutkimusajanjaksolla. Lisäksi olisi pitänyt käyttää sekä rikasteen että palojen eikä pelkästään rikasteen ostoja. Komissio hyväksyi väitteen ja ilmoitti molemmille vientiä harjoittaville tuottajille tehdyistä muutoksista.
- (260) ECL väitti vielä, että vain rikasteen ostot oli otettu huomioon laskettaessa etua joidenkin ryhmään kuuluvien yritysten osalta. Komissio korjasi virheen molempien vientiä harjoittavien tuottajien osalta. Se sisällytti laskelmiin kaikki rautamalmiostot (rikaste ja palat). Jos rautapitoisuus oli muu kuin 62 prosenttia, komissio oikaisi ostohintaa pro rata -perusteella. Näille kahdelle vientiä harjoittavalle tuottajalle ilmoitettiin tehdyistä korjauksista.
- (261) Erotuksen kokonaismäärä edustaa "säästöä", jonka intialaiset tuottajat saivat ostaessaan rautamalmia Intian vääristyneiltä markkinoilta verrattuna hintaan, jonka ne olisivat maksaneet ilman vääristymiä. Tämä kokonaismäärä edustaa etuutta, jonka Intian viranomaiset ovat myöntäneet intialaisille tuottajille tutkimusajanjakson aikana.
- (262) Komissio suhteutti tuen määrän perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevan tuotteen viennin kokonaisliikevaihtoon (nimittäjä) tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, koska tuesta koitui etua tarkasteltavana olevan tuotteen koko tuotantoon eikä vain vientiin tarkoitettuun tuotantoon.
- (263) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Jindal väitti, että komissio oli laskenut negatiivisen edun joillekin tutkimusajanjakson kuukausille. Tämän seurauksena rautamalmia ei tarjottu yritykselle riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Se väitti myös, että se ei saanut mitään tukea tutkimusajanjakson jälkeen, koska se toi rautamalmia, minkä vuoksi tuki ei ole tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa sen osalta.
- (264) ECL väitti, että kaudella 2014–2015 Intian kotimarkkinahinnat eivät enää olleet alemmat kuin Australian FOB-hinnat. Komissio ei voi tehdä tyhjäksi tätä tosiseikkaa, koska sen on otettava huomioon tilanne toimenpiteiden käyttöönoton hetkellä.
- (265) Komissio tunnusti, että tutkimusajanjakson joidenkin kuukausien aikana laskettu etuus oli negatiivinen. Tämä kuitenkin korvautui positiivisella etuudella, joka saatiin tutkimusajanjakson muulta ajalta niin, että kokonaistuloksena vahvistettiin positiivinen tukimarginaali kyseiselle yritykselle.
- (266) Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa edellytetään, että komissio ei ota tasoitustoimenpiteitä käyttöön kahdella edellytyksellä: i) jos tuki tai tuet on peruutettu tai ii) on osoitettu, että tuesta ei enää koidu mitään etuutta asianomaisille viejille.
- (267) Ensimmäisen edellytyksen osalta komissio havaitsi, että vientirajoitusjärjestelmää ei ollut lakkautettu tai peruutettu. Sen vuoksi tämä edellytys ei täytynyt.
- (268) Toisen edellytyksen osalta on syytä muistaa, että sen ensisijaisena tavoitteena on, että sitä sovelletaan yksittäisiin kertaluonteisiin tukiiin, jotka myönnetään tietyille ajanjaksolle ja joista ei koidu etua tulevaisuudessa millekään vientiä harjoittavalle tuottajalle ⁽⁶²⁾. Näin ei ole tässä tapauksessa seuraavista syistä.

⁽⁶²⁾ Ks. neuvoston asetus (EY) N:o 320/2008, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2008, tasoitustullin kumoamisesta tiettyjen Korean tasavallasta peräisin olevien elektronisten mikropiirien, niin sanottujen DRAMien (dynaamisten hakumuistien), tuonnissa sekä menettelyn päättämisestä (EUVL L 96, 9.4.2008, s. 1); johdanto-osan 88 kappale.

- (269) Tutkimusajanjakson jälkeen Australian FOB-hinnat, oikaistuin ahtauskustannusten ja kosteuspitaisuuden mukaan, vastaavat Intian kotimarkkinahintoja. Komissio kuitenkin vahvisti (212) kappaleessa, että rautamalmin kotimarkkinahintojen suuntaus Intiassa on melko vakaa eikä seuraa hintojen vaihtelua maailmanmarkkinoilla. Samaan aikaan ei ole poissuljettua, että lähitulevaisuudessa kansainväliset hinnat, mukaan luettuna Australian FOB-hinnat, kohoavat jälleen vastauksena rautamalmin kansainvälisen kysynnän ja tarjonnan vaihteluihin. Sen vuoksi ei voida päätellä, että vientirajoitusjärjestelmä on yksittäinen kertaluonteinen tuki, koska on todennäköistä, että siitä koituu etuja tulevaisuudessa. Jos kansainväliset hinnat ovat kuitenkin jatkuvasti alle Intian kotimarkkinahintojen, kullakin vientiä harjoittavalla tuottajalla on oikeus pyytää korvausta perityistä tulleista, jos osoitetaan, että tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä on poistettu tai sitä on vähennetty perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti.
- (270) Edellä esitetyn perusteella perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa esitetyt edellytykset sille, että tasoitustoimenpiteitä ei oteta käyttöön, eivät täyty.
- (271) Tämän järjestelmän osalta tutkimusajanjaksolla vahvistettu tukiprosentti ECL-ryhmän osalta oli 3,01 prosenttia ja Jindal Saw Indian osalta 3,91 prosenttia.

c) Erityisyys

- (272) Intian viranomaisten vientirajoituksista koituu etua vain rauta- ja terästeollisuudelle. Näin ollen ne ovat perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan erityisiä. Vaikka niistä koituu etua muillekin jatkojalostustuotteille kuin pallografiittirautaputkille, etu on vain tiettyjen intialaisten tuotannonalojen käytettävissä. Rautamalmin luontaiset ominaisuudet rajoittavat tuen mahdollista käyttöä tietyillä tuotannonaloilla, mutta tämä ei tarkoita sitä, että ollakseen erityistä tuen olisi rajoituttava tuotannonalan tiettyyn alasektoriin ⁽⁶³⁾.
- (273) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen ECL ja Jindal kiistivät komission arvioinnin erityisyydestä, ja väittivät, että se on riittämätön ja oikeudellisesti virheellinen. ECL siteerasi erityisesti valituselimen raporttia, jonka mukaan *saattaa olla, että tavaroiden tarjoamisen osalta on todennäköisempää havaita erityisyyttä tapauksissa, joissa tuotantopanoksia käyttää vain rajattu yritysten ja/tai tuotannonalan joukko. Samaan aikaan emme ole vakuuttuneita, että kaikki tavaroiden tarjoaminen niiden ominaisuuksiin kuuluvien rajoitusten puitteissa välttämättä johtaa erityisyyden toteamiseen* ⁽⁶⁴⁾.
- (274) Komissio huomauttaa, että vientiä harjoittava tuottaja ei viitannut saman kohdan lopussa olevaan alaviitteeseen, jossa valituselin viittasi paneelin raporttiin asiassa ⁽⁶⁵⁾, jossa puolestaan siteerattiin paneelin raporttia asiassa "US – Softwood Lumber". Jälkimmäisessä asiassa paneeli katsoi, että

"tämä ei merkitse sitä, että mikä tahansa tavaroiden tarjoaminen luonnonvarojen muodossa olisi automaattisesti erityistä, koska joissakin tapauksissa tarjottuja tavaroita (kuten öljyä, kaasua, vettä jne.) voidaan käyttää rajattomassa määrässä tuotannonaloja. Näin ole tässä tapauksessa. Kuten Kanada toteaa, tarjottujen tavaroiden, kuten puuston, luontaiset ominaisuudet rajaavat sen mahdollisen käytön vain 'tiettyihin yrityksiin'" ⁽⁶⁶⁾.

- (275) Samansuuntaisesti komissio katsoi, että vaikka korkean laatuluokan rautamalmin on luonnonvara samoin kuin puusto, sitä ei voi käyttää rajaton määrä tuotannonaloja, toisin kuin öljyä, kaasua ja vettä. Sen käyttö on myös suppeampaa kuin matalan laatuluokan rautamalmin käyttö. Korkean laatuluokan rautamalmin kulutus rajoittuu tiukasti rajattuun yritysten tai tuotannonalojen joukkoon, esimerkiksi tietyt terästeollisuuden tuotteet ja erityisesti pallografiittirautaputkien tuotanto. Tällä perusteella komissio vahvisti sellaisen rajoituksen esiintymisen, joka nimenomaisesti ja kiistatta rajoittaa tuen saatavuuden tietyille yrityksille, minkä vuoksi tuki ei ole riittävän laajasti saatavilla koko talouden alalla ⁽⁶⁷⁾. Tämän vuoksi komissio hylkäsi ECL:n väitteet.

⁽⁶³⁾ Appellate Body Report, DS 436, kohta 4.398.

⁽⁶⁴⁾ Appellate Body Report, DS 436, kohta 4.393.

⁽⁶⁵⁾ Panel Report, 436R, kohdat 7.131 ja 7.132.

⁽⁶⁶⁾ Panel Report, United States – Final Countervailing Duty Determination with Respect to Certain Softwood Lumber from Canada, WT/DS257/R and Corr.1, adopted 17 February 2004, as modified by Appellate Body Report WT/DS257/AB/R, kohta 7.116.

⁽⁶⁷⁾ Ks. "European Communities And Certain Member States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft", WT/DS316/R of 30 June 2010, kohta 7.919.

- (276) ECL väitti myös, että komissio ei vahvistanut, millä perusteella se piti tukea oikeudellisesti erityisenä. Tältä osin komissio katsoi, että kyseiset tuet ovat oikeudellisesti erityisiä, koska ne on rajoitettu koskemaan rautamalmia säädöksillä, joilla otetaan käyttöön rautamalmia koskeva vientivero ⁽⁶⁸⁾ ja joilla vahvistetaan rautamalmin kuljetukseen sovellettava kahden eri rahtimaksun politiikka ⁽⁶⁹⁾.
- (277) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi, että Intian viranomaisten toimet ovat pallografiittirautaputkien tuottajien kannalta erityisiä perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

3.2.4.3 Päätelmät

- (278) Ottamalla käyttöön vientirajoitusjärjestelmän Intian viranomaiset ovat valtuuttaneet rautamalmia louhivia yrityksiä tarjoamaan rautamalmia riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Tällainen tavaroiden tarjoaminen muodostaa taloudellisen etuuden vastaanottajalle ja on erityinen ja näin ollen tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistava.

3.3 Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä

- (279) Vahvistettu tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä on seuraava:

Yritys	FPS (3.2.1 kohta)	EPCG (3.2.2 kohta)	DDS (3.2.3 kohta)	Vientituet yhteensä	Rautamalmi (3.2.4 kohta)	Yhteensä
ECL-ryhmä	4,35 %	0,03 %	1,66 %	6,04 %	3,01 %	9,0 %
Jindal Saw	3,11 %	0,38 %	1,37 %	4,86 %	3,91 %	8,7 %

4. VAHINKO

4.1 Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä

- (280) Tutkimusajanjakson aikana samankaltaista tuotetta valmisti kolme tuottajaa unionissa. Nämä tuottajat muodostavat perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun 'unionin tuotannonalan'.
- (281) Koska unionin tuottajia on vain kolme ja koska SG PAM -ryhmä toimitti tiedot tytäryhtiöstään ja arviot sen ainoan unionin tuottajan osalta, joka ei toiminut yhteistyössä (Tiroler Rohre GmbH, jäljempänä 'TRM'), kaikki luvut esitetään indeksoituina tai vaihteluväleinä, jotta voidaan suojata tutkimuksessa yhteistyössä toiminnutta toista unionin tuottajaa koskevien tietojen luottamuksellisuus.
- (282) Unionin kokonaistuotannoksi tutkimusajanjaksolla vahvistettiin [590 000–610 000] tonnia. Komissio määrittäi unionin kokonaistuotannon määrän unionin tuotannonalaa koskevien saatavilla olevien tietojen, esimerkiksi yhteistyössä toimimatonta tuottajaa koskevien valituksessa esitettyjen tietojen ja yhteistyössä toimineilta unionin tuottajilta tutkimuksen kuluessa kerättyjen tietojen perusteella. Unionissa on vain kolme tuottajaa, ja yhteistyössä toimineiden kahden yrityksen osuus unionin kokonaistuotannosta on noin 96 prosenttia.

4.2 Unionin kulutus

- (283) Komissio määrittäi unionin kulutuksen unionin tuotannonalan unionissa tapahtuneen myynnin sekä kolmansista maista unioniin tulevan tuonnin perusteella. Komissio määrittäi unionin tuotannonalan kokonaismyynnin yhteistyössä toimineilta unionin tuottajilta kerättyjen tietojen sekä yhteistyöhön toimimatonta tuottajaa koskevien valituksessa esitettyjen tietojen perusteella. Tuontimäärät saatiin Eurostatin tiedoista.

⁽⁶⁸⁾ Tuorein säädös on toinen vientitullitariffitaulukko (Second schedule of export tariff), julkaisijana keskustulliviranomaiset, ks. alaviite 31.
⁽⁶⁹⁾ Viimeinen muutos rautamalmin sovellettaviin rahtimaksuihin oli lisäys nro 16 maksuja koskevaan yleiskirjeeseen nro 36/2009, päivätty 1.9.2015, hyväksyjä rautatieministeriö, Intian valtio. Ks. http://www.indianrailways.gov.in/railwayboard/uploads/directorate/traffic_comm/Freight_Rate_2k15/RC_36_09_Addendum-16.pdf, sivulla vierailtu viimeksi 26 päivänä tammikuuta 2016.

- (284) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen saatujen huomautusten perusteella komissio havaitsi, että se oli osoittanut osan unionin tuotannonalan vientimyynnistä myyntiin unionissa. Korjattujen myyntilukujen vuoksi tiettyihin vahinkoindikaattoreihin – kuten unionin kokonaiskulutukseen, vientiä harjoittavien tuottajien markkinaosuuteen, unionin tuotannonalan markkinaosuuteen ja unionin myyntihintaan – liittyviin vaihteluväleihin ja/tai indekseihin on tehty hienoisia muutoksia/oikaisuja. Näillä korjauksilla oli kuitenkin vain vähäistä vaikutusta vahinkoindikaattoreihin, eivätkä ne vaikuttaneet suuntauksiin tai muuttaneet päätelmää, jonka mukaan merkittävää vahinkoa aiheutui.
- (285) Unionin kulutus kehittyi seuraavasti:

Unionin kulutus (1 000 tonnia)

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Kulutus	570–620	490–540	460–510	520–570
Indeksi	100	87	83	93

Lähde: kyselylomakevastaukset, valitukseen sisältyneet tiedot ja Eurostat

- (286) Unionin kulutus laski tarkastelujakson aikana 7 prosenttia. Unionin kulutuksen kuvaaja on u:n muotoinen: kulutus väheni merkittävästi vuosien 2011 ja 2012 välillä (yli 13 %), väheni edelleen vuonna 2013 ja lisääntyi tutkimusajanjaksolla. Tätä muotoa selittää osaksi se, että pallografiittirautaputkien loppukäyttäjät ovat vedenjakelu-, viemäröinti- ja kastelualan yritykset. Nämä ovat useimmiten julkisyhteisöjä, jotka ovat riippuvaisia valtion rahoituksesta. Vuosina 2011 ja 2012 talouskriisi syveni valtion velkakriisiksi. Tämä sai unionin viranomaiset vähentämään julkisia investointeja ja menoja rankalla kädellä, mikä selittää huomattavan laskun pallografiittirautaputkien kysynnässä etenkin esimerkiksi Espanjassa, Portugalissa ja Italiassa.

4.3 Tuonti Intiasta

4.3.1 Intiasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus

- (287) Komissio vahvisti tuonnin määrän Eurostatin tietojen perusteella. Eurostatin tiedot olivat johdonmukaisia intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien toimittamien tietojen kanssa. Tuonnin markkinaosuus määritettiin samalla tavalla.
- (288) Tuonti asianomaisesta maasta unioniin kehittyi seuraavasti:

Tuonnin määrä ja markkinaosuus

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Intiasta peräisin olevan tuonnin määrä (1 000 tonnia)	75–85	60–70	70–80	80–100
Tuontimäärä (indeksi)	100	83	94	110
Markkinaosuus (%)	13–15	13–15	15–17	17–19
Markkinaosuus (indeksi)	100	95	112	118

Lähde: Eurostat ja kyselylomakevastaukset

- (289) Vaikka markkinat supistuivat, tuontimäärät Intiasta lisääntyivät yli 10 prosenttia tarkastelujaksolla. Intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien markkinaosuus kasvoi lähes 18 prosenttia. On syytä huomata, että vuosina 2012–2013, jolloin unionin kulutus pysytteli alhaisella tasolla, Intiasta tuleva tuonti lisääntyi lähes 10 prosenttia ja kasvatti markkinaosuuttaan lähes 17 prosenttia. Tuonti Intiasta jatkoi merkittävää kasvua tutkimusajanjaksolla, ja sen markkinaosuus kasvoi vielä vuoden 2013 ja tutkimusajanjakson välillä.

4.3.2 Intiasta tulevan tuonnin hinnat

- (290) Komissio vahvisti tuontihinnat Eurostatin tietojen perusteella voidakseen analysoida hinnan kehityksen suuntauksia. Koska pinnoittamattomat putket jätettiin pois tuotteen määritelmästä, komissio poisti Intiasta tuotujen pinnoittamattomien putkien arvon ja määrän keskimääräistä hintaa koskevista laskelmista niinä vuosina, joina pinnoittamattomia putkia tuotiin eli vuonna 2013 ja tutkimusajanjaksolla.

- (291) Intiasta unioniin tulevan tuonnin keskimääräinen hinta kehittyi seuraavasti:

Tuontihinnat (euroa/tonni)

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Intia	665	703	671	664
Indeksi	100	106	101	100

Lähde: Eurostat ja kyselylomakevastaukset

- (292) Intialaisten tuotteiden hinnat pysyivät vakaina koko tarkastelujakson ajan.

4.3.3 Hinnan alittavuus

- (293) Komissio määrittä hintojen alittavuuden tutkimusajanjaksolla vientiä harjoittavien tuottajien ja unionin tuotannonalan toimittamien tietojen perusteella vertaamalla

- a) etuyhteydettömiltä asiakkailta unionin markkinoilla veloitetuista unionin tuottajien tuotelajikohtaisia painotettuja keskimääräisiä myyntihintoja, jotka on oikaistu noudettuna lähettäjäältä -tasolle; ja
- b) vastaavia intialaisten yhteistyössä toimineiden tuottajien ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloittamia tuotelajikohtaisia painotettuja keskimääräisiä hintoja, jotka on määritetty CIF-tasolla ja oikaistu asianmukaisesti tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi.

- (294) Molemmat vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että valituksen tekijän myymien ja niiden myymien tuotteiden välillä oli merkittäviä eroja, jotka vaikuttavat tasapuoliseen hintojen vertailtavuuteen. Ne väittivät etenkin, että ne eivät valmista putkia, jotka on varustettu lukittavalla muhviilitoksella, jota SG PAM myy tuotemerkillä "Universal joint". Ne eivät myöskään valmista ohuille putkille automaattiliitoksia, jotka sopisivat SG PAM:n Blutop-tuotevalikoimassa käytettyihin muoviputkiin. Lisäksi ne väittivät, etteivät ne valmista putkia, joiden sisäosassa on termoplastinen vuoraus ja jollaisia SG PAM myy tuotenimellä "Ductan" ja käyttää Blutop-tuotevalikoimassaan. Pallografiittirautaputkien käyttäjät unionissa vahvistivat nämä väitteet ja myös sen, että kumpikaan intialaisista yhteistyössä toimineista vientiä harjoittavista tuottajista ei voisi toimittaa vastaavia tuotteita. Sen vuoksi komissio jätti SG PAM:n Universal joint -liitoksella varustetut putket sekä sen Blutop-tuotevalikoiman pois hinnan alittavuutta ja vahinkomarginaalia koskevista laskelmista. Poisjättäminen vaikutti alle 10 prosenttiin liikeytoimien määrästä. Kun lisäksi otetaan huomioon unionin markkinoilla myytyjen laippaputkien vähäinen määrä, ne jätettiin pois hinnan alittavuutta koskevista laskelmista.

- (295) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä väitti, että Universal joint -liitoksella varustettujen putkien jättäminen pois laskelmista oli perusteetonta, koska vientiä harjoittavilla tuottajilla on tekninen ratkaisu, jolla liitos voidaan korvata. Komissio muistutti, että useat käyttäjät olivat vahvistaneet, että vientiä harjoittavat tuottajat eivät pysty toimittamaan putkia, jotka on varustettu lukittavalla muhviilitoksella. Tässä tutkimuksessa liitoksen tyyppiä ei kuitenkaan pidetty olennaisena tekijänä, jonka perusteella eri tuotelajit voidaan erottaa toisistaan hintavertailua varten. Sen vuoksi tuotelajikohtaista tasapuolista hintavertailua ei voitu tehdä. Kun otetaan

huomioon tällä liitoksella varustettujen tuotteiden vähäinen määrä, tasapuolisen hintavertailun vaikeus ja se, että valtaosa tuotelajeista oli hintojen alittavuutta ja vahinkomarginaalia koskevien laskelmien kohteena, komissio katsoi edelleen, että lukittavalla muhviiliitoksella varustettujen putkien jättäminen hintojen alittavuutta koskevien laskelmien ulkopuolelle oli asianmukaista.

- (296) Jindal väitti myös, että muut fyysiset erot muun muassa ulkopinnoitteessa ja sisävuorauksessa vaikuttavat hintojen vertailukelpoisuuteen, minkä vuoksi myös niitä olisi oikaistava tai ne olisi jätettävä pois. Nämä väitteet kuitenkin hylättiin. Sekä unionin tuotannonala että intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat olivat ilmoittaneet myyneensä unionissa tuotelajeja, joiden fyysiset ominaisuudet olivat verrattavissa toisiinsa, minkä vuoksi näiden muiden väitettyjen erojen osalta oli tehty tasapuolinen vertailu.
- (297) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Jindal väitti, että komission tekemät oikaisut vientihintaan eli myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia ja voittoa koskevat oikaisut ovat vastoin WTO:n oikeuskäytäntöä. Sama vientiä harjoittava tuottaja väitti, että tällaiset oikaistut vientihinnat (jotka ovat toisinaan 0 tai jopa negatiivisia) eivät voi toimia perustana, kun arvioidaan, onko tuettu tuonti aiheuttanut vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio ei ole samaa mieltä asiasta. Komission vakiintuneen käytännön mukaisesti myös unionin tuottajien hintoja on oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle vähentämällä muun muassa kuljetuksiin liittyvät kustannukset. Näin ollen tuojan jälleenmyyntihinnan ja unionin noudettuna lähettäjältä -hinnan vertailu ei olisi tasapuolinen vertailu. Lisäksi ainoa tapaus, jossa vientiä harjoittavan tuottajan hinta oli alle 0, poistettiin hinnan alittavuutta koskevista laskemista päätelmien ilmoittamisen jälkeen, eikä sillä ollut mitään vaikutusta marginaaleihin.
- (298) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Jindal toi esiin, että komissio ei ollut toimittanut tietoa unionin tuotteiden ja vientiä harjoittavien tuottajien tuotteiden vastaavuudesta kunkin yksittäisen tuotelajin osalta (tuotevalvontakoodit), minkä vuoksi tuottaja ei kyennyt varmistamaan, oliko komissio analysoinut hintojen alittavuuden merkityksen suhteessa niiden tuotelajien osuuteen, joiden osalta alittavuutta ei havaittu.
- (299) Tuotteiden vastaavuus hinnan alittavuutta koskevissa laskelmissa oli 99 ja 95 prosenttia kahden vientiä harjoittavan tuottajan osalta, ja hintojen alittavuutta havaittiin 98 ja 91 prosentissa unionin markkinoilla myydyistä eri tuotelajeista. Kun otetaan huomioon niiden tuotelajien erittäin korkea osuus, joissa esiintyi hintojen alittavuutta, komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan alittavuuden vaikutusta ei ollut analysoitu asianmukaisesti.
- (300) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Tata väitti, että unionin tuotannonalan tuotantokustannuksiin perustuva hintojen alittavuus ei soveltunut vahingon tarkasteluun, koska tuotantokustannukset olivat kohonneet korkeiden kiinteiden kustannusten ja ylikapasiteetin vuoksi. Kuten jäljempänä todetaan, hintojen alittavuudessa verrataan hintoja toisiinsa. Hintojen alittavuus on joka tapauksessa vain yksi monesta indikaattorista, joita tarkastellaan sen määrittämiseksi, onko unionin tuotannonalalle aiheutunut merkittävää vahinkoa.
- (301) Hintoja, jotka oikaistiin tarvittaessa ja joista oli vähennetty alennukset ja hyvitykset, vertailtiin tuotelajeittain samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta. Vertailun tulos ilmaistiin prosentteina unionin tuottajien liikevaihdosta tutkimusajanjakson aikana. Tulos osoitti yhteistyössä toimineiden kahden vientiä harjoittavan tuottajan painotetun keskimääräisen hinnan alittavuuden marginaalin olevan 30,9 ja 31,7 prosenttia.

4.4 Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne

4.4.1 Yleiset huomautukset

- (302) Tutkittaessa tuetun tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.
- (303) Vahingon määrittämistä varten komissio erotti toisistaan makro- ja mikrotaloudelliset vahinkoindikaattorit. Komissio arvioi makrotaloudelliset indikaattorit yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien kyselylomakevastauksiin sisältyneiden tietojen ja yhteistyöhön osallistumaton tuottajaa koskevien valituksessa esitettyjen arvioiden perusteella. Komissio arvioi mikrotaloudelliset indikaattorit yhteistyössä toimineilta unionin tuottajilta saatuihin kyselylomakevastauksiin sisältyvien tietojen perusteella. Kumpaakin ryhmää koskevien tietojen todettiin edustavan unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.

- (304) Makrotaloudellisia indikaattoreita ovat tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus, tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien merkittävyys ja toipuminen aiemman tuetun tuonnin vaikutuksista.
- (305) Mikrotaloudellisia indikaattoreita ovat keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset, työvoimakustannukset, varastot, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti.

4.4.2 Makrotaloudelliset indikaattorit

4.4.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

- (306) Unionin kokonaistuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Unionin tuotanto (1 000 tonnia), tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Tuotanto	580–600	460–480	530–550	590–610
Tuotantomäärä (indeksi)	100	79	91	101
Tuotantokapasiteetti	1 000–1 100	1 000–1 100	1 000–1 100	1 000–1 100
Tuotantokapasiteetti (indeksi)	100	100	100	100
Kapasiteetin käyttöaste	52 % – 57 %	42 % – 47 %	45 % – 50 %	53 % – 58 %

Lähde: kyselylomakevastaukset ja valitukseen sisällyneet tiedot

- (307) Unionin tuotannonalan kokonaistuotanto oli tutkimusajanjaksolla hiukan suurempi kuin vuonna 2011 huolimatta siitä, että myynti unionissa oli huomattavasti pienempi tutkimusajanjaksolla. Tuotannon kasvua vuonna 2013 ja tutkimusajanjaksolla selittää vientimyynnin kasvu.
- (308) Kapasiteetti säilyi vakaana koko tarkastelujakson ajan. Kapasiteetin käyttöaste nousi tarkastelujaksolla hienoisesti samaan tahtiin tuotannon kasvun kanssa. Kapasiteetin käyttöaste pysyi kuitenkin suhteellisen matalana ([53–58] prosenttia). Pallografiittirautaputkien tuotannonalan kiinteät kustannukset ovat suhteellisen korkeat. Matala kapasiteetin käyttöaste heikentää kykyä kattaa kiinteät kustannukset, mikä saattaa vaikuttaa unionin tuotannonalan kannattavuuteen.

4.4.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

- (309) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Unionin tuotannonalan myyntimäärä (1 000 tonnia) ja markkinaosuus

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Myynti	430–470	370–410	340–380	380–420
Myyntimäärä (indeksi)	100	88	82	89

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Markkinaosuus	78–80 %	76–81 %	73–78 %	71–76 %
Markkinaosuus (<i>indeksi</i>)	100	101	98	96

Lähde: kyselylomakevastaukset, valitukseen sisältyneet tiedot ja Eurostat

- (310) Unionin tuotannonalan myynti väheni 11 prosenttia tarkastelujaksolla ja laski [380 000–420 000] tonniin tutkimusajanjaksolla. Unionin tuotannonalan myyntimäärä laski huomattavasti jyrkemmin kuin kulutuksen määrä, minkä seurauksena sen markkinaosuus pieneni 4 prosenttia tarkastelujaksolla.
- (311) ECL väitti, että tonneihin perustuvassa myyntimäärän laskussa ei oteta huomioon, että valituksen tekijä toi markkinoille ja myi enimmäkseen kevyempiä putkia tarkastelujaksolla, minkä vuoksi myynnin lasku on liioiteltua. Väitteen tueksi ei toimitettu mitään näyttöä, minkä vuoksi se oli hylättävä. Komissio kuitenkin jätti hintojen alittavuutta ja vahinkomarginaalia koskevista laskelmista Blutop-tuotevalikoimaan kuuluvat kevyemmät putket (294) kappaleessa esitetyistä syistä.

4.4.2.3 Kasvu

- (312) Tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaiskulutus unionissa väheni tarkastelujaksolla 7 prosentilla. Kulutus laski jyrkästi vuonna 2012 (yli 13 prosenttia), pysyi alhaisena vuonna 2013 ja alkoi sen jälkeen elpyä tutkimusajanjaksolla. Tarkastelujakson alussa unionin tuotannonalan myynti, kolmansista maista tuleva tuonti sekä Intiasta peräisin oleva tuonti laskivat samassa linjassa kulutuksen laskun kanssa. Tarkastelujakson loppuun mennessä unionin kulutus alkoi elpyä, mutta unionin tuotannonala ei kyennyt hyötymään täysin tästä elpymisestä, koska sen sekä myyntimäärä että markkinaosuus unionissa olivat pienentyneet, kun taas Intiasta tuleva tuonti oli kasvattanut markkinaosuuttaan.

4.4.2.4 Työllisyys ja tuottavuus

- (313) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Työntekijöiden lukumäärä ja tuottavuus

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Työntekijät	2 400–2 500	2 300–2 400	2 300–2 400	2 400–2 500
Työntekijät (<i>indeksi</i>)	100	93	93	99
Tuottavuus (tonnia)/työntekijä	220–240	180–200	210–230	230–250
Tuottavuus (<i>indeksi</i>)	100	82	96	102

Lähde: kyselyvastaukset

- (314) Työllisyys ja tuottavuus olivat tutkimusajanjaksolla samalla tasolla kuin vuonna 2011. Työllisyyden pysyminen ennallaan johtui kuitenkin lähinnä unionin ulkopuolisen myynnin merkittävästä kasvusta.

4.4.2.5 Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien merkittävyys ja toipuminen aiemmasta tuetusta tuonnista tai polkumyynnituonnista

- (315) Kaikki tukimarginaalit olivat vähimmäistasoa korkeammat. Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien vaikutus unionin tuotannonalaan oli merkittävä, kun otetaan huomioon asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ja hinnat.

- (316) Kyseessä on ensimmäinen tarkasteltavana olevaa tuotetta koskeva tukien vastainen tutkimus. Käytettävissä ei näin ollen ollut tietoja, joiden pohjalta olisi voitu arvioida mahdollisen aiemman tuetun tai polkumyynnillä tulleen tuonnin vaikutuksia.

4.4.3 Mikrotaloudelliset indikaattorit

4.4.3.1 Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

- (317) Yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien keskimääräiset yksikkömyyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille unionissa kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Myyntihinnat unionissa

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Keskimääräinen yksikkömyyntihinta unionissa (euroa/tonni)	990–1050	1 000–1 060	1 020–1 060	1 000–1 060
<i>Indeksi</i>	100	102	104	101
Yksikkökohtaiset tuotantokustannukset (euroa/tonni)	900–950	1 000–1 050	900–950	850–900
<i>Indeksi</i>	100	110	104	96

Lähde: kyselyvastaukset

- (318) Keskimääräinen yksikkömyyntihinta kohosi vuosina 2012 ja 2013, putosi 3 prosenttia tutkimusajanjakson aikana ja palasi sitten tarkastelujakson alun tasolle. Tuotantokustannukset kohosivat vuonna 2012 ja laskivat vuonna 2013 ja tutkimusajanjaksolla, mikä johtui lähinnä pääasiallisen raaka-aineen – rautamalmin ja metalliromun – hintojen laskusta.
- (319) Jindal väitti, että unionin tuotannonalan heikkenevä kannattavuus ei ole johdonmukainen sen seikan kanssa, että unionin tuotannonalan yksikkömyyntihinnan ja tuotantokustannusten välinen ero kasvoi tutkimusajanjaksolla. Komissio kiistää tämän väitteen. Edellä olevassa taulukossa esitettyjä tuotantokustannuksia ei käytetty kannattavuutta laskettaessa. Tuotantokustannukset vahvistettiin tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuskustannusten ja myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten perusteella neljän unionissa yhteistyössä toimineen tuotantoyrityksen osalta. Kannattavuus puolestaan laskettiin käyttämällä perustana samankaltaisen tuotteen unionin etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuvan myynnin nettovoittoa (ennen veroja) prosentteina myynnin liikevaihdosta, joka sisältää myytyjen tavaroiden kustannukset, myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset, T&K-kustannukset ja tietyt muut kustannukset kaikkien unionin yhteistyössä toimineiden tuotantoyritysten sekä niiden myynnistä vastaavien tytäryhtiöiden osalta. Sen vuoksi kannattavuus voi kehittyä eri tavalla kuin yksikkömyyntihinnat ja tuotantokustannukset.

4.4.3.2 Työvoimakustannukset

- (320) Yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien keskimääräiset työvoimakustannukset kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (tuhatta euroa/työntekijä/vuosi)

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Työvoimakustannukset	56–58	56–58	58–60	58–60
<i>Indeksi</i>	100	100	103	104

Lähde: kyselyvastaukset

- (321) Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohden nousivat tarkastelujaksolla 4 prosenttia. Eurostatin tietojen mukaan nousu oli hillitympää kuin palkkojen yleinen nousu unionissa.
- (322) Jindal toi esiin, että komissio ei toimitannut Eurostatin tietoja, joita se käytti sen väitteensä tueksi, että unionin tuotannonalan työvoimakustannukset kohosivat vähemmän kuin teollisuuden alalla kokonaisuudessaan unionissa. Komissio selvensi, että Euroopan unionin koko teollisuuden alan työvoimakustannusten vuotuinen kasvu Eurostatin ⁽⁷⁰⁾ mukaan oli 6,9 prosenttia vuosien 2011 ja 2014 välillä ja lähes 5 prosenttia vuosien 2011 ja 2013 välillä.

4.4.3.3 Varastot

- (323) Yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien varastot kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Varastot (1 000 tonnia)

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Loppuvarastot	110–130	80–100	80–100	90–110
Loppuvarastot (indeksi)	100	74	73	82
Loppuvarastot suhteessa tuotantoon	20 % – 22 %	20 % – 22 %	16 % – 18 %	16 % – 18 %

Lähde: kyselyvastaukset

- (324) Loppuvarastot pienenevät tarkastelujakson aikana. Loppuvarastojen pieneminen johtui lähinnä aiempaa tiukemmista käyttöpääomavaatimuksista, jotka unionin tuotannonalan hallinto oli ottanut käyttöön.

4.4.3.4 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

- (325) Yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Kannattavuus, kassavirta (miljoonaa euroa), investoinnit (miljoonaa euroa) ja investointien tuotto

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Riippumattomille asiakkaille unionissa tapahtuneen myynnin kannattavuus (% liikevaihdosta)	2,5–3,0	– 5,5– – 6,0	– 1,0– – 1,5	1,5–2,0
Kassavirta	8–10 miljoonaa	7–9 miljoonaa	5–7 miljoonaa	8–10 miljoonaa
Kassavirta (indeksi)	100	92	67	101
Investoinnit	18–20 miljoonaa	11–12 miljoonaa	13–15 miljoonaa	22–24 miljoonaa
Investoinnit (indeksi)	100	60	67	120
Investointien tuotto (%)	49	– 155	– 29	20

Lähde: kyselyvastaukset

⁽⁷⁰⁾ <http://ec.europa.eu/eurostat/data/database#> → Population and Labour Conditions → Labour Costs → Labour Cost index, nominal value – annual data (NACE Rev. 2) (lc_lci_r2_a), dataset for Industry (except construction).

- (326) Komissio määrittä yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta. Unionin tuotannonalan kannattavuus laski [2,5–3,0 prosentista] vuonna 2011 [1,5–2,0 prosenttiin] tutkimusajanjaksolla; kannattavuus oli negatiivista vuosina 2012 ja 2013. Tarkasteltavana olevan tuotteen unionin-myyntistä suurin osa tapahtui yhteistyössä toimineiden EU:n tuottajien myyntiyhtiöiden kautta, ja niiden kustannukset ja kannattavuus otettiin huomioon.
- (327) Valituksen tekijä väitti, että tuotannonalan odotettu kannattavuus on yli 12 prosenttia, joka oli yleinen vuosina 2007–2009. Kyseisinä vuosina myynti oli kuitenkin erityisen suurta, mikä johtui vuosien 2007–2008 talouskasvusta ja unionin valtioiden toteuttamista taloudellista tilannetta elvyttävistä toimituksista, joilla pyrittiin lieventämään vuoden 2009 taluskriisin vaikutuksia Sen vuoksi näitä vuosia ei voida pitää edustavina. Valituksen tekijä väitti myös, että kaksinumeroinen kannattavuusaste on perusteltu, kun otetaan huomioon suuret T&K-mennot. Tutkimuksessa ei havaittu juurikaan näyttöä intensiivisestä T&K-toiminnasta – eniten T&K-investointeja tehneen unionin tuottajan T&K-menojen osuus oli 1,8 prosenttia vuoden 2011 liikevaihdosta ja 1,6 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Samankaltaisilla tuotannonaloilla, kuten ruostumattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien alalla, saadun voiton perusteella katsottiin, että 5 prosentin voittomarginaali on kohtuullinen tälle tuotannonalalle.
- (328) Nettokassavirralla tarkoitetaan yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien kykyä rahoittaa toimintaansa itse. Kassavirta pysyi samantasoisena vuonna 2011 ja tutkimusajanjaksolla.
- (329) Investointien taso oli tutkimusajanjaksolla korkeampi kuin vuonna 2011. Vuosina 2012 ja 2013 investointien taso oli kuitenkin paljon matalampi, eikä tutkimusajanjaksolla tapahtunut nousu riittänyt kompensoimaan aiempien vuosien laskua. Investointien kasvua tutkimusajanjaksolla selittää pääasiassa yhden yhteistyössä toimineen unionin tuottajan yksi suuri investointi, jolla korvattiin rikkoutuneen laitteen keskeinen osa. Investointien tuotto on voitto prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta. Investointien tuotto oli tutkimusajanjaksolla huomattavasti matalampi kuin vuonna 2011.

4.4.4 Vahinkoa koskevat päätelmät

- (330) Unionin tuotannonala menetti markkinaosuuttaan 4 prosenttia kutistuvilla markkinoilla, ja sen myynti unionin markkinoilla väheni yli 11 prosenttia. Kapasiteetin käyttöaste pysyi alhaisena koko tarkastelujakson ajan, vaikkakin se kasvoi hieman verrattuna tarkastelujakson alkuun, mikä johtui pääasiassa unionin tuotannonalan viennin merkittävästä kasvusta. Vaikka unionin tuotannonala on jossakin määrin toipunut vuosien 2012 ja 2013 negatiivisista tuloksista, sen kannattavuus on kaiken kaikkiaan laskenut tarkastelujaksolla ja oli vain 1,5–2,0 prosenttia eli huomattavasti alle tavoitevoiton, joka on vahvistettu 5 prosenttiin (ks. (327) kappale).
- (331) Se, että jotkin muut vahinkoindikaattorit, kuten tuotanto, kapasiteetin käyttöaste, tuottavuus, kassavirta, investoinnit tai investointien tuotto, pysyivät suhteellisen vakaina tai jopa kohenivat, ei voi muuttaa sitä päätelmää, että unionin tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa (ks. (334) kappale).
- (332) Vientiä harjoittavat tuottajat ja Tata väittivät, että koska useat indikaattorit osoittivat positiivista/vakaata suuntausta, unionin tuotannonala ei ole tilanteessa, jossa sille aiheutuu vahinkoa. Komissio hylkäsi tämän väitteen. Ensinnäkin perusasetuksen 8 artiklan 4 kohdassa todetaan, että unionin tuotannonalaa tutkittaessa on arvioitava kaikki taloudelliset tekijät ja indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva. Toiseksi, merkittävän vahingon esiintymisen toteamiseksi ei ole tarpeen, että kaikki asiaan liittyvät taloudelliset tekijät ja indikaattorit osoittavat negatiivista suuntausta. Lisäksi vakaan tai jopa positiivisen suuntauksen esiintyminen joissakin vahinkoindikaattoreissa ei tarkoita sitä, etteikö merkittävää vahinkoa olisi aiheutunut. Päätelmien on perustuttava kaikkien indikaattoreiden yleiseen arviointiin, ja tämä on vahvistettu eurooppalaisessa oikeuskäytännössä ⁽⁷¹⁾.
- (333) Heikko kannattavuus yhdistettynä jatkuvaan myynnin ja markkinaosuuden menetykseen unionissa tarkoittaa sitä, että unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne on vaikea.

⁽⁷¹⁾ Asia-310/12, 20 päivänä toukokuuta 2015, Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd vs. Euroopan unionin neuvosto, 134 ja 135 kappale.

- (334) Kun otetaan huomioon edellä esitetty kaikkia merkityksellisiä vahinkoindikaattoreita koskeva yleinen analyysi ja unionin tuotannonalan vaikea taloudellinen ja rahoituksellinen tilanne, päätellään, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

5. SYY-YHTEYS

- (335) Perusasetuksen 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti komissio tutki, oliko asianomaisesta maasta tullut tuettu tuonti aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Perusasetuksen 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio tutki myös, olisivatko muut tiedossa olleet tekijät voineet samaan aikaan aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle. Nämä tekijät ovat talouskriisi ja kysynnän väheneminen, tuonti kolmansista maista, unionin tuotannonalan vientitulo ja korvaavien tuotteiden, esimerkiksi muoviputkien, aiheuttama kilpailu.

5.1 Tuetun tuonnin vaikutukset

- (336) Intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien myyntimäärä unionissa oli lähes kaksi kertaa niin suuri ([75–85] tuhatta tonnia) kuin kaikki muu tuonti yhteensä (45,8 tuhatta tonnia) jo tarkastelujakson alussa. Intian myynti laski linjassa kulutuksen kanssa vuonna 2012, mutta se säilytti markkinaosuutensa. Vaikka kulutus oli vähäistä ja unionin tuotannonalan kannattavuus negatiivista, intialaiset valmistajat onnistuivat vuonna 2013 kuitenkin lisäämään sekä myyntiään että markkinaosuuttaan merkittävästi. Intian myynnin onnistunut kasvattaminen kutistuvilla markkinoilla oli mahdollista aggressiivisesti tuettujen hintojen ansiosta ja koska tarkasteltavana olevaa tuotetta myytiin merkittävästi unionin tuottajien veloittamia hintoja alemmilla hinnoilla. Aggressiivinen hinnoittelu jatkui tutkimusajanjaksolla. Intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien myyntimäärä oli yli [85–95] tuhatta tonnia, ja niiden markkinaosuus oli [17–19] prosenttia tutkimusajanjaksolla. Hintojen alittavuuden tasoksi määritettiin 30,9 ja 31,7 prosenttia. Samaan aikaan kun intialaisen tuonnin myynti ja markkinaosuus kasvoivat huomattavasti, unionin tuotannonalan myyntimäärä laski kulutuksen laskua voimakkaammin, ja unionin tuotannonalan myynti väheni 11 prosenttia ja markkinaosuus supistui 4 prosenttia.
- (337) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen molemmat intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat ja Tata väittivät, että unionin tuotannonalan tilanteen ja Intiasta tulevan tuonnin välillä ei ole ajallista yhteyttä ja että unionin tuotannonalan vahingollinen tilanne ei ole aiheutunut Intiasta tulevasta tuonnista. Ne väittivät etenkin, että unionin tuotannonalan toiminta palasi kannattavalle tasolle ja että se kasvatti myyntimääräänsä tutkimusajanjaksolla, vaikka tuonti Intiasta oli korkealla tasolla. Ne väittivät myös, että komissio ei arvioinut asianmukaisesti muita tekijöitä, etenkin talouskriisiä ja unionin tuotannonalan ylikapasiteettia, vahingon pääsiallisena syynä.
- (338) Kun analysoidaan, onko tuettu tuonti aiheuttanut vahinkoa perusasetuksen 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti, on kiinnitettävä erityishuomiota siihen, onko tuetun tuonnin hintojen alittavuus ollut merkittävää. Tätä varten on suoritettava vertailu unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintaan nähden. Komissio analysoi, oliko tuonti vaikuttanut merkittävästi hintojen alenemiseen tai estänyt hintojen kohoamista, joka muutoin olisi tapahtunut. Komissio muistuttaa, että matalilla hinnoilla tulevan tuetun tuonnin aiheuttama jatkuva hintapaine, joka ei anna unionin tuotannonalalle mahdollisuutta mukauttaa myyntihintojaan, saattaa muodostaa perusasetuksessa tarkoitettua tuetun tuonnin ja vahingon välisen syy-yhteyden ⁽⁷²⁾.
- (339) Unionin kulutuksen merkittävä lasku vuosina 2011 ja 2012 johtui globaalista talouskriisistä ja julkisten menojen supistuksista ja kulutuksen lasku vaikutti unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujakson alussa. Intiasta unioniin tuleva tuettu tuonti kuitenkin lisääntyi merkittävästi (16 %) vuodesta 2013, jolloin unionin kulutus oli edelleen vähäistä, tutkimusajanjakson loppuun asti verrattuna koko tarkastelujakson aikaiseen 10 prosentin kokonaiskasvuun. Samaan aikaan Intiasta tuleva tuonti kasvatti markkinaosuuttaan lähes 18 prosenttia tarkastelujakson aikana ja 6 prosenttia vuodesta 2013 tutkimusajanjakson loppuun. Tämä oli mahdollista, koska tarkasteltavana olevaa tuotetta myytiin huomattavasti unionin tuotannonalan veloittamia hintoja alemmilla hinnoilla. Tutkimuksessa vahvistettiin tutkimusajanjakson osalta, että intialaisen viennin tuetut hinnat alittivat unionin hinnat yli 30 prosentilla.
- (340) Tämän seurauksena unionin tuotannonala ei kyennyt saamaan täyttä etua siitä, että talouskriisistä elvyttiin globaalisti ja unionin kulutus kasvoi vuodesta 2013 lähtien. Vaikka unionin tuotannonala kasvatti myyntimääräänsä vuoden 2013 ja tutkimusajanjakson lopun välillä, myyntimäärät laskivat tarkastelujaksolla kaikkiaan 10 prosenttia, kun taas Intiasta tuleva tuonti lisääntyi 10 prosenttia samalla kaudella. Intiasta suurina määrinä tuleva tuettu tuonti, joka alitti unionin tuotannonalan hinnat merkittävästi, esti unionin tuotannonalaa

⁽⁷²⁾ Komission asetus (EU) N:o 1043/2011, annettu 19 päivänä lokakuuta 2011, väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöön otosta Intiasta ja Kiinan kansantasavallasta pärsäisin olevan oksaalihapon tuonnissa (EUVL L 275, 20.10.2011, s. 1); johdanto-osan 103 kappale.

lisäämästä myyntimääriään unionin markkinoilla tasoille, jotka olisivat varmistaneet kestävät voittotasot. Voidakseen säilyttää tuotantomääränsä unionin tuotannonala kasvatti vientimääräänsä. Näin ollen unionin tuotannonalan hinnat merkittävästi alittavilla hinnoilla (noin 30 %) tulevan tuetun tuonnin, joka painoi merkittävästi hintoja alaspäin unionin markkinoilla ja esti hintojen korotukset, jotka muutoin olisi tehty, ja unionin tuotannonalalle tutkimusajanjaksolla aiheutuneen merkittävän vahingon välillä oli ajallinen yhteys.

- (341) Kun otetaan huomioon ajallinen yhteys unionin tuottajien hinnat merkittävästi alittavien hinnoin tapahtuneen Intiasta peräisin olevan tuetun tuonnin ja toisaalta unionin tuotannonalan myyntimäärien vähentymisen ja markkinaosuuden supistumisen välillä, voidaan päätellä, että tuettu tuonti oli syynä unionin tuotannonalan vahingolliseen tilanteeseen.

5.2 Muiden tekijöiden vaikutukset

5.2.1 Talouskriisi ja kysynnän lasku

- (342) Tarkasteltavana olevan tuotteen kulutus unionissa väheni 7 prosentilla. Kulutuksen laskun (13 % vuodesta 2011 vuoteen 2012) aiheuttajia olivat talouskriisi ja julkisten menojen väheneminen. Kulutuksen supistumisella näyttää olleen vaikutusta vahingon syntymiseen tarkastelujakson alussa, ja sillä on voinut olla vaikutusta siihen myös vuonna 2013. Vuonna 2013 ja etenkin tutkimusajanjaksolla suurin vahinkotekijä, joka aiheutti laskupainetta unionin tuotannonalan myyntiin unionissa ja esti kannattavuuden palautumisen kestäväälle tasolle, oli kuitenkin intialainen tuettu tuonti.

5.2.2 Tuonti kolmansista maista

- (343) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Tuontimäärät kolmansista maista (tonnia)

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Kiina	31 136	28 019	12 266	13 903
<i>Indeksi</i>	100	90	39	45
Kolmannet maat Kiinaa lukuun ottamatta	14 693	12 183	20 153	22 524
<i>Indeksi</i>	100	83	137	153
Kaikki kolmannet maat	45 828	40 202	32 419	36 427
<i>Indeksi</i>	100	88	71	79

Lähde: Eurostat

- (344) Intiasta peräisin oleva tuonti muodosti suurimman osan kokonaistuonnista unioniin tutkimusajanjaksolla. Samaan aikaan kun Intiasta peräisin oleva tuonti kasvoi merkittävästi tarkastelujaksolla, muualta peräisin oleva tuonti supistui yli 20 prosenttia. Intiasta tuleva tuonti kasvatti markkinaosuuttaan, kun taas muista maista tulevan tuonnin markkinaosuus supistui. Koska kolmansista maista tuleva tuonti oli vähäistä ja sen määrä ja markkinaosuus supistuivat, ei ole viitteitä siitä, että se olisi aiheuttanut vahinkoa unionin tuotannonalalle.

- (345) Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että yksi unionin tuottaja toi tarkasteltavana olevaa tuotetta Kiinassa sijaitsevista tuotantolaitoksistaan ja aiheutti näin vahinkoa itselleen. Näiden väitteiden tueksi ei löytynyt näyttöä. Tarkistettu näyttö osoitti, että kyseiseen unionin tuottajaan etuyhteydessä olevista kiinalaisista tuotantolaitoksista unioniin tuleva tuonti oli ollut hyvin vähäistä. Lisäksi Eurostatin tietojen mukaan kokonaistuonti Kiinasta väheni merkittävästi tarkastelujaksolla. Kiinan kokonaistuonnin markkinaosuus supistui yli 2 prosenttiyksikköä, mikä osoittaa, ettei tämä tuonti ole vahingon aiheuttaja.

5.2.3 Unionin tuotannonalan vientitulos

- (346) Yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien viennin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien vientitoiminta

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Viennin määrä (1 000 tonnia)	120–140	100–120	150–170	160–180
Viennin määrä (indeksi)	100	78	116	130
Vientihinta (euroa/tonni)	1 000–1 050	1 050–1 100	1 000–1 050	950–1 000
Keskimääräinen vientihinta (indeksi)	100	108	104	99

Lähde: kyselyvastaukset

- (347) Unionin tuotannonalan myynti unionin ulkopuolelle lisääntyi tuntuvasti – yli 30 prosentilla – tarkastelujaksolla keskimääräisen myyntihinnan pystytellessä suhteellisen vakaana. Sen vuoksi unionin ulkopuolinen myynti itse asiassa lievensi vahinkoa. Unionin tuotannonalan tilanne olisi ollut vieläkin vahingollisempi ilman unionin ulkopuolisen myynnin kasvua.
- (348) Jindal toi esiin, että unionin tuotannonalan vientimyynnin hinnat olivat alemmat kuin myyntihinnat unionissa, minkä vuoksi ne eivät lieventäneet vahinkoa. Myynnin kasvu unionin ulkopuolella mahdollisti unionin tuotannonalan suuremman tuotannon, työllisyystason säilyttämisen ja kapasiteetin käyttöasteen kasvattamisen, mikä tarkoitti kiinteiden kustannusten käytön tehostumista. Se, että viennin keskimääräiset yksikköhinnat olivat hieman alemmat (5 prosentin luokkaa) kuin myyntihinnat unionissa, voi johtua monista eri tekijöistä (esim. vähemmän edistyksekkäiden tuotelajien myynti, suuremmat halkaisijat, myynnin suuremmat määrät), joiden vuoksi hinnat unionin ulkopuolella voivat olla alempia kuin myyntikustannukset EU:ssa.
- (349) Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät myös, että vahinko oli itse aiheutettu, koska valituksen tekijä keskittyi yhä enenevässä määrin valmistustoimintaan Kiinassa ja suuri osa sen myynnistä EU:n ulkopuolisiin maihin koostuu kiinalaisista tuotteista, ja tästä aiheutuu muun muassa alhainen kapasiteetin käyttöaste. Komissio ei yhtynyt tähän näkemykseen. Kuten edellä on todettu, unionin tuotannonalan vientimyynti kasvoi merkittävästi (30 %), mikä esti tuotannon vähenemisen ja useiden muiden vahinkoindikaattoreiden heikkenemisen.

5.2.4 Korvaavien tuotteiden aiheuttama kilpailu

- (350) Asianomaiset osapuolet väittivät, että vahinko aiheutui korvaavien tuotteiden, etenkin muoviputkien (polyeteenistä (PE), polyvinyylidikloridista (PVC) ja polypropyleenistä (PP) valmistettujen putkien) aiheuttamasta kovasta kilpailusta. Halkaisijaltaan pienempien muoviputkien yksikköhinnat ovat alun perin paljon halvempia. Kun otetaan huomioon huoltokustannukset ja tuotteen elinikä, tarkasteltavana olevalla tuotteella on kuitenkin pitkällä aikavälillä kustannusetuja. Varsinkin halkaisijaltaan pienemmät muoviputket aiheuttavat jonkin verran kilpailupaineita tarkasteltavana olevan tuotteen osalta. Pallografiittirautaputket eivät kuitenkaan tarkastelujaksolla

menettäneet markkinaosuuttaan muoviputkille, ja joissakin tapauksissa pallografiittirautaputket onnistuivat saamaan jonkin verran markkinaosuutta takaisin muoviputkilta. Tämän vuoksi korvaavien muovisten tuotteiden aiheuttama kilpailu ei todennäköisesti ollut syynä merkittävään vahinkoon tarkastelujaksolla.

5.2.5 Muut tekijät

- (351) Vientiä harjoittavat tuottajat ja Tata väittivät, että vahinko johtuu rakenteellisesta ylikapasiteetista. Se, että unionin tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste oli alhainen tarkastelujaksolla, ei kuitenkaan välttämättä tarkoita sitä, että se kärsisi rakenteellisesta ylikapasiteetista ja/tai tehottomuudesta siinä määrin, että vahinkoa aiheuttamattoman hinnan mukauttaminen alaspäin olisi perusteltua. On syytä muistaa, että siitä huolimatta, että kapasiteetin käyttöaste oli vuonna 2011 jopa alempi kuin tutkimusajanjaksolla vahvistettu aste, unionin tuotannonalan kannattavuus on korkealla tasolla. Tämän vuoksi väite hylättiin.
- (352) Jindal väitti, että unionin tuotannonalan myynti-, yleis- ja hallintokustannukset kaksinkertaistuivat tarkastelujaksolla, ja tämä oli tekijä, joka aiheutti vahingon ja poisti syy-yhteyden. Koska kuitenkin havaittiin, että myynti-, yleis- ja hallintokustannukset olivat kohonneet vain hieman tarkastelujaksolla, tämä väite hylättiin.
- (353) Vientiä harjoittavat tuottajat ja Tata väittivät, että investointien lisääntyminen on selvä merkki kohentuneesta tilanteesta ja että Intiasta tulevan tuonnin kasvu ei aiheuttanut vahinkoa. Komissio ei ole samaa mieltä asiasta. Vaikka investoinnit lisääntyivät, niiden määrä ([22–24] miljoonaa euroa) oli kohtalaisen alhainen suhteessa unionin tuotannonalan koko myyntiin, joka oli yli 400 miljoonaa euroa. Lisäksi yhden unionin tuottajan suuri nestemäisen raudan sekoitin rikkoutui. Sekoittimen korvaamisesta aiheutui merkittävä menoerä käyttöomaisuuteen tutkimusajanjaksolla. ECL katsoi, että heikentynyt kannattavuus on rikkoutumisen vaikutusta. On syytä huomata, että laskelmissa eriteltiin sekoittimen rikkoutumisen vaikutus kannattavuuteen, minkä vuoksi väite hylättiin.
- (354) Jindal väitti myös, että yksikkömyyntihinnan ja tuotantokustannusten eron kasvaminen tutkimusajanjaksolla osoittaa, että tuetun tuonnin ja vahingon välillä ei ole syy-yhteyttä. Kuten (319) kappaleessa selitettiin, yksikkömyyntihintaa ja yksikkökohtaisia tuotantokustannuksia ei määritetä samalla perusteella, minkä vuoksi näiden kahden indikaattorin välillä ei ole suoraa korrelaatiota. Hintojen nousu tuotantokustannuksiin nähden tutkimusajanjaksolla ei ollut riittävä, jotta unionin tuotannonala olisi päässyt tavoitevoittoonsa.
- (355) Sama vientiä harjoittava tuottaja katsoi, että koska tuontihinnat olivat samalla tasolla vuonna 2011 ja tutkimusajanjaksolla (Comext-tietokannan tietojen mukaan), voidaan päätellä, että hintojen alittavuuden/merkittävästi alempien hintojen ja unionin tuotannonalan hyvän tuloksen välillä vuonna 2011 on ajallinen yhteys. Hypoteesi perustuu perusteisiin, joista komissio ei ole samaa mieltä. Unionin tuotannonalan tilanne ei ollut terve vuonna 2011, koska sen kannattavuus oli alle 5 prosentin tavoitevoiton.

5.3 Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

- (356) Unionin tuottajille aiheutuneen vahingon ja asianomaisesta maasta tulevan tuetun tuonnin välille vahvistettiin syy-yhteys. Unionin tuottajien hinnat alittavien hinnan tapahtuneen tuetun tuonnin sekä unionin tuotannonalan EU:ssa tapahtuneen myynnin vähentymisen ja EU:n markkinaosuuden supistumisen välillä on todettu ajallinen yhteys. Tutkimusajanjakson aikana Intiasta tulevan tuetun tuonnin hinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat 30,9 ja 31,7 prosenttia. Tämä johti EU:n tuotannonalan hyvin heikkoon kannattavuuteen.
- (357) Komissio erotti tuetun tuonnin vahingollisista vaikutuksista kaikkien sellaisten tiedossa olleiden tekijöiden vaikutukset, jotka ovat vaikuttaneet unionin tuotannonalan tilanteeseen. Talouskriisi ja kysynnän heikkeneminen vaikuttivat osaltaan vahingon syntyymiseen tarkastelujakson alussa. Ilman unionin tuotannonalan hinnat merkittävästi alittavaa tuettua tuontia vaikutukset unionin tuotannonalan tilanteeseen eivät kuitenkaan olisi olleet yhtä voimakkaita. Myynti ei olisi laskenut niin paljon, kapasiteetin käyttöaste olisi korkeampi ja kannattavuus olisi kestävämmällä tasolla. Sen vuoksi pääteltiin, ettei kulutuksen lasku poistanut tuetun tuonnin ja merkittävän vahingon välistä syy-yhteyttä.
- (358) Muiden havaittujen tekijöiden, kuten kolmansista maista tulevan tuonnin, unionin tuotannonalan vientitoiminnan ja korvaavien tuotteiden aiheuttaman kilpailun, ei katsottu poistavan edellä todettua syy-yhteyttä, vaikka huomioon otettiin niiden mahdollinen yhteisvaikutus.

- (359) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon syyinä oli Intiasta tuleva tuettu tuonti eivätkä muut tekijät yksin tai yhdessä tarkasteltuina poistaneet syy-yhteyttä. Vahinko ilmeni pääasiassa myynnin laskuna unionissa, unionin tuotannonalan markkinaosuuden pienenemisenä, matalana kapasiteetin käyttöasteena ja heikkona kannattavuutena.

6. UNIONIN ETU

- (360) Komissio tarkasteli perusasetuksen 31 artiklan mukaisesti, olisiko tasoitustoimenpiteiden käyttöönotto unionin edun vastaista. Se otti erityisesti huomioon tarpeen poistaa vahingollisen tuen kauppaa vääristävät vaikutukset ja palauttaa toimiva kilpailu. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli unionin tuotannonalan, jakelijoiden ja loppukäyttäjien – esimerkiksi vedenjakelu-, viemäröinti- ja kastelualan toimijoiden – edut.

6.1 Unionin tuotannonalan etu

- (361) Unionin tuotannonalan tuotantolaitokset sijaitsevat Ranskassa, Saksassa, Espanjassa ja Itävallassa. Unionin tuotannonala työllisti suoraan yli 2 400 työntekijää tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa ja myynnissä. Kaksi kolmesta tuottajasta toimi yhteistyössä tutkimuksessa. Yhteistyöstä kieltäytynyt tuottaja ei vastustanut tutkimuksen käynnistämistä. Kuten edellä on osoitettu, tuetusta tuonnista aiheutui merkittävää vahinkoa ja kielteisiä vaikutuksia kahdelle yhteistyössä toimineelle yritykselle.
- (362) On odotettavissa, että tasoitustullien käyttöönotto palauttaa tasapuoliset kilpailuedellytykset unionin markkinoille ja antaa unionin tuottajille mahdollisuuden lisätä myyntiään ja kohottaa matalaa kapasiteetin käyttöastetta. Tämä johtaisi unionin tuotannonalan kannattavuuden kohenemiseen tasolle, joka on tarpeen tällä pääomavaltaisella tuotannonalalla, ja estäisi työpaikkojen menetykset. Jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, on erittäin todennäköistä, että unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne heikkenee edelleen.
- (363) Sen vuoksi päätellään, että tasoitustoimenpiteiden käyttöönotto olisi unionin tuotannonalan edun mukaista.

6.2 Etuyhteydettömien tuojien, jakelijoiden, käyttäjien ja muiden asianomaisten osapuolten etu

- (364) Yksikään etuyhteydetön tuoja ei ilmoittautunut vireillepanossa vahvistetuissa määräajoissa. Useat jakelijat ilmoittautuivat ja ilmaisivat näkökantansa.
- (365) Molemmat vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että ei ole unionin edun mukaista ottaa käyttöön tasoitustoimenpiteitä Intiaa kohtaan, kun otetaan huomioon valituksen tekijän hallitseva asema unionin markkinoilla ja myös se, että valituksen tekijä tuottaa Kiinassa tarkasteltavana olevaa tuotetta, jota se voi tuoda helposti unioniin, jos toimenpiteet Intiaa kohtaa otetaan käyttöön, ja se voi näin ollen vahvistaa entisestään määräävää asemaansa.
- (366) Tutkimuksessa on käynyt ilmi, että valituksen tekijään etuyhteydessä olevasta kiinalaisesta tuotantolaitoksesta tuli unioniin tuontia merkityksetön määrä tutkimusajanjaksolla. Ei ole myöskään mitään viitteitä siitä, että valituksen tekijä käyttäisi jatkossa kyseistä kiinalaista tuotantolaitosta korvatakseen Intiasta tulevan tuonnin, jos toimenpiteet otetaan käyttöön.
- (367) Kuten väliaikaista polkumyyntitullia koskevassa asetuksessa todettiin, komissio pyysi lisäksi täydentäviä tietoja voidakseen analysoida tarkemmin toimenpiteiden käyttöönoton vaikutuksia unionin käyttäjiin. Komissio sai noin 50 vastausta, pääasiassa tarkasteltavana olevan tuotteen jakelijoilta EU:ssa, rakennusyriyksiltä ja useilta vedenjakelualan yrityksiltä, joiden tiedot löytyvät avoimesta asiakirja-aineistosta.
- (368) Lähes kaikki käyttäjät, jotka vastasivat täydentäviä tietoja koskevaan pyyntöön, olivat huolissaan valituksen tekijän erittäin suuresta markkinaosuudesta ja pelkasivat, että tullien käyttöönoton jälkeen sen tärkeimpien kilpailijoiden eli intialaisten yritysten olisi pakko poistua unionin markkinoilta, mikä jättäisi valituksen tekijälle määrävän markkina-aseman. Jotkin jakelijat väittivät myös, että SG PAM oli kieltäytynyt käymästä kauppaa niiden kanssa tai

oli tarjonnut niille vähemmän edullisia ehtoja sen jälkeen, kun ne olivat ryhtyneet tekemään yhteistyötä vientiä harjoittavien tuottajien kanssa. Yksi käyttäjä toimitti kaksi hintatarjousta, jotka sen mukaan osoittivat, että SG PAM oli kohottanut hintojaan noin 25 prosenttia joulukuussa 2015. Jotkin käyttäjät väittivät myös, että SG PAM oli käyttänyt vahvaa markkina-asemaansa manipuloidakseen tarjouskilpailuja omien tuotteidensa hyväksi.

- (369) On totta, että EU:n kilpailusäännöissä asetetaan tiukempia käyttäytymisvaatimuksia yritykselle, jolla on merkittävä markkinaosuus, mutta on viime kädessä kilpailuviranomaisten tehtävänä päättää, onko kyseessä määräävä markkina-asema ja käytetäänkö sitä väärin. Kilpailuviranomaiset tarkastelevat ensin merkityksellisiä tuote- ja maantieteellisiä markkinoita. Esimerkiksi tapauksessa, joka koski HDPE- ja MDPE-viemäriputkia, ei suljettu pois mahdollisuutta, että ne kilpailivat pallografittirautaputkien ja teräsputkien kanssa, vaikka tuotemarkkinoiden määritelmä jätettiin avoimeksi ⁽⁷³⁾. Tässä tapauksessa komissio ei pystynyt määrittämään merkityksellisiä tuote- ja maantieteellisiä markkinoita, koska sille ei ole esitetty virallista kilpailukantelua.
- (370) Yksinmyyntisopimukset, jotka tarjoavat edullisempia ehtoja, tai jopa tiukemmat vertikaaliset rajoitukset tavaroiden jakelussa eivät sinällään ole laittomia ⁽⁷⁴⁾, ja on viime kädessä kilpailuviranomaisten tehtävänä arvioida, ovatko tällaiset rajoitukset kilpailun vastaisia tai onko niissä kyse väärinkäytöstä. Mitä tulee hintatarjouksiin, jotka väitteen mukaan osoittavat, että SG PAM on nostanut hintojaan, komissiolla oli vaikeuksia vertailla niitä tekemättä perusteellisempaa tutkimusta tarjouksista ja asiaan liittyvistä olosuhteista. Komissio sai vain yhden todisteen väitetystä hintojen noususta, eikä se pelkästään voi osoittaa, että hintojen nousu olisi laajalle levinnyttä.
- (371) Tukien vastaisissa menettelyissä komissio tarkastelee kilpailunäkökohtia sen määrittämiseksi, olisiko tasoitustoimenpiteiden käyttöönotto selvästi unionin etujen vastaista. Tällaiseen analyysiin ei voi sisältyä – tiukasti oikeudellisessa mielessä – kilpailua koskevaa arviointia, jonka voivat tehdä vain toimivaltaiset kilpailuviranomaiset. Mitään sellaista vankkaa näyttöä ei kuitenkaan esitetty, joka osoittaisi, että valituksen tekijän toiminta olisi kilpailun vastaista, jos tasoitustoimenpiteet otetaan käyttöön, lukuun ottamatta sitä, että sillä on jo vahva markkina-asema. Komissiolle ei toimitettu mitään kilpailuviranomaisen päätöstä, jonka mukaan valituksen tekijän olisi todettu käyttäytyvän kilpailun vastaisesti tarkasteltavana olevan tuotteen osalta. Ei myöskään toimitettu mitään tuomioistuimen päätöstä, jossa valituksen tekijän olisi todettu manipuloineen tarjouskilpailuja.
- (372) On syytä muistaa, että tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton tarkoituksena on palauttaa tasapuolinen toimintaympäristö, jossa unionin tuottajat ja kolmannen maan tuottajat kilpailevat tasapuolisissa olosuhteissa eikä pakottaa vientiä harjoittavia tuottajia pois markkinoilta. Näin ollen unionin sääntöjen mukaisesti tullit asetettaisiin tasolle, joka edelleen antaisi intialaisille viejille mahdollisuuden jatkaa kilpailua unionin tuottajien kanssa – mutta oikeudenmukaisilla hinnoilla. Yhdistetyt polkumyyni- ja tasoitustoimenpiteet asetetaan polkumyynnin ja tukien tasolle hintojen alittavuuden tason alle.
- (373) Lisäksi kolmansissa maissa (Kiinassa, Turkissa, Venäjällä ja Sveitsissä) on useita tuottajia, joilla on jo myyntiä unionin markkinoilla. Niiden myyntimäärät olivat pienet ja laskivat edelleen tarkastelujaksolla. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että muiden tuojien myynnin laskun yhtenä synä oli intialaisten tuottajien aggressiivinen kilpailu. Intian tuetut hinnat alittivat reilusti kaikkien muiden keskeisten tuojamaiden hinnat (Venäjää lukuun ottamatta). Käyttäjät vahvistivat, että jos unionin tuotannonala nostaa yksipuolisesti hintoja, tuonti muista maista saattaa lisääntyä keskipitkällä aikavälillä, kunhan kolmansien maiden viejät ovat saaneet lisäsertifioinnin, jota jäsenvaltioissa vaaditaan. Käyttäjät myös vahvistivat, että vaikkakin sveitsiläinen yritys toimi unionin markkinoilla, se valmistaa edistyksekkämpiä ja arvokkaampia putkia, jotka eivät ole helposti korvattavissa Intiasta tulevilla tuotteilla.

Keskimääräinen tuontihinta euroina

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Intia	665	703	671	664
Kiina	955	1 014	1 059	1 054

⁽⁷³⁾ Asia M.565, Solvay/Winerberger, kohta 19, viitattu muissa asioissa M.2294 EtexGroup / Glynwed PipeSystems, kohta 8.

⁽⁷⁴⁾ Commission's Guidelines on Vertical Restraints (2010/C-130/01).

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Sveitsi	1 711	1 678	1 554	1 526
Venäjä	697	696	652	627
Turkki	1 246	1 544	1 272	1 010

Lähde: Eurostat

6.3 Unionin etua koskevat päätelmät

- (374) Komissio katsoi, että punnittaessa ja tasapainotettaessa etuja unionin tuotannonalan suojaaminen vahingollista tuettua tuontia vastaan on asetettava etusijalle ennen käyttäjien etua, jotta vältetään mahdolliset negatiiviset vaikutukset kilpailuun unionin markkinoilla. Vaikka pelkona on, että tasoitustullit voivat vahvistaa johtavan unionin tuottajan jo ennestään vahvaa asemaa, useat lieventävät tekijät, kuten intialaisten viejien, muiden viejien ja korvaavien tuotteiden aiheuttama jatkuva kilpailu, varmistavat, että unionin tuotannonalaan kohdistuu riittävästi kilpailupainetta, jotta vältetään mahdolliset negatiiviset vaikutukset kilpailuun unionin markkinoilla. Lopuksi on vielä todettava, että komissio on valmis seuraamaan toimenpiteiden vaikutusta kilpailuun unionin markkinoilla.

7. LOPULLISET TASOITUSTOIMENPITEET

- (375) Tukea, vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevien komission päätelmien perusteella ja perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa olisi otettava käyttöön lopullinen tasoitustulli.

7.1 Vahingon korjaava taso

- (376) Näiden toimenpiteiden tasoa määritettäessä otettiin huomioon todetut tukimarginaalit ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon korjaamiseksi tarvittavan tullin määrä.
- (377) Vahingollisen tuetun tuonnin vaikutukset poistavan tullin määrää laskettaessa katsottiin, että toimenpiteiden olisi oltava sellaisia, että unionin tuotannonala voisi niiden ansiosta kattaa tuotantokustannuksensa ja saada sellaisen myyntivoiton (ennen veroja), joka voitaisiin kohtuudella saada kyseisellä tuotannonalalla samankaltaisen tuotteen myynnistä unionissa tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman tuetun tuonnin vaikutusta.
- (378) Sen vuoksi vahingon poistava taso laskettiin vertaamalla tuetun tuonnin painotettua keskimääräistä hintaa (määritetty hinnan alittavuutta koskevilla laskelmissa (301) kappaleessa) ja unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen vahinkoa aiheuttamatonta hintaa. Vahinkoa aiheuttamaton hinta määritettiin lisäämällä tuotantokustannuksiin kohtuullinen voitto. Tavoitevoitto vahvistettiin 5 prosenttiin (ks. (327) kappale).
- (379) Tästä vertailusta tulokseksi saadut mahdolliset erot ilmaistiin tämän jälkeen prosentteina keskimääräisestä CIF-kokonaistuontihinnasta.
- (380) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Jindal väitti, että sen sijaan, että myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto lisätään tuotantokustannuksiin vahinkoa aiheuttamattoman hinnan määrittämiseksi unionin tuotannonalalle, tätä hintaa olisi mukautettava alaspäin unionin tuotannonalan rakenteellisen ylikapasiteetin ja tehottomuuden vuoksi. Komissio ei katsonut, että kyseessä oli rakenteellinen ylikapasiteetti (ks. (351) kappale), minkä vuoksi tämä väite hylättiin.

- (381) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen molemmat vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että vahingon korjaavan tason laskemiseen käytetty menetelmä oli virheellinen, koska vertailu unionin myyntihintoihin ei perustu ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionissa veloitettuun tosiasialliseen hintaan vaan laskennalliseen vientihintaan, joka on keinotekoisien alhainen. Sen vuoksi vahinkomarginaalit ovat keinotekoiset korkeat.
- (382) Vahinkomarginaalin laskennan tarkoituksena on määrittää, riittäisikö tuetun tuonnin aiheuttaman vahingon poistamiseen se, että tuetun tuonnin hintaan sovellettaisiin alhaisempaa tullia kuin tukimarginaaliin perustuvaa tullia. Tämä arviointi perustuu vientihintaan unionin rajalla, jota pidetään vertailukelpoisena tasona unionin tuotannonalan noudettuna lähettäjältä -hintaan nähden. Kun kyseessä on etuyhteydessä olevien tuojien kautta tapahtuva vientimyynti, vientihinta muodostetaan laskennallisesti – samalla tavalla kuin polkumyymintamarginaalia koskeissa laskelmissa – sen hinnan perusteella, jolla tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille unionissa. Muutoin saataisiin kaksi eri tulosta arvioitaessa samaa vahinkomarginaalitalannetta kahden eri välineen nojalla. Sen vuoksi komissio katsoi, että sovellettu menetelmä tarjoaa asianmukaisen perustan hintojen vertailulle ja näin ollen vahingon korjaavan tason vahvistamiselle. Näin ollen väite hylätään ja vahingon korjaavan tason määrittämiseen käytetty menetelmä vahvistetaan.

7.2 Lopulliset toimenpiteet

- (383) Edellä esitetyt päätelmät huomioon ottaen lopullinen tasoitustulli olisi otettava käyttöön riittävän tasoisena, jotta sillä poistetaan tuetun tuonnin aiheuttama vahinko ylittämättä todettua tukimarginaalia.
- (384) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen unionin tuotannonala pyysi, että toimenpiteet otetaan käyttöön paljoustullien eikä arvotullien muodossa. Alustavassa vaiheessa otettiin käyttöön arvoon perustuvat polkumyymintatullit. Arvotullit ovat yleensä toimenpiteiden parhaaksi katsottu muoto, koska toimenpide on tehokkaampi siinä tapauksessa, että vientihinnat vaihtelevat. Unionin tuotannonala pyysi toimenpiteiden käyttöönottoa paljoustullien muodossa kolmesta pääsyytä:
- Intialaisten pallografiittirautaputkien vientihinnat ovat olleet laskusuunnassa, mikä on pahentunut sen jälkeen, kun väliaikaiset polkumyymintatullit otettiin käyttöön.
 - Intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien absorptiokäytännöt alkoivat jo väliaikaisten polkumyymintatullin käyttöönotosta ja järjestelyt etuyhteydessä olevien yritysten välillä ovat erittäin todennäköisiä tässä tapauksessa.
 - Pallografiittirautaputkien hinnat voivat heilahdella raaka-aineiden hintaheilahtelujen mukaisesti.
- (385) Edellä esitetyistä tuotannonalan ensimmäisestä ja toisesta syystä, jotka liittyvät jossakin määrin toisiinsa, voidaan todeta, että intialaisten vientihintojen tutkimusajanjakson jälkeen tapahtunut mahdollinen lasku ei välttämättä ole johtanut tuen kasvuun. Sitä, missä määrin arvotulli ei ole tehokas tutkimusajanjakson jälkeisen tuen tason korjaamisessa, olisi tarpeen mukaan tarkasteltava unionin tuotannonalan perusasetuksen 19 artiklan mukaisesti pyytämässä välivaiheen tarkastelussa. Kolmannen kohdan osalta tuotannonalalla tunnustetaan, että pallografiittirautaputkien tärkeimmän pääraaka-aineen, rautamalmin, hinnat ovat laskeneet vuodesta 2014. Rautamalmin hinnan lasku on todennäköisesti vaikuttanut pallografiittirautaputkien hinnan laskuun tutkimusajanjakson päättymisestä lähtien. Hintojen lasku ei kuitenkaan automaattisesti johda tuen tason kohoamiseen. Se, että pallografiittirautaputkien hinnat vaihtelevat raaka-ainehintojen vaihtelun mukaisesti, ei ole syy ottaa käyttöön kiinteää tullia arvotullin sijaan.
- (386) Kaikki edellä esitetyt syyt huomioon ottaen katsotaan, että kiinteä tulli, joka aiheuttaisi kohtuuttoman rasitteen tuojille tilanteissa, joissa vientihinnat laskevat raaka-aineen hintojen mukaisesti, ei ole perusteltu. Lisäksi kiinteät tullit soveltuvat paremmin homogeneisiin tuotteisiin eikä nyt tarkasteltavana olevan tuotteen kaltaisiin tuotteisiin, joissa on erilaisia tuotelajeja.

7.3 Tarjottu sitoumus

- (387) ECL ehdotti kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa järjestetyssä kuulemisessa (ks. 5 kappale) ja myöhemmin kirjallisesti sitoumusta, jotta siihen voitaisiin soveltaa alempaa 2 prosentin FPS-arvoa mutta automaattisesti korkeampaa tullia ilman tarkistusta, jos 5 prosentin taso otetaan uudelleen käyttöön.

Perusasetuksen 13 artiklan mukaisesti sitoumustarjoukseen sisältyy joko alkuperämaan sitoumus poistaa tuki tai toteuttaa muita sen vaikutuksiin liittyviä toimenpiteitä tai viejän sitoumus tarkistaa hintojaan. Kyseisen viejän esittämässä tarjouksessa ei ollut hintasitoumusta. Sitoumus on joka tapauksessa vastaava toimenpide kuin se, mikä määritettiin tutkimuksen tulosten perusteella. Sen vuoksi komissio hylkäsi sitoumustarjouksen.

- (388) Tuojat voivat myös pyytää tästä järjestelmästä myönnetyn täsmällisen määrän palautusta.
- (389) Sen vuoksi tasoitustullit vahvistettiin vertailemalla vahinkomarginaaleja ja tukimarginaaleja. Ehdotetut tasoitustullit ovat seuraavat:

Yritys	Tukimarginaalit	Vahinkomarginaalit	Tasoitustulli
ECL-ryhmä	9,0 %	54,6 %	9,0 %
Jindal Saw	8,7 %	48,8 %	8,7 %
Kaikki muut yritykset	9,0 %	54,6 %	9,0 %

- (390) Tässä asetuksessa vahvistetut yrityskohtaiset tasoitustullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tilannetta tutkimuksen aikana. Näitä tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevaa, "kaikkiin muihin yrityksiin" sovellettavaa tullia) yksinomaan Intiasta peräisin olevien tarkoin määrättyjen oikeushenkilöiden tuottamien tuotteiden tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava "kaikkiin muihin yrityksiin" sovellettavaa tullia.
- (391) Kaikki yksilöllisten yritysکوhtaisten tasoitustullien soveltamista koskevat pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta) on toimitettava viipymättä komissiolle ⁽⁷⁵⁾, ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot, erityisesti tiedot, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin tuotanto- tai myyntiyksiköiden muutoksiin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkina- ja vientimyynnin muutoksia. Tätä asetusta muutetaan tarvittaessa tämän mukaisesti saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelo ajan tasalle.
- (392) Toimenpiteiden kiertämisriskin minimoimiseksi katsotaan, että tässä tapauksessa tarvitaan erityissäännöksiä, joiden avulla voidaan varmistaa tasoitustoimenpiteiden asianmukainen soveltaminen. Erityisiin toimenpiteisiin kuuluu muun muassa seuraava: sellaisen pätevän kauppalaskun esittäminen jäsenvaltioiden tulliviranomaisille, joka täyttää tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset. Tuontitavaroista, joiden mukana ei ole tällaista kauppalaskua, kannetaan kaikkiin muihin yrityksiin sovellettava tulli.
- (393) Tasoitustullin moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi jäännöstullia olisi sovellettava sekä yhteistyöstä kieltäytyneisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin että niihin tuottajiin, jotka eivät harjoittaneet vientiä unioniin tutkimusajanjakson aikana.
- (394) Polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea ei antanut lausuntoa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli tuotaessa Intiasta peräisin olevia pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettuja putkia, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7303 00 10 ja ex 7303 00 90 (Taric-koodit 7303 00 10 10, 7303 00 90 10), lukuun ottamatta pallografiittirautaputkia, joissa ei ole sisä- ja ulkopinnoitetta, jäljempänä 'pinnoittamattomat putket'.

⁽⁷⁵⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, CHAR, 4/35 1049 Brussels, Belgium.

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen tasoitustulli on seuraavien yritysten valmistamien 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden osalta seuraava:

Yritys	Lopullinen tasoitustulli (%)	Taric-lisäkoodi
Electrosteel Castings Ltd	9,0	C055
Jindal Saw Ltd	8,7	C054
Kaikki muut yritykset	9,0	C999

3. Edellä 2 kohdassa mainituille yrityksille määritetyn yksilöllisen tasoitustullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, jossa on oltava kauppalaskun laatineen tahon nimellä ja tehtävänimikkeellä yksilöidyn työntekijän päiväämä ja allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa: "Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetut, Euroopan unioniin vietäviksi myydyt pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistetut putket, (määrä), on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite) (Taric-lisäkoodi) Intiassa. Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät." Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan "kaikkiin muihin yrityksiin" sovellettavaa tullia.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 17 päivänä maaliskuuta 2016.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER